

27 ค.ศ. 2532

การมีเพศสัมพันธ์และการคุมกำเนิดของกลุ่มนักเรียนวัยรุ่น
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ ในจังหวัดสุพรรณบุรี

COITAL EXPERIENCE AND CONTRACEPTIVE PRACTICE OF HIGH SCHOOL
STUDENTS IN SUPHANBURI PROVINCE

จุฬารัตน์ นุชนาท

อภินันทนาการ

จาก

นักศึกษาระดับ ม. มหิดล

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าของนักศึกษาปริญญาตรี สาขาสาธารณสุขศาสตร์

สาขาการเจริญพันธุ์และวางแผนประชากร

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

พ.ศ. 2531

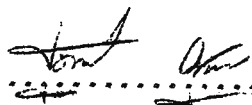
Copyright by Mahidol University

15481

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

การมีเพศสัมพันธ์และการคุมกำเนิดของกลุ่มนักเรียนวัยรุ่น
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ ในจังหวัดสุพรรณบุรี

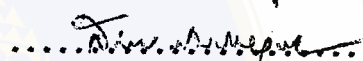
จุฑามาศ นุชนารถ

ผู้วิจัย

สมพล พงศ์ไทย, พ.บ., M.P.H.,

ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

สมาน ภิรมย์สวัสดิ์, พ.บ.

กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

ราไฟ สุขสวัสดิ์ ณ อยุธยา, วท.บ. (เกียรตินิยม),

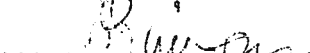
วท.ม., M.S.P.H.

กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

สันศักดิ์ เสริมศรี, วท.บ., สด.ม., A.M., Ph.D.

กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

มนตรี จุฬาสัย, พ.บ., Ph.D.

คณบดี

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

ก่าแหง จาตรจินดา, M.B., Ch.B., F.R.C.O.G.

หัวหน้าภาควิชา

ภาควิชาสูติศาสตร์ - นรีเวชวิทยา

คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

การมีเพศสัมพันธ์และการคุมกำเนิดของกลุ่มนักเรียนวัยรุ่น
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ได้รับการพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการเจริญพันธุ์และวางแผนประชากร

วันที่ 9 มิถุนายน 2531

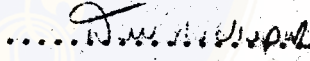
จุฬามาศ นุสนารณ

ผู้วิจัย

สมโภช พงศ์ไทย, พ.บ., M.P.H.,

ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

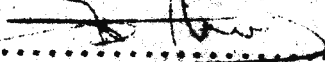
สมาน กิตยวัฑฒ์, พ.บ.

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

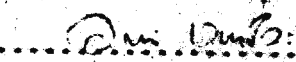
สันเท็ด เสริมศรี, พ.บ., สด.บ., A.M., M.P.H.

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

วิชัย ไคววัฒน, พ.บ., M.P.H.

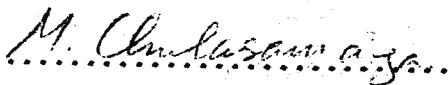
กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

อรวรรณีย์ เวระวัณ, พ.บ., สด.บ., P.R.C.P.

คณบดี

คณบดีคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุราษฎร์ธานี

มันตรี จอสมัย, พ.บ., Ph.D.

คณบดี

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

ประวัติส่วนตัว

ชื่อ จุฑามาศ นุชนารถ

วัน เดือน ปีเกิด 25 กรกฎาคม 2501

สถานที่เกิด จังหวัดสุพรรณบุรี

ประวัติการศึกษา ประกาศนียบัตรนายนามศาสตร์และเกษตรกรรมชั้นสูง
(เทียบเท่าปริญญาตรี), วิทยาลัยเกษตรและสหกรณ์สุพรรณบุรี
พ.ศ. 2524

ตำแหน่ง นักวิชาการส่งเสริมสุขภาพ
โรงพยาบาลสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณศาสตราจารย์นายแพทย์วิฑูร โอสธานนท์ รองศาสตราจารย์
นายแพทย์กำแหง จาตุรจินดา ผู้ช่วยศาสตราจารย์นายแพทย์สุวัชัย อินทรประเสริฐ และ
คณาจารย์ของภาควิชาสูติศาสตร์ - นรีเวชวิทยาทุกท่าน ที่กรุณาให้ความรู้อันเป็นแนวทาง
ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์นายแพทย์สมพล พงศ์ไทย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์นายแพทย์สมาน ภิรมย์สวัสดิ์ รองศาสตราจารย์ราไม สุขสวัสดิ์ อ
ยยุชยา รองศาสตราจารย์ ดร.สันหัตถ์ เสริมศรี ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำปรึกษาอย่างดียิ่ง
และสละเวลาอันมีค่าในการตรวจแก้ไขข้อบกพร่อง ขอขอบพระคุณนายแพทย์วิชัย ไชยวิวัฒน์
ที่ได้กรุณาให้ข้อคิดเห็นและเป็นการรบกวนการสอบวิทยานิพนธ์ครั้งนี้

นอกจากนี้ผู้วิจัย ยังได้รับความกรุณาจากศึกษาธิการจังหวัดสุพรรณบุรี ผู้ช่วย
ศึกษาธิการจังหวัด ในการนัดหมายเก็บข้อมูล และได้รับความสะดวกอย่างยิ่งในการเก็บ
ข้อมูลจาก ผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยม ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ อาจารย์ทุกท่าน
ในโรงเรียน ตลอดจนได้รับความร่วมมืออย่างดียิ่งจาก คุณบุญสนอง ภิญโญ คุณวารุณี
ตันติวิสุทธิ คุณปริดา ไนฤทธิ คุณธานี น่วงทรัพย์ และคุณทัศนีย์ ทิพย์ไธยาสน์
ในการช่วยเก็บข้อมูล รวมทั้งนักเรียนมัธยมทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบ
แบบสอบถาม ทำให้การวิจัยสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกท่าน ณ ที่นี้ด้วย

สุดท้ายนี้ขอขอบพระคุณ คุณมาโนช นุชนารถ คุณประทุม นุชนารถ ที่เป็น
ผู้ให้และขียนาพาหนะในช่วงเก็บข้อมูล พร้อมทั้งให้กำลังใจเสมอมา และขอขอบคุณเพื่อน
ตลอดจนผู้ที่ไม่ได้กล่าวนามไว้ในที่นี้ ที่ได้ให้ความช่วยเหลือทั้งทางด้านกำลังใจ กำลังใจ
และกำลังความคิดในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ให้สำเร็จเรียบร้อยด้วยดี

จุฬามาศ นุชนารถ

ชื่อวิทยานิพนธ์ การมีเพศสัมพันธ์และการคุมกำเนิดของกลุ่มนักเรียนวัยรุ่น
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ ในจังหวัดสุพรรณบุรี

ผู้วิจัย จุฬามาศ นุชนารถ

ปริญญา วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (การเจริญพันธุ์และวางแผนประชากร)

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์นายแพทย์สมพล พงศ์ไทย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์นายแพทย์สมาน ภิรมย์สวัสดิ์
รองศาสตราจารย์ราไพ สุขสวัสดิ์ ณ อยุธยา
รองศาสตราจารย์ ดร.สันศักดิ์ เสริมศรี

วันที่สำเร็จการศึกษา

9 มิถุนายน 2531

บทคัดย่อ

การศึกษาดังนี้มุ่งหมายเพื่อศึกษาการมีเพศสัมพันธ์และการคุมกำเนิด
ตลอดจนปัจจัยทางด้านประชากร เศรษฐกิจ และสังคม ที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์
ของนักเรียนวัยรุ่นระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ ในจังหวัดสุพรรณบุรี มีจำนวน
ตัวอย่างที่ศึกษา 836 คน เป็นชาย 411 คน และหญิง 425 คน เลือกตัวอย่างด้วยวิธี
การสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified random sampling) และทำการเก็บข้อมูลในช่วง
ปีการศึกษา 2530 โดยใช้แบบสอบถามให้นักเรียนวัยรุ่นเป็นผู้ตอบเอง

ผลการศึกษา พบว่านักเรียนวัยรุ่นมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 23.3 โดยคิดเป็นวัยรุ่นชายร้อยละ 40.6 ของวัยรุ่นชายทั้งหมดและวัยรุ่นหญิงร้อยละ 6.6 ของวัยรุ่นหญิงทั้งหมด วัยรุ่นชายส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์ประมาณ 2 - 3 ครั้งต่อปี โดยมีเพศสัมพันธ์กับโสเภณี ร้อยละ 27.5 ของวัยรุ่นชายทั้งหมด มีเพศสัมพันธ์กับคนรัก ร้อยละ 19 ของวัยรุ่นชายทั้งหมด วัยรุ่นหญิงส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์เพียงครั้งเดียว โดยมีเพศสัมพันธ์กับคนรัก ร้อยละ 5.9 ของวัยรุ่นหญิงทั้งหมด อายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก 16 ปี ส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเพราะอยากรอง ร้อยละ 86.7 โดยใช้โรงแรม ร้อยละ 38.5 วัยรุ่นชายเคยเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 24 เคยทำให้คู่ร่วมเพศตั้งครรภ์ ร้อยละ 4.2 และส่วนใหญ่แก้ปัญหาด้วยการทำแท้ง วัยรุ่นส่วนใหญ่ยอมรับการคุมกำเนิดในระดับความคิด ร้อยละ 94 แต่ยอมรับถึงขั้นปฏิบัติเพียง ร้อยละ 63.8 โดยนิยมใช้ถุงยางอนามัยมากที่สุด รองลงมาเป็นการนับระยะปลอดภัยและการหลั่งภายนอกช่องคลอด วัยรุ่นส่วนใหญ่มีความรู้เรื่องเพศศึกษาและการคุมกำเนิดในระดับปานกลาง พฤติกรรมที่มีส่วนกระตุ้นทางเพศ ส่วนใหญ่เคยอ่านหนังสือลามกและดูภาพร่วมเพศ ร้อยละ 66.1 เคยดูภาพยนตร์หรือเทปโทรทัศน์ ร้อยละ 52.3 เคยเที่ยวสถานเริงรมย์ ร้อยละ 44 และเพื่อนสนิทของวัยรุ่นมีการปฏิบัติพฤติกรรมเหล่านี้ในอัตราใกล้เคียงกัน ความสัมพันธ์ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์กับปัจจัยด้านประชากร เศรษฐกิจ และสังคม พบว่า เพศ อายุ ค่าใช้จ่ายประจำเดือนที่ได้รับ การมีเพศสัมพันธ์ของเพื่อนสนิทและการปฏิบัติพฤติกรรมที่มีส่วนกระตุ้นทางเพศทั้งของวัยรุ่นเอง และของเพื่อนสนิทมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ ($P < .01$)

ผลการศึกษานี้นำไปใช้เป็นแนวทางป้องกันแก้ไขปัญหาการมีเพศสัมพันธ์และการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาและการคุมกำเนิด โดยเน้นเรื่องการป้องกันและปฏิบัติตัวเมื่อเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ตลอดจนการใช้วิธีคุมกำเนิดซึ่งสามารถปฏิบัติได้จริง แก่นักเรียนวัยรุ่นในจังหวัดสุพรรณบุรี

Thesis Titel Coital experinece and contraceptive practice of
 high school students in Suphanburi Province

Name Chutamas Nucharnat

Degree Master of Science (Human Reproductive and
 Population Planning)

Thesis Supervisory committee

Associate Professor Sompol Pongthai

Assistant Professor Saman Phiromsawat

Associate Professor Rampai Suksawasdi Na Ayuthya

Associate Professor Santhat Sermsri

Date of Graduation 9 June 1988

ABSTRACT

The purpose of this thesis was to study the coital experience and contraceptive practice of High School students in Suphanburi province and also the effect of population characteristics and backgrounds including socioeconomic aspects relating to the incidence. 836 students (411 boys and 425 girls) in the academic year of 1987 were selected by using Startify random sampling technique and self replied questionnaires.

4

The results revealed the incidence of coital experience to be 23.3 percent of which 40.6 were male students and 6.6 percent were female students. The majority of the male students (27.5 percent) had their coital experience with prostitutes and only 19 percent of them had coital experience with their girlfriends usually about 2-3 times a year. The female students (5.9 percent) had coital experience with their boyfriends and this experience happened only once. The average age of the students with their first coital experience was 16. 86.7 percent of the students gave the reason for their first coital experience as out of curiosity. Hotels were the place used by 38.5 percent of the students. The percentage of the students contacted sexual transmitted diseases was 20.5 percent and all of them were male students. 4.2 percent of the male students caused their girlfriends to become pregnant and abortion was the method used to solve the problem. 94 percent of the students accepted the need for contraception but only 63.8 percent actually practiced. Condom was the most popular method used followlly safety period and withdrawal methods. Some students did not use any contraception and the reason given was that they did not expecting any sexual intercourse to take place, but some also said that contraceptive practice made them fell unnatural. On the average, the students knew about sex education and contraceptive practice. 66.1 percent of the students read pornography, 52.3 percent saw pornographic films and 44 percent went to entertaining places. Most students and their close friends were likely to have the same behaviors and to perform the same things. The findings showed that the

relation between coital experience and socioeconomic and demographic variables were related depended on sex, age, monthly expense, coital experience of close friends, sexual behavioral performances of the random students and their close friends. These were statistically significance with $P < .01$ level.

From this study, we can prevent the coital problems and to start sex education and practical contraceptive advice to the students especially how to protect against sexual transmitted diseases.

สารบัญ

บทคัดย่อภาษาไทย

บทคัดย่อภาษาอังกฤษ

สารบัญตาราง

สารบัญภาพ

บทที่

1. บทนำ
2. ทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
3. วิธีดำเนินการวิจัย
4. ผลการวิจัย
5. อภิปรายผลการวิจัย
6. สรุปการวิจัยและข้อเสนอแนะ

บรรณานุกรม

ภาคผนวก ก

ภาคผนวก ข

ภาคผนวก ค

หน้า

ก

ค

ข

ค

1

11

20

25

28

30

30

30

310

310

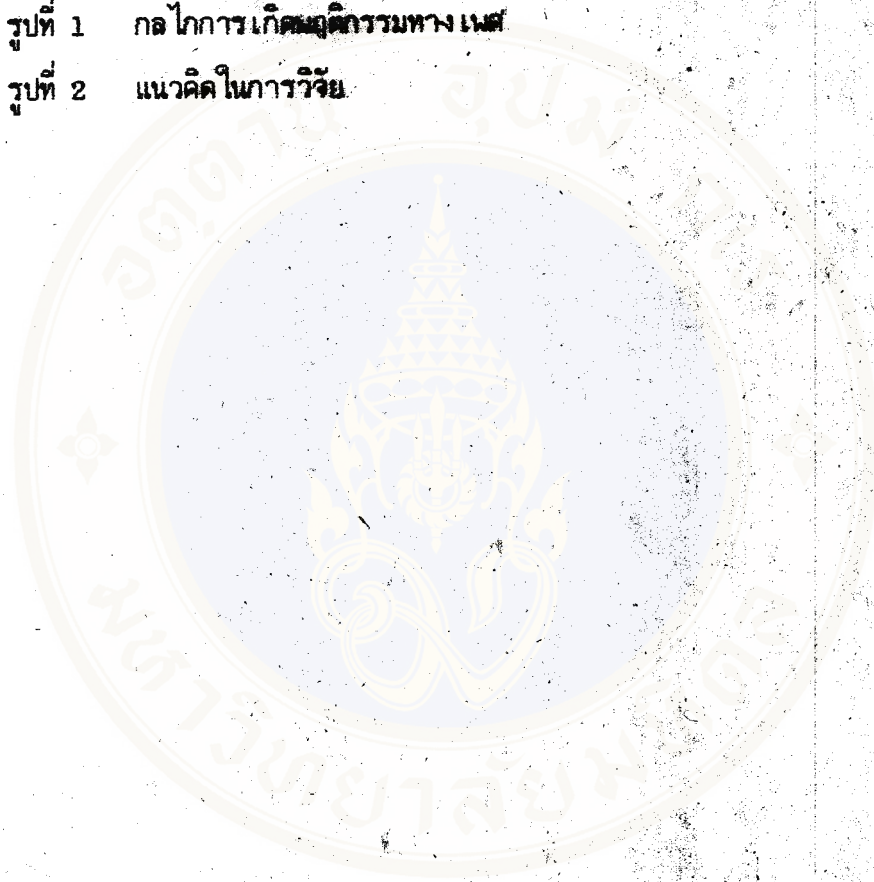
310

สารบัญตาราง

ตารางที่ 1	จำนวนและร้อยละของประชากร จำแนกตามลักษณะด้านประชากร เศรษฐกิจ สังคม	39
ตารางที่ 2	จำนวนและร้อยละของประชากร จำแนกตามตัวแปรความรุนแรง การยอมรับการคุมกำเนิด	44
ตารางที่ 3	จำนวนและร้อยละของประชากร จำแนกตามเพศ เพาะปลูกใจ และความถี่ที่สัมผัสภาวะฉุกเฉินทางเพศ	49
ตารางที่ 4	จำนวนและร้อยละของประชากรที่เคยมีเพศสัมพันธ์ จำแนกตาม ตัวแปรด้านประชากร เศรษฐกิจ สังคม	57
ตารางที่ 5	จำนวนและร้อยละของประชากรที่เคยมีเพศสัมพันธ์ จำแนกตาม ตัวแปรด้านเพศสัมพันธ์	65
ตารางที่ 6	จำนวนและร้อยละของประชากรที่เคยมีเพศสัมพันธ์ จำแนกตาม จำนวนครั้งที่สัมผัสเพศสัมพันธ์ต่อปี และประเภทของบุคคลที่มีเพศสัมพันธ์	68
ตารางที่ 7	จำนวนและร้อยละของประชากรที่เคยมีเพศสัมพันธ์ จำแนกตาม ตัวแปรด้านการคุมกำเนิดและเพศ	71
ตารางที่ 8	จำนวนและร้อยละของประชากร จำแนกตามลักษณะด้านประชากร เศรษฐกิจ สังคม การมีเพศสัมพันธ์ และ P-value	77
ตารางที่ 9	การวัดและการกำหนดค่าตัวแปร	113

สารบัญ

รูปที่ 1	กลไกการเกิดอุบัติเหตุทางเพศ	14
รูปที่ 2	แนวคิดในการวิจัย	39

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

"วัยรุ่น" เป็นวัยต่อระหว่างวัยเด็กกับวัยผู้ใหญ่ มีอายุอยู่ระหว่าง 12 ถึง 20 ปี ในวัยนี้เป็นวัยที่มีพัฒนาการอย่างมากและรวดเร็ว ทางด้านร่างกาย การปรับตัว ต่อสังคมการเจริญเติบโตทางด้านอารมณ์และบุคลิกภาพ เด็กหญิงจะเข้าสู่วัยรุ่นและมี พัฒนาการเร็วกว่าเด็กชายประมาณหนึ่งถึงสองปี การเปลี่ยนแปลงลักษณะนิสัย ในวัยนี้ เป็นไปอย่างรวดเร็วและต่างไปจากนิสัยในวัยเด็กที่เคยเป็นมา บิดามารดา ผู้ปกครอง ครู และผู้เกี่ยวข้องกับวัยรุ่นเป็นผู้มีความสำคัญที่จะช่วยให้เกิดการปรับตัวไปในทางที่ เหมาะสม⁽¹⁾ โดยเฉพาะในเรื่อง พฤติกรรมทางเพศ ซึ่งเมื่อมองให้ลึกลงไปจะพบว่า สถาบันแห่งแรกที่เป็นพื้นฐานในการเลียนแบบ และมีอิทธิพลต่อวัยรุ่นมากที่สุดตั้งแต่เกิดก็คือ สถาบันครอบครัว ตามทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของฟรอยด์ เด็กจะเริ่มเลียนแบบพฤติกรรมทาง เพศในช่วงอายุ 3 - 5 ปี⁽²⁾ โดยจะเลียนแบบบุคคลที่ใกล้ชิดที่สุดซึ่งได้แก่ พ่อแม่ หรือพี่เลี้ยง สิ่งเหล่านี้จะเป็นรากฐานให้เกิดพฤติกรรมทางเพศเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น⁽³⁾ สถาบันแห่งที่สองก็คือ สถาบันการศึกษา เริ่มตั้งแต่วัยเด็กที่มีการเข้ามาอยู่รวมกันเป็น หมู่คณะและการปรับตัวให้เข้ากับเพศตรงข้าม ตลอดจนถึงการเรียนรู้ในเรื่องการ เปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคมเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น

ดังนั้นทั้งสถาบันครอบครัวและสถาบันการศึกษาจึงมีความสำคัญต่อการให้ความรู้ เรื่องเพศศึกษาแก่วัยรุ่นเป็นอย่างมาก แต่เนื่องจากในสังคมไทย พ่อ แม่ ผู้ปกครอง หรือครูบางคนเห็นว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องสกปรก ลามก น่าอายและไม่ควรกล่าวถึง เด็กวัยรุ่นจึงมีทัศนคติที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องเพศ และหากนานกว่ากล่าวต่อหน้าผู้ใหญ่หรือ กลุ่มคนมักจะถูกตำหนิหรือถูกลงโทษ เมื่อเป็นเช่นนั้น เด็กวัยรุ่นจึงหาความรู้เกี่ยวกับเพศ จากเพื่อนหรือพยายามหาประสบการณ์ด้วยตนเอง โดยการศึกษาจากสื่อมวลชนที่มีการ เผยแพร่อยู่ทั่วไป ซึ่งมักจะเป็นความรู้ที่ไม่ค่อยถูกต้องและไม่เหมาะสม ส่วนใหญ่จะเป็น เรื่องเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์และเป็นการกระตุ้นทางกามารมณ์เพื่อหวังผลในเชิงพาณิชย์ มากกว่า⁽⁴⁾

ขณะเดียวกันสังคมไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก โดยการรับเอาวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามาอย่างรวดเร็ว มีสถานบริการที่วัยรุ่นสามารถไปใช้ได้โดยอิสระ เช่น อานสเก็ท ดิสโก้เธค คีอพีซีเอฟ และสถานเริงรมย์ต่างๆ ประกอบกับ พ่อแม่ผู้ปกครองมีเวลาใกล้ชิดให้คำแนะนำแก่บุตรหลานน้อยลง จึงทำให้วัยรุ่นมีโอกาสผิดพลาดมากยิ่งขึ้น (4) เกิดการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นทั้งเขตเมืองและเขตชนบทของประเทศจากการศึกษาของสันทัด เสริมศรี และสืบพงษ์ ไชยพรวร (5) เมื่อปี พ.ศ. 2530 พบว่า วัยรุ่นในเขตเมืองส่วนภูมิภาค มีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 39 ของกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา และการศึกษาของปราโมทย์ ประสาทกุลและคณะ ในปีเดียวกัน พบว่า วัยรุ่นหญิงในเขตเมืองที่เคยมีเพศสัมพันธ์มีจำนวนมากกว่าวัยรุ่นหญิงในเขตชนบท 1 เท่าตัว นอกจากนี้ยังพบว่าประเภทโรงเรียนที่กลุ่มวัยรุ่นกำลังศึกษาอยู่ เช่น โรงเรียนอาชีวศึกษา โรงเรียนพาณิชย์หรือโรงเรียนมัธยมสายสามัญนั้น ไม่ได้เป็นสิ่งสำคัญ เพราะอัตราส่วนของการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นหญิงที่กำลังศึกษาในโรงเรียนอาชีวศึกษา ต่อวัยรุ่นหญิงในโรงเรียนประเภทอื่นๆ คือ 0.6:1 (6)

ปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ของประชากรวัยรุ่น เป็นจุดกำเนิดของปัญหาต่างๆ ทางเพศ เช่น ปัญหาการโรค ปัญหาการตั้งครรภ์ที่ไม่ปรารถนา และปัญหาการทำแท้ง

ปัญหาการโรค อูไรวารณ จันทรเทพเทวัญ และคณะ (7) ได้ทำการศึกษาผู้ป่วยการโรคที่ศูนย์การโรคเขต 4 จังหวัดขอนแก่น เมื่อปี พ.ศ. 2521 จำนวน 236 ราย พบว่า ร้อยละ 66.1 ของผู้ป่วยเป็นการโรคมีอายุระหว่าง 16 - 25 ปี และจากรายงานของกองการโรค (8) ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2520 - 2528 พบว่าประมาณร้อยละ 40 ของผู้ที่เป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ทั้งชายและหญิงมีอายุระหว่าง 20 - 24 ปี สำหรับจำนวนผู้ป่วยเป็นการโรคทั่วประเทศตลอดปี พ.ศ. 2528 ที่ทางโรงพยาบาลบางรัก (9) ได้รวบรวมไว้มีจำนวน 399,080 คน เป็นชาย 243,058 คน หญิง 156,022 คน อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 1 - 14 ปี จำนวน 1,718 คน อายุระหว่าง 15 - 24 ปี จำนวน 233,297 คน อายุระหว่าง 25 - 44 ปี จำนวน 157,234 คน นอกนั้นอายุ 44 ปีขึ้นไป ในจำนวนทั้งหมดนี้เป็นนักเรียน นักศึกษาจำนวน 36,901 คน

ปัญหาการตั้งครรภ์ที่ไม่ปรารถนา เป็นการยากที่จะทราบจำนวนการตั้งครรภ์ที่ไม่ปรารถนาของวัยรุ่นได้อย่างแน่นอน จากการศึกษาของสภาประชากรในปี พ.ศ. 2523 เกี่ยวกับการทำแท้งในประเทศไทย ได้ประมาณว่ามีจำนวนการตั้งครรภ์ที่ไม่ปรารถนา 50,000 คนต่อปี⁽¹⁰⁾ และการศึกษาของสุนทร เกิดสว่าง⁽¹¹⁾ ในปี พ.ศ. 2529 พบว่า วัยรุ่นประมาณร้อยละ 41.5 ที่มาขอรับคำแนะนำจากคลินิกสำหรับวัยรุ่นมาด้วยเรื่องการตั้งครรภ์ที่ไม่ปรารถนา นอกจากนั้นการศึกษางานเรื่องอาจพอให้มองเห็นลักษณะของการตั้งครรภ์ได้ เช่น การศึกษาของสาริตา วรรณวงษ์⁽¹²⁾ ที่โรงพยาบาลศิริราช เมื่อปี พ.ศ. 2528 ในกลุ่มมารดาอายุต่ำกว่า 18 ปี ที่มาคลอดจำนวน 220 คน มีการตั้งครรภ์โดยมิได้ตั้งใจร้อยละ 21.4 และ 1 ใน 4 ของจำนวนที่ตั้งครรภ์โดยไม่ตั้งใจ เคยพยายามทำแท้งมาก่อน การศึกษาของศิริพงษ์ สวัสดิ์มงคลและสมหมาย กุญสุวรรณ⁽¹³⁾ ได้ศึกษาแบบ Cross-section โดยการสัมภาษณ์จากสตรีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 16 ปี ที่มาคลอดที่โรงพยาบาลศิริราชตั้งแต่เดือนมีนาคมถึงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2519 จำนวน 146 คน พบว่า ร้อยละ 8.9 เคยพยายามทำแท้ง การศึกษาของสุจิตรา เทียนสวัสดิ์⁽¹⁴⁾ ในสตรีอายุต่ำกว่า 20 ปี ที่มาคลอดที่โรงพยาบาลราชวิถี ระหว่างเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2523 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2524 จำนวน 530 คน พบว่า ร้อยละ 3.74 ของกลุ่มตัวอย่างเป็นการตั้งครรภ์นอกสมรส

ปัญหาการทำแท้ง จากการศึกษาของกองอนามัยครอบครัว กระทรวงสาธารณสุข เมื่อปี พ.ศ. 2525 เรื่องการทำแท้งในภูมิภาคชนบท พบว่า ร้อยละ 26.1 ของหญิงที่ได้รับการทำแท้งอยู่ในกลุ่มอายุระหว่าง 15 - 20 ปี และร้อยละ 30.8 อยู่ในกลุ่มอายุ 21 - 25 ปี ในจำนวนนี้ร้อยละ 14.6 ยังเป็นโสดอยู่และร้อยละ 4.5 ยังเป็นนักเรียน⁽¹⁵⁾ การศึกษาของสุลาลี เจริญทรัพย์ เมื่อปี พ.ศ. 2523 ได้ศึกษาในโรงพยาบาลในกรุงเทพฯ 4 แห่ง พบว่าผู้ที่ทำแท้งจะเป็นหญิงโสดร้อยละ 20 ถึงร้อยละ 58 และที่โรงพยาบาลศิริราชผู้รับการทำแท้ง ร้อยละ 33 จะเป็นหญิงอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี ร้อยละ 50 มีอายุระหว่าง 21 - 24 ปี⁽¹⁵⁾ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ กนก ไตรรัตน์ เมื่อปี พ.ศ. 2522 ที่ศึกษาหญิงที่ได้รับการทำแท้งจากคลินิกในกรุงเทพฯ จำนวน 406 คน พบว่าร้อยละ 15 มีอายุระหว่าง 15 - 19 ปี และ

ร้อยละ 46.6 มีอายุระหว่าง 20 - 24 ปี ในจำนวนนี้ยังเป็นโสดอยู่ร้อยละ 47 และ ร้อยละ 24.6 ยังเป็นนักเรียน (15)

นอกจากการมีเพศสัมพันธ์ของประชากรวัยรุ่น ยังมีปัญหาอื่น ๆ ตามมาหลายประการได้แก่ ในด้านการแพทย์จะพบปัญหามารดาวัยรุ่นมีภาวะโลหิตจาง ในระหว่างตั้งครรภ์ ความดันโลหิตสูง เจ็บครรภ์คลอดนาน (Prolonged labour) ซึ่งจะมีผลแทรกซ้อนต่อมารดาและทารก (16) สุขภาพของมารดาวัยรุ่นทรุดโทรม บางรายถึงกับเสียชีวิตจากการลักลอบทำแท้งก็มี ด้านเศรษฐกิจและสังคมในระดับครอบครัว วัยรุ่นต้องออกจากสถานศึกษาก่อนวัยอันสมควร เมื่อไปประกอบอาชีพก็มักจะได้งานที่มีรายได้ต่ำ เศรษฐกิจของครอบครัวส่วนรวมไม่ดี ชีวิตครอบครัวไม่ราบรื่นอัตราการหย่าร้างสูง นอกจากนี้บุตรที่เกิดจากครอบครัวไม่มั่นคง ไม่ราบรื่นจะถูกทอดทิ้ง เมื่อโตขึ้นจะมีนิสัยเกเร ก้าวร้าว และก่อปัญหาให้สังคม (16) ในระดับประเทศ ประเทศชาติเสียบุคลากรที่มีคุณภาพ และรัฐยังต้องรับภาระต่างๆ ที่ตามมา เช่น การติดเชื้อมาตรหลังลักลอบทำแท้ง การละทิ้งเด็กที่เกิดมา การแพร่ระบาดของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และการเป็นมารดาเอกสมรส ในด้านประชากร ทำให้อัตราเพิ่มของประชากรสูงขึ้น สตรีที่แต่งงานอายุน้อยจะมีระยะเวลาเจริญพันธุ์นาน จึงมักจะมีบุตรมาก จากการสำรวจในประเทศกำลังพัฒนา 40 ประเทศ พบว่าถ้าสตรีแต่งงานอายุ 17 ปี หรือน้อยกว่าจะมีบุตรเฉลี่ย 7 คน และถ้าแต่งงานอายุ 20 - 21 ปี จะมีบุตรเฉลี่ย 6.1 คน (16)

ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากการมีเพศสัมพันธ์ของประชากรวัยรุ่นนี้กำลังเป็นที่น่าสนใจของหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนหลายแห่ง ทั้งนี้เนื่องมาจากประชากรวัยรุ่นมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศในฐานะทรัพยากรมนุษย์และเป็นแหล่งหล่อหลอมลักษณะของพลเมืองที่ดีของชาติ ตลอดจนเป็นศักยภาพของแรงงานที่สร้างการเติบโตของประเทศทั้งในปัจจุบันและในการพัฒนาประเทศระยะยาว ในทางประชากรศาสตร์ ประชากรวัยรุ่นยังถือว่ามีความสำคัญต่อการสร้างกลไกของการลดภาวะเจริญพันธุ์ของประเทศในปัจจุบัน และอนาคตอันใกล้อีกด้วย เพราะเมื่อสิ้นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2529) นั้น อัตราการเพิ่มของประชากรได้ลดลงเหลือร้อยละ 1.7 แล้ว แต่ในช่วง 5 ปีข้างหน้า ประชากรสตรีวัยเจริญพันธุ์ (อายุ 15 - 44 ปี) จะเพิ่มขึ้นถึง

ร้อยละ 30⁽¹⁷⁾ ซึ่งการเพิ่มขึ้นนี้คือ การเพิ่มของประชากรสตรีวัยรุ่นที่เข้าสู่
วัยเจริญพันธุ์นั่นเอง ปัจจุบันประเทศไทยมีประชากรวัยรุ่นทั้งหมดประมาณ 10 ล้านคน
และมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นปีละ 2 แสนคน⁽¹⁸⁾ ดังนั้น ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
แห่งชาติฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530 - 2534) จึงได้มีการเร่งรัดการให้บริการวางแผน
ครอบครัวในกลุ่มวัยรุ่น โดยจัดเป็นกลุ่มเป้าหมายพิเศษ และมีโครงการอนามัยวัยรุ่น
อีกด้วย⁽¹⁹⁾

ประชากรวัยรุ่นส่วนใหญ่ (ประมาณร้อยละ 79.8)⁽²⁰⁾ จะอาศัยอยู่ในเขต
ชนบท ดังนั้นการศึกษาประชากรวัยรุ่นในเขตชนบท จึงนับว่ามีความสำคัญต่อการเข้าใจ
การเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วของประชากรวัยรุ่น และปัญหาเกี่ยวข้องโดยตรงกับการลดภาวะ
เจริญพันธุ์และการสร้างคุณภาพประชากรก็คือการมีเพศสัมพันธ์ของประชากรวัยรุ่น เพราะ
ความรู้ลักษณะเช่นนี้จะนำไปสู่การเข้าใจพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น ซึ่งโยงไปสู่
การวางแผนการสร้างกลไกชะลอการเกิดและชะลอการเพิ่มประชากร ตลอดจนการหา
แนวทางการสร้างคุณภาพของประชากรวัยรุ่นกลุ่มดังกล่าวของประเทศ⁽⁵⁾ โดยที่
อิทธิพลจากศูนย์กลางของประเทศได้กระจายไปสู่ส่วนภูมิภาคในระดับที่รวดเร็วและ
กว้างขวาง ส่วนภูมิภาคจึงปรากฏสัญญาณของปัญหาด้านนี้ขึ้น ดังเช่นการศึกษาของชวนชม
สกันหาวัฒน์และคณะ⁽²¹⁾ ในจังหวัดขอนแก่นเมื่อปี พ.ศ. 2529 พบว่า นักเรียนอาชีว
ศึกษาที่ทำการศึกษารวม 502 คน มีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานถึง 261 คน คิดเป็นร้อยละ 52
ของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาทั้งหมด โดยเป็นชาย 180 คน หรือร้อยละ 74.1 ของนักเรียน
ชายทั้งหมดและหญิง 81 คน หรือร้อยละ 31.3 ของนักเรียนหญิงทั้งหมด

จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นจังหวัดหนึ่งที่อยู่ในส่วนภูมิภาคของประเทศ และได้มี
การส่งนักเรียนเข้าร่วมฝึกอบรมในโครงการสัมมนาหาแนวทางที่ถูกต้องเหมาะสมด้าน
กิจกรรมของลูกเสือกับชีวิตครอบครัว ซึ่งทางสมาคมวางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทย
ร่วมกับสหพันธ์ลูกเสือโลก ได้จัดขึ้นในปี พ.ศ. 2528 ผลปรากฏว่า รูปแบบการหาแนว
สอดแทรกเพศศึกษาในกิจกรรมลูกเสือเป็นที่ยอมรับของคณะลูกเสือโลก⁽²²⁾ ประกอบ
กับครูในโรงเรียนมัธยมของจังหวัดสุพรรณบุรี ได้รับการอบรมวิทยากรตามโครงการ
อบรมวิทยากรเรื่องชีวิตครอบครัวศึกษา ซึ่งทางสมาคมวางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทย

ได้จัดขึ้นแล้ว เมื่อเดือนมกราคม พ.ศ. 2530⁽⁴⁾ และจากการสำรวจความรู้และความคิดเห็นขั้นพื้นฐานเรื่องเพศศึกษาและการคุมกำเนิดของนักเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุพรรณบุรี เมื่อปี พ.ศ. 2530⁽²³⁾ พบว่านักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ มีความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาและการคุมกำเนิดในระดับปานกลาง มีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศไปในทางอนุรักษ์นิยม ส่วนเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานนั้น นักเรียนประมาณร้อยละ 90 มีความคิดเห็นว่าเป็นสิ่งผิด ในขณะที่อีกมีนักเรียนมาปรึกษาปัญหาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การตั้งครรภ์ไม่พึงปรารถนา และการทำแท้ง

ดังนั้นผู้วิจัยในฐานะบุคลากรด้านสาธารณสุขที่มีหน้าที่ไปให้บริการและความรู้ด้านสุขภาพอนามัยแก่วัยรุ่นในสถานศึกษาในจังหวัดสุพรรณบุรี จึงสนใจที่จะศึกษาถึงเรื่อง การมีเพศสัมพันธ์ การคุมกำเนิดตลอดจนถึงความรู้ในเรื่องสรีรวิทยาระบบสืบพันธุ์ของกลุ่มวัยรุ่นในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญในจังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานของการดำเนินการแก้ไขและหาทางป้องกันปัญหาทางเพศที่จะเกิดขึ้นในอนาคตต่อไป

2. ปัญหาในการวิจัย

1. กลุ่มนักเรียนวัยรุ่นระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญในจังหวัดสุพรรณบุรี
 - 1.1 เคยมีเพศสัมพันธ์หรือไม่ อย่างไร
 - 1.2 มีความเห็นเกี่ยวกับการคุมกำเนิด และปฏิบัติคุมกำเนิดมากน้อยเพียงใด
 - 1.3 มีความรู้เรื่องเพศศึกษาด้านสรีรวิทยาระบบสืบพันธุ์ และความรู้เรื่องการคุมกำเนิดมากน้อยเพียงใด
 - 1.4 พฤติกรรมที่มีส่วนกระตุ้นทางเพศ ได้แก่ การดูภาพยนตร์เกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ การอ่านหนังสือที่ยั่วเย้าการมอม และ การเที่ยวสถานเริงรมย์ มีมากน้อยเพียงใด มีเหตุจูงใจอย่างไร และมีความถี่เท่าไร
2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญอะไรบ้าง

3. วัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อศึกษา

1. จำนวนและร้อยละของนักเรียนวัยรุ่นระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ ในจังหวัดสุพรรณบุรีที่มีเพศสัมพันธ์
2. ลักษณะการยอมรับการคุมกำเนิดของกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ ในจังหวัดสุพรรณบุรี
3. ความรู้เรื่องเพศศึกษาด้านสรีรวิทยาระบบสืบพันธุ์ และความรู้เรื่องการคุมกำเนิดของกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ ในจังหวัดสุพรรณบุรี
4. จำนวนและร้อยละของนักเรียนวัยรุ่น ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ ซึ่งมีพฤติกรรมที่ส่วนแรกตั้งทางเพศในด้านการดูภาพยนตร์เกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ การอ่านหนังสือที่ยั่วเย้าการมีเพศสัมพันธ์ และการเที่ยวสถานเริงรมย์
5. ความสัมพันธ์ระหว่างเพศของนักเรียนวัยรุ่นกับการมีเพศสัมพันธ์
6. ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เรื่องเพศศึกษาด้านสรีรวิทยาระบบสืบพันธุ์ และความรู้เรื่องการคุมกำเนิดของนักเรียนวัยรุ่นกับการมีเพศสัมพันธ์
7. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมของนักเรียนวัยรุ่นกับการมีเพศสัมพันธ์ ตามตัวแปรดังนี้
 - ค่าใช้จ่ายประจำเดือนของนักเรียนวัยรุ่นที่ได้รับ
 - ลักษณะการอยู่อาศัย
 - จำนวนพี่น้องในครอบครัว
8. ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมที่ส่วนแรกตั้งทางเพศของนักเรียนวัยรุ่นกับการมีเพศสัมพันธ์ ตามตัวแปรดังนี้
 - การอ่านหนังสือหรือดูภาพที่ยั่วเย้าการมีเพศสัมพันธ์
 - การดูภาพยนตร์หรือเพย์โทรทัศน์เกี่ยวกับเพศสัมพันธ์
 - การเที่ยวสถานเริงรมย์

4. สมมติฐานในการวิจัย

1. เพศของนักเรียนวัยรุ่นมีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์
2. ความรู้เรื่องเพศศึกษาด้านสรีรวิทยาระบบสืบพันธุ์และความรู้เรื่องการคุมกำเนิดของนักเรียนวัยรุ่นมีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์

3. ค่าใช้จ่ายประจำเดือนของวัยรุ่นที่ได้รับจากทุกแหล่งต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์

4. ลักษณะการกลุ่ลาติของนักเรียนวัยรุ่น มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์

5. จำนวนพี่น้องในครอบครัวของนักเรียนวัยรุ่น มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์

6. การอ่านหนังสือหรือดูภาพที่ยั่วยุกามารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่น มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์

7. การดูภาพยนตร์หรือเทปโทรทัศน์เกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่นมีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์

8. การเที่ยวสถานเริงรมย์ของนักเรียนวัยรุ่น มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์

5. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษา

1. ทำให้ทราบถึงสภาพการยอมรับการคุมกำเนิดของกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ ซึ่งสามารถนำไปใช้เป็นประโยชน์ในการกำหนดแนวทางการเผยแพร่ข่าวสารวางแผนครอบครัว และการคุมกำเนิดต่อกลุ่มวัยรุ่นต่อไป

2. ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่เป็นเหตุส่งเสริมให้มีเพศสัมพันธ์ในกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ ซึ่งสามารถใช้เป็นประโยชน์ในการกำหนดแนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นตามมาจากการมีเพศสัมพันธ์

3. ทำให้ทราบถึงปัญหาที่เกิดขึ้นจากการมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ ในจังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อนำไปเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว

4. เป็นข้อมูลพื้นฐานเพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยปัญหาเรื่องเพศสัมพันธ์ของกลุ่มวัยรุ่นต่อไป

6. ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาการมีเพศสัมพันธ์และการคุมกำเนิดของกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นระดับมัธยมศึกษา เนื่องจากวัยรุ่นที่กำลังเรียนอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสายสามัญมีจำนวนมากกว่าโรงเรียนประเภทอื่น ประกอบกับการศึกษาดังนี้เป็นการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อ

เป็นแนวทางในการศึกษาให้มีขอบเขตกว้างขวางต่อไปในอนาคต จึงเลือกศึกษาเฉพาะ
กลุ่มนักเรียนวัยรุ่นระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีที่ 5 ปีที่ 6 ที่มีอายุไม่เกิน 20 ปี และ
กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสายสามัญ ในจังหวัดสุพรรณบุรีมีจำนวน 5,665 คน
โดยทำการเก็บข้อมูลในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ ถึง เดือนมีนาคม พ.ศ. 2531 ซึ่งอยู่ใน
ปีการศึกษา 2530

7. ข้อตกลงเบื้องต้น

ข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ถือว่า กลุ่มนักเรียนวัยรุ่นระดับมัธยมศึกษา
ตอนปลายสายสามัญที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ตอบแบบสอบถามด้วยความจริงใจ ถูกต้องตาม
ความจริง และมีความเชื่อถือได้

8. การนิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

นักเรียนวัยรุ่น หมายถึง นักเรียนวัยรุ่นที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยม
ศึกษาสายสามัญ ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีที่ 5 ปีที่ 6 และมีอายุไม่เกิน 20 ปี

การมีเพศสัมพันธ์ หมายถึง การร่วมเพศที่ฝ่ายชายสอดใส่องศาติเข้าไปใน
ช่องคลอดหญิง ซึ่งเป็นการร่วมเพศกับเพศตรงข้ามเท่านั้น

พฤติกรรมที่มีส่วนกระตุ้นทางเพศ หมายถึง พฤติกรรมการดูภาพยนตร์ หรือเพา
โพรทัศน์เกี่ยวกับการร่วมเพศ การอ่านหนังสือที่ยุยงกำรามณ์ การเที่ยวสถานเริงรมย์
ต่างว่ได้แก่ ดิสโก้เฮด ไนต์คลับ และคอฟฟี่ช็อป ซึ่งพิจารณาในด้านเหตุจูงใจและ
ความถี่ของการเกิดพฤติกรรมเหล่านั้น

ความรู้เรื่องเพศศึกษาด้านสรีรวิทยาระบบสืบพันธุ์ หมายถึง ความรู้ในเรื่อง
หน้าที่ และการเป็นไปตามปกติของระบบสืบพันธุ์เพศชายและเพศหญิง เกี่ยวกับฮอร์โมน
เพศ การผ่อนคลายอารมณ์ทางเพศ การมีประจำเดือน ตลอดจนถึง กลไกการตั้งครรภ์
เพื่อที่จะนำความรู้เหล่านั้น ไปพิจารณาได้ตรงตรงถึง เรื่องการคุมกำเนิดต่อไป

★ ความรู้เรื่องการคุมกำเนิด หมายถึง ความรู้เรื่องเกี่ยวกับการป้องกัน การตั้งครรภ์ วิธีการป้องกันการตั้งครรภ์ วิธีที่มีประสิทธิภาพ วิธีที่เหมาะสมกับวัยรุ่น และประโยชน์ของการใช้วิธีต่างๆ เพื่อที่จะได้ว่าวัยรุ่นมีความรู้เรื่องการคุมกำเนิดซึ่งและถูกต้องจนถึงขั้นนำไปปฏิบัติได้หรือไม่

การยอมรับการคุมกำเนิด หมายถึง ความเต็มใจและการปฏิบัติคุมกำเนิด โดยการใช้วิธีคุมกำเนิดอย่างน้อยวิธีใดวิธีหนึ่งที่ไม่ผิดกฎหมายของประเทศไทย เป็นการยอมรับถึงขั้นปฏิบัติ และความเต็มใจในการคุมกำเนิด แต่ไม่ได้มีการปฏิบัติหรือใช้วิธีคุมกำเนิด เป็นการยอมรับการคุมกำเนิดในระดับความคิดเท่านั้น

ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม หมายถึง ข้อมูลในเรื่องค่าใช้จ่ายประจำเดือนที่ได้รับ ลักษณะการอยู่อาศัย และจำนวนพี่น้องในครอบครัว ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

- ค่าใช้จ่ายประจำเดือนที่ได้รับ หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่นักเรียนวัยรุ่นได้รับจากทุกแหล่งต่อเดือน
- ลักษณะการอยู่อาศัย หมายถึง การที่นักเรียนวัยรุ่นอาศัยอยู่คนเดียวในปัจจุบัน
- จำนวนพี่น้องในครอบครัว หมายถึง จำนวนพี่น้องของนักเรียนวัยรุ่นในครอบครัว ซึ่งมีบิดามารดาเดียวกัน และในจำนวนนั้นทั้งตัวนักเรียนวัยรุ่นด้วย

การทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. กรอบทฤษฎีที่ใช้ในการอธิบายการยอมรับการคุมกำเนิดของวัยรุ่น
กระบวนการยอมรับการคุมกำเนิด ไปปฏิบัติ (Adoption Process for Birth Control)

Donal J. Boque⁽²⁴⁾ ได้แบ่งกระบวนการยอมรับการคุมกำเนิดไปปฏิบัติเป็น 4 ระยะ คือ

1. ระยะรับรู้และสนใจ (Awareness and Interest) เป็นระยะที่รับรู้ว่าการตั้งครรภ์สามารถป้องกันได้ และเมื่อเห็นว่าเป็นสิ่งดีงามจึงเกิดความสนใจ อยากเรียนรู้หรืออยากทราบเรื่องเหล่านี้มากยิ่งขึ้น
2. ระยะรวบรวมข้อมูล ไตร่ตรอง และตัดสินใจ (Information Gathering, Evaluation and Decision to Try) เป็นระยะที่ศึกษาสอบถามเรื่องการวางแผนครอบครัวหรือการคุมกำเนิด เช่น การคุมกำเนิดมีกี่วิธี วิธีไหนดี มีอันตรายหรือไม่ จะรับบริการได้ที่ไหน ประมวลเอาสิ่งที่ได้รับรู้ต่าง มาพิจารณาตัดสินใจที่จะทดลอง
3. การทดลองปฏิบัติ (Implementation) เป็นระยะที่จะเริ่มทดลองปฏิบัติ ผู้สนใจจะไปปรึกษาแพทย์ ไปที่หน่วยบริการ หรือร้านขายยา ฯลฯ เพื่อที่จะเรียนรู้ในการปฏิบัติเพิ่มขึ้น และทดลองปฏิบัติคุมกำเนิด
4. การยอมรับและใช้ต่อไป (Adoption and Continued Use) เป็นระยะที่มีการยอมรับโดยสมบูรณ์ เมื่อมาถึงระยะนี้จะรู้สึกว่าการคุมกำเนิดเป็นของธรรมดาและควรปฏิบัติ

สำหรับความหมายของการยอมรับการคุมกำเนิดนั้นหมายถึง การที่บุคคลได้รับความรู้เกี่ยวกับเรื่องการคุมกำเนิดและพิจารณาไตร่ตรองจนรับเอาวิธีการคุมกำเนิดนั้นไปปฏิบัติหรือ ใช้ในที่สุด แต่ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษากลุ่มวัยรุ่น ในสถานศึกษา จะมี

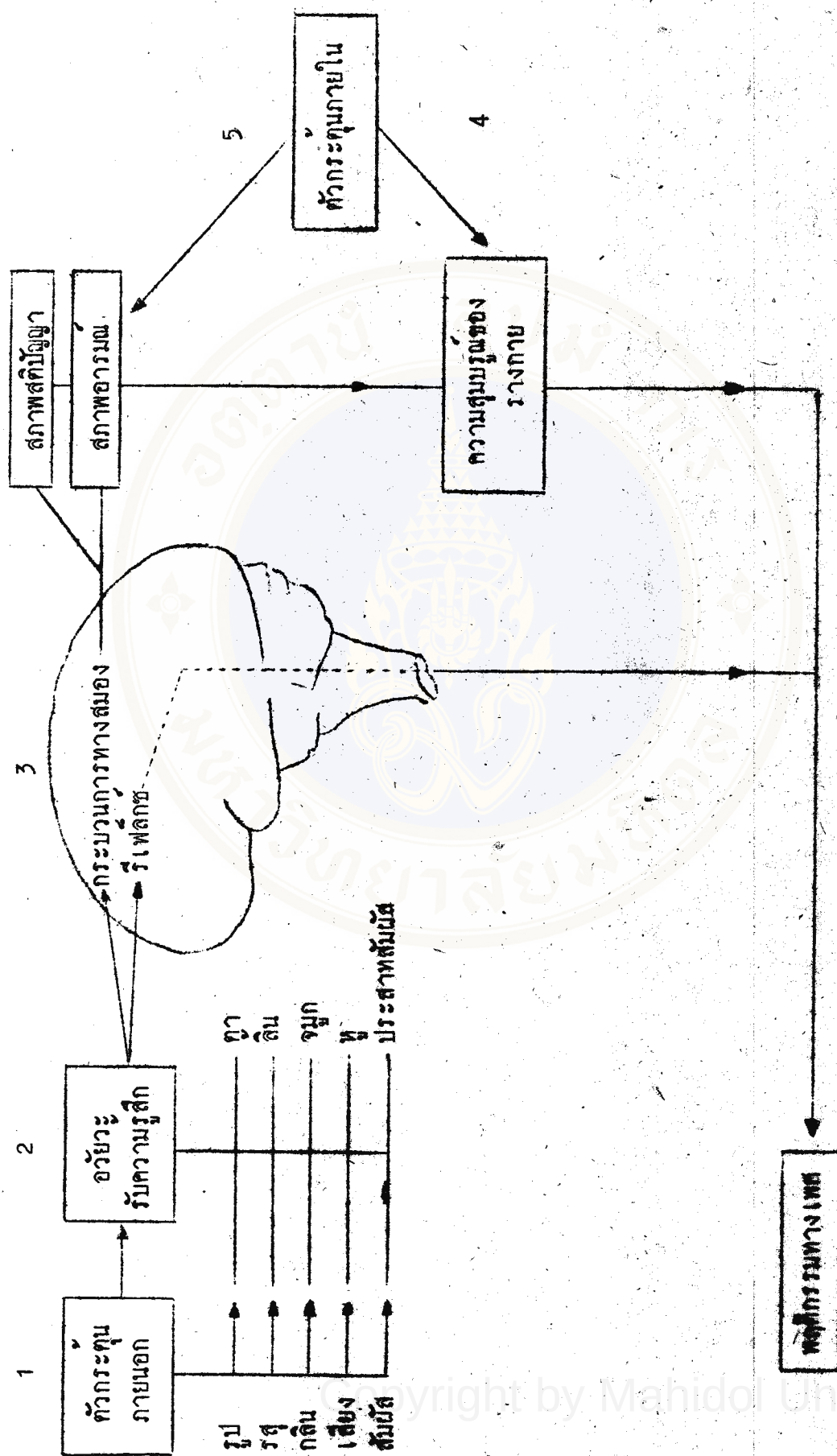
ทั้งที่เคยมีเพศสัมพันธ์และไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งในส่วนของผู้ที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ ยังไม่มีความจำเป็นที่จะใช้วิธีคุมกำเนิด จึงไม่สามารถจะตอบถึงการคุมกำเนิดในระดับ ปฏิบัติได้ ดังนั้น การยอมรับการคุมกำเนิดของการศึกษาคั้งนี้จะแบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ การยอมรับในระดับความคิด และการยอมรับถึงขั้นปฏิบัติ ซึ่งการยอมรับในระดับ ความคิด จะเริ่มจากการสร้างสถานการณ์จำลองให้กลุ่มตัวอย่าง ได้แสดงความคิดเห็นถึง การตัดสินใจที่จะใช้วิธีคุมกำเนิด ส่วนการยอมรับถึงขั้นปฏิบัตินั้น คือการใช้วิธีคุมกำเนิด

2. กรอบทฤษฎีที่ใช้ในการอธิบายการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

เรื่องเพศเป็นธรรมชาติอย่างหนึ่ง ในชีวิตคนเรา เกี่ยวข้องกับคนทั้งด้าน ร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม ทารกเมื่อเกิดมาครอบครัวยังมองว่าเพศจะเป็นผู้ กำหนดเพศให้ (Sex assignment) ตามอวัยวะเพศภายนอกที่ปรากฏ แล้วสังคมจะ ปฏิบัติและตอบสนองต่อบุคคลนั้น ไปตามค่านิยม ขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมที่ สังคมนั้นกำหนดไว้สำหรับเพศหญิงหรือชาย ซึ่งบุคคลนั้นก็จะมามีปฏิกิริยาตอบสนองเช่นกัน ทารกจะเกิดความพึงใจว่าเป็นเพศนั้นๆ ภายในเวลาไม่นานนัก และความพึงใจนั้น ไม่สามารถแก้ไขได้ง่าย⁽²⁵⁾ ซึ่งเป็นการสร้าง Gender identity คือความรู้สึก เป็นเพศของตนเองว่าเป็นหญิงหรือชาย⁽²⁶⁾ ในเวลาต่อมา ประสบการณ์ที่เกิดขึ้นจาก การเรียนรู้ (Learning and conditioning) จะสอนให้บุคคลนั้นรู้สึกพอใจ หรือ ไม่พอใจต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด (เรียกว่ามี preference ต่อสิ่งนั้น) ซึ่งจะสอนให้บุคคลนั้น สามารถเลือกใช้ปฏิกิริยาตอบโต้ชนิดที่เป็นทางบวกหรือทางลบหรือรุนแรงมากน้อยต่อ สิ่งหนึ่งสิ่งใดได้ สำหรับในทางเพศสัมพันธ์คือ ความพึงใจทางเพศต่อผู้อื่น เรียกว่าเกิด Gender orientation ซึ่งจะทำให้เกิดความพอใจต่อความสัมพันธ์ทางเพศกับเพศ เดียวกันหรือต่างเพศที่สุดแต่ Gender orientation นอกจากนั้น preference ยังสร้างความพึงพอใจต่อสิ่งอื่นๆ ได้อีก เช่น อาจทำให้ชอบสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง (Masturbation) มากกว่าที่จะมีความสัมพันธ์ทางเพศกับบุคคลอื่น (Socio-sexual relationship) หรือชอบความสัมพันธ์ทางเพศที่ก่อให้เกิดความเจ็บปวดแก่ผู้อื่น (Sadism)⁽²⁷⁾

มนุษย์เรามีการเจริญของพฤติกรรมทางเพศตั้งแต่วัยเด็กจนถึงวัยผู้ใหญ่ โดยจะมีการเปลี่ยนแปลงเป็นลำดับไปตามวัย ซึ่งแต่ละวัยย่อมมีอิทธิพลถึงวัยถัดไปด้วย และพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์นั้น โดยทั่วไปแล้วจะครอบคลุมทั้งพฤติกรรมที่อยู่ภายใน (Inner) ได้แก่ กระบวนการทางสมอง และพฤติกรรมที่แสดงออกภายนอก (Outer) เป็นปฏิกิริยาที่มนุษย์แสดงออกเพื่อตอบโต้ต่อสิ่งกระตุ้นหรือสิ่งเร้า การแสดงออกนี้เป็นการแสดงออกในเรื่องของเพศ

การเกิดพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์เป็นกระบวนการที่มีองค์ประกอบสำคัญ 5 อย่างคือ ตัวกระตุ้นภายนอก ได้แก่ รูป รส กลิ่น เสียงและสัมผัส, อวัยวะรับรู้ความรู้สึก ได้แก่ ตา ลิ้น จมูก หูและประสาทสัมผัส, กระบวนการทางสมอง ได้แก่ สภาพสติปัญญา และอารมณ์, ความสมบูรณ์ของร่างกาย และตัวกระตุ้นภายใน (27) ทำให้เกิดพฤติกรรมทางเพศโดยกระตุ้นให้อวัยวะรับรู้ความรู้สึก ผ่านเข้าสู่กระบวนการทางสมอง และแสดงเป็นพฤติกรรมทางเพศออกมาตามสภาพร่างกาย จิตใจ และตัวกระตุ้นภายใน (แสดงในรูปที่ 1)

รูปที่ 1 กลไกการเกิดพฤติกรรมรณทางเพศ

สำหรับวัยรุ่น เป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งทางด้านร่างกาย และจิตใจ ตลอดจนถึงความต้องการทางเพศด้วย ซึ่งยังไม่ทราบแน่ชัดว่าอะไรเป็นสิ่งที่ กําหนดให้เกิดความต้องการทางเพศขึ้นเมื่อถึงวัยนี้ เชื่อกันว่าเป็นผลเนื่องมาจากปัจจัย หลายประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทำงานของต่อมเพศและความสามารถในการแปล สัมผัสต่างๆ เป็นความพอใจทางเพศ⁽²⁷⁾ เมื่อวัยรุ่นมีความต้องการทางเพศ ย่อมจะนํา ไปสู่การอยากรู้ อยากเห็น อยากทดลองทางเพศ ประกอบกับระยะนี้วัยรุ่นเริ่มเป็นอิสระ จากครอบครัวและเข้ามาอยู่รวมกลุ่มกับเพื่อนทั้งเพศเดียวกันและต่างเพศ ทำให้วัยรุ่นมี โอกาสหาทางออกทางเพศหรือมีกิจกรรมทางเพศ (Sexual Outlets or Sexual Activities) เพื่อสนองต่อความต้องการทางเพศในรูปแบบต่างๆ^(28,29) เป็น Solitary activities ได้แก่ การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง (Masturbation) และการฝันทางเพศ (Nocturnal sex dreams) หรือเป็น Socio-sexual activities ได้แก่ การมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพศตรงข้าม (Heterosexual relationship) แบ่งเป็น การกอดจูบลูบคลำ (Petting), การร่วมประเวณีหรือ การร่วมเพศ (Coitus) และการมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพศเดียวกัน (Homosexual relationship) หรือการปฏิบัติกิจกรรมทางเพศกับสัตว์ (Animal contact)

การที่วัยรุ่นคนใดจะหาทางออกทางเพศแบบใดนั้น นอกจากอิทธิพลของการ อบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวและการเปลี่ยนแปลงตามธรรมชาติของร่างกายแล้ว จาก การทบทวนงานวิจัย พบว่ามีความเกี่ยวข้องกับค่านิยมในเรื่องเพศ ขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมของสังคม ความรู้ความเข้าใจในเรื่องเพศศึกษาของวัยรุ่นเอง และความเอื้ออำนวยในด้านเศรษฐกิจและสังคมของวัยรุ่น ซึ่งรวมถึงสภาพแวดล้อมที่วัยรุ่น ได้อาศัยอยู่ด้วย

3. แนวทางการศึกษาและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.1 ค่านิยมในเรื่องเพศ ขนบธรรมเนียม ประเพณีและวัฒนธรรมของสังคมไทย

ค่านิยมของสังคมไทย หมายถึง ความเชื่อ พฤติกรรมของคนไทยส่วนใหญ่ ที่เลือกและยอมรับปฏิบัติตามกัน เป็นระยะเวลาอันยาวนาน ได้ผ่านการตรวจสอบ

ในทางปฏิบัติของคนทั้งชาติว่าเป็นของดีงาม และได้ยึดถือปฏิบัติสืบเนื่องกันมาจนเกิดเป็น
ลักษณะนิสัยประจำชาติ⁽³⁰⁾

ค่านิยมหรือทัศนคตินั้น จะเป็นตัวกำหนดให้เกิดพฤติกรรมไปในทางนั้นๆ เพราะ
พฤติกรรมหรือการกระทำของมนุษย์มักจะเป็นไปในลักษณะเดียวกับความคิด ความเชื่อและ
ทัศนคติของเขา เมื่อคิดอย่างไร เชื่ออย่างไร ก็มักจะปฏิบัติตนไปตามนั้น ในทางกลับกัน
ค่านิยมและทัศนคติที่ก่อให้เกิดการปฏิบัติของคนในสังคม เมื่อปฏิบัติต่อกันมาเป็นเวลา
ยาวนาน กลายเป็นวัฒนธรรมและประเพณีของคนในสังคมนั้นได้เช่นกัน ทั้งวัฒนธรรม
ประเพณีและค่านิยมมีการเปลี่ยนแปลงไปตามความก้าวหน้าของสังคมและสิ่งแวดล้อม
ค่านิยมของสังคมมีทั้งดีและไม่ดีแล้วแต่สภาพของสังคมและบุคคลที่ปฏิบัติ ค่านิยมบางอย่าง
อาจจะไม่พึงปรารถนาในสังคมหนึ่ง แต่อีกสังคมหนึ่งอาจจะเห็นว่าเหมาะสมก็ได้ ค่านิยม
จึงเป็นเรื่องของบุคคลในสังคมหนึ่งๆ ที่ปฏิบัติไปในทางบวกหรือลบ

จากการศึกษาวัฒนธรรมของชนชาติไทยปรากฏว่า หญิงไทยมีฐานะทางสังคมด้อย
กว่าชายมาก ซึ่งคาดคะเนกันว่าเป็นเพราะไทยได้รับอิทธิพลมาจาก จีน อินเดีย⁽³¹⁾
นอกจากนั้นการแบ่งแยกบทบาทที่ชัดเจนระหว่างชายกับหญิง โดยชายเป็นฝ่ายหาเลี้ยงหญิง
ทำงานในบ้าน ทำให้หญิงต้องพึ่งพาผู้ชายอย่างมาก ผู้หญิงจึงอยู่ในฐานะที่ไม่เท่าเทียมกับ
ชายมาโดยตลอด

การที่สังคมไทยแต่เดิมมา กำหนดสิทธิและฐานะของหญิงไม่เท่าเทียมกับชาย
ทำให้สังคมยึดเกณฑ์มาตรฐานซ้อน (Double Standard) ในการประเมินพฤติกรรม
ของชายและหญิง โดยถือว่าชายมีอิสระกว่าหญิง หญิงต้องมีผู้ปกครองตลอดเวลาและต้อง
ขึ้นกับสามี สตรีโสดต้องรักษาพรหมจารี ในขณะที่สังคมเห็นว่าผู้ชายไม่จำเป็นต้อง
รักษาความบริสุทธิ์ไว้

ในปัจจุบันสังคมไทยก็ยังคงมีลักษณะ ไม่เสมอภาคและยึดถือมาตรฐานซ้อน (Double Standard) ในการประเมินชายและหญิงอยู่ โดยเฉพาะในเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างชายหญิง สังคมส่วนใหญ่ยังถือว่าหญิงควรรักษานบธรรมเนียมนิยมประเพณีอันดีงาม คือต้องรักษานวลสงวนตัว ไม่เป็นฝ่ายเสนอให้ชายก่อน ถึงแม้ว่าจะรักชอบผู้ชายมากแค่ไหน การแสดงความรู้สึกชอบพอฝ่ายชายก็ต้องให้อยู่ในขอบเขตกุลสตรี มิฉะนั้นจะเป็นที่ครหาตหมิ่น (31)

สำหรับหญิงไทยเองก็เป็นฝ่ายยอมรับมาตรฐานซ้อนด้วย โดยอนุญาตให้ชายมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน ได้ดังเช่นการศึกษาของ จริญญา พงศ์วิวัฒน์ (32) ในกลุ่มนักศึกษาเมื่อปี พ.ศ. 2526 พบว่านักศึกษาทั้งหมดที่ศึกษามีความเห็นว่าเป็นเรื่องธรรมดาที่ผู้ชายจะมีประสบการณ์ทางเพศก่อนแต่งงาน แต่เป็นเรื่องเสื่อมเสียถ้าผู้หญิงจะมีประสบการณ์ทางเพศก่อนแต่งงาน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศในกรุงเทพมหานครของ รัตนา ธนาพรสังสุทธิ์ (33) เมื่อปี พ.ศ. 2528 และการศึกษาความยินยอมให้มิเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของ พรทิพย์ วงศ์เพชรสง่า (34) ในปีเดียวกันที่พบว่า นักศึกษาชายได้รับการยินยอมให้มิประสบการณ์ทางเพศ รวมถึงการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานสูงกว่านักศึกษาหญิงมาก นอกจากนี้ยังพบอีกว่านักศึกษาชายมีเพศสัมพันธ์กับโสเภณีเป็นส่วนใหญ่ ในขณะที่นักศึกษาหญิงมีเพศสัมพันธ์กับคนรักเท่านั้น

จากความเชื่อและค่านิยมที่สืบทอดกันมาจากสมัยก่อน ทำให้สังคมไทยยอมรับพฤติกรรมทางเพศของสตรีในขอบเขตที่น้อยกว่าบุรุษ และยึดถือมาตรฐานซ้อนในการประเมินพฤติกรรมทางเพศของชายและหญิง ซึ่งจะเห็นได้จากการศึกษางานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้นนี้ ในการกระทำพฤติกรรมอย่างเดียวกันผู้ชายและผู้หญิงจะได้รับการยอมรับที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะในเรื่องของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน ชายจะได้รับการยอมรับที่สูงกว่าหญิงมาก ดังนั้น ลักษณะเพศของบุคคล จึงน่าจะมีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ ในขณะที่ยังไม่ได้แต่งงาน

3.2 การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน

การมีความสัมพันธ์ทางเพศ (Socio-sexual activities) เป็นทางออกทางเพศ (Sexual Outlets) อย่างหนึ่งเมื่อเกิดความต้องการทางเพศขึ้นมา การมีความสัมพันธ์ทางเพศยังแบ่งออกได้เป็น (28,29)

3.2.1 การมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพศตรงข้าม (Heterosexual relationship) ซึ่งได้แก่ การกอดจูบลูบคลำ (Petting) การร่วมประเวณีหรือการร่วมเพศ (Coitus)

3.2.2 การมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพศเดียวกัน (Homosexual relationship)

3.2.3 การปฏิบัติกิจกรรมทางเพศกับสัตว์ (Animal contact)

สำหรับการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ การมีความสัมพันธ์ทางเพศจะใช้คำว่า "การมีเพศสัมพันธ์" และจะหมายถึง การร่วมเพศกับเพศตรงข้ามเท่านั้น

ระวีวรรณ วุฒิประสิทธิ์⁴⁽³⁵⁾ ได้ศึกษาประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานครเมื่อปี พ.ศ. 2526 จำนวน 658 คน เป็นชาย 274 คน หญิง 384 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาส่วนใหญ่มีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศไปในทางที่ค่อนข้างถูกต้องและเหมาะสมกับการยอมรับของสังคมไทย ในขณะที่เดียวกันกับนักเรียนมีเพศสัมพันธ์ถึงร้อยละ 21.3 (140 คน) ในจำนวนนี้ส่วนมากเป็นนักเรียนชาย โดยมีเพศสัมพันธ์กับโสเภณีร้อยละ 69.3 (97 คน) มีเพศสัมพันธ์กับคูรักร้อยละ 26.4 (37 คน) และเป็นนักเรียนหญิงที่มีเพศสัมพันธ์ 6 คน ซึ่งมีเพศสัมพันธ์กับคูรัก 4 คน มีเพศสัมพันธ์กับผู้ที่ไม่ใช่คูรัก 2 คน สำหรับอายุครั้งแรกของการมีเพศสัมพันธ์พบว่าอยู่ในช่วงอายุ 15 - 18 ปี นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์หรือคูรักของนักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์มีการทำแท้ง 11 คน และมีนักเรียนชายเคยเป็นกามโรค 38 คน ในด้านการเที่ยวสถานเริงรมย์นั้นพบว่าประมาณร้อยละ 50 ของกลุ่มตัวอย่างเคยไปเที่ยวสถานเริงรมย์ โดยนักเรียนหญิงนิยมไปด็อฟฟี่ฮ็อฟ นักเรียนชายมีไปเที่ยวทั้งด็อฟฟี่ฮ็อฟ ไนต์คลับ และอาบอบนวด พฤติกรรมที่มีส่วนกระตุ้นทางเพศ

ด้านการอ่านหนังสือลามกหรือดูภาพโป๊ทั่วไป พบในนักเรียนชายร้อยละ 90.9

นักเรียนหญิงร้อยละ 46.6 การดูภาพยนตร์เกี่ยวกับการร่วมเพศ พบในนักเรียนชาย ร้อยละ 44.2 นักเรียนหญิงร้อยละ 9.6

สมาคมพัฒนาประชากรและชุมชนร่วมกับสมาคมวางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทย และสมาคมสุขภาพจิตแห่งประเทศไทย (36) ได้ทำการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพเรื่อง พฤติกรรมการเจริญพันธุ์ของวัยรุ่นในประเทศไทยเมื่อปี พ.ศ. 2528 พบว่าวัยรุ่นส่วนใหญ่ มีความเห็นว่าการที่ชายและหญิงจะมีเพศสัมพันธ์กันควรมีอายุ 20 ปีขึ้นไป ซึ่งมักจะจบ การศึกษาแล้ว มีงานทำเป็นหลักแหล่ง มีฐานะมั่นคงและสามารถรับผิดชอบตนเองได้ แต่ในทางปฏิบัติ วัยรุ่นในกลุ่มที่ศึกษาเกือบทั้งหมดเคยมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์แล้ว ไม่ว่าจะเป็นกับโสเภณี เพื่อนหรือคู่รัก สถานที่ที่วัยรุ่นไปเที่ยวและมีโอกาสใกล้ชิดกันมาก ได้แก่ สถานเริงรมย์ต่างๆ เช่น ดิสโก้เธค และลานสเก็ต เมื่อวัยรุ่นมีปัญหามาเกิด จากการมีเพศสัมพันธ์ เช่น การตั้งครรภ์หรือการเป็นภามีโรค ส่วนใหญ่วัยรุ่นมักจะปรึกษา เพื่อน คู่รักและครูมากกว่าที่จะหันเข้าปรึกษาผู้ปกครองของวัยรุ่นเอง

ชวนชม สกนธวัฒน์ และคณะ (37) ได้ศึกษาการปฏิบัติเกี่ยวกับเพศของ นักเรียนอาชีวะในจังหวัดขอนแก่น จำนวน 502 คน เป็นชาย 243 คน หญิง 259 คน เมื่อปี พ.ศ. 2529 พบว่านักเรียนอาชีวะที่ศึกษามีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานร้อยละ 52 (261 คน) โดยคิดเป็นนักเรียนชายร้อยละ 74.1 ของนักเรียนชายที่ศึกษา และนักเรียน หญิงร้อยละ 31.3 ของนักเรียนหญิงที่ศึกษา สำหรับพฤติกรรมที่มีส่วนกระตุ้นทางเพศด้าน การอ่านหนังสือและดูภาพโป๊ทั่วไปพบร้อยละ 44.8 การอ่านหนังสือปกขาวและดูภาพ การร่วมเพศร้อยละ 33 เคยเห็นการเล้าโลมและดูภาพยนตร์เกี่ยวกับการร่วมเพศ ร้อยละ 30 เคยดูชายหญิงร่วมเพศกันร้อยละ 24.1 และเมื่อนักเรียนเกิดความต้องการ ทางเพศขึ้น ร้อยละ 30.9 ของกลุ่มตัวอย่าง กระทำการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง ร้อยละ 16.1 ไม่มีเพศสัมพันธ์กับเพื่อน ร้อยละ 53 จะหาทางออกโดยการเล่นกีฬา อ่านหนังสือและ ดูภาพยนตร์ นอกจากนี้ยังพบว่าในช่วงก่อนเปิดเรียนมีนักเรียนเคยเป็น งามโรคประมาณร้อยละ 24 (63 ราย) ในจำนวนนี้ไปพบแพทย์เพื่อรับการรักษา

ร้อยละ 52.28 ไปร้านขายยาหรือปล่อยให้หายเอง ร้อยละ 47.6 ส่วนในช่วงที่ดำเนินการวิจัย (ตลอดปีการศึกษา 2528 - 2529) พบว่ามีนักเรียนเป็นเริมโรค ร้อยละ 5.4 นักเรียนตั้งครรภ์และทำแท้งร้อยละ 10.6

สำหรับการเป็นเริมโรคนี้ Roger (38) ได้กล่าวว่าจากแรงผลักดันธรรมชาติทางเพศของชายนั้น เมื่อรักหญิงคนใดแล้วมันจะมีความปรารถนาทางเพศร่วมกัน และเพศชายสามารถมีเพศสัมพันธ์กับหญิงได้หลายคนโดยขาดความระมัดระวังตัว หรือมีเพศสัมพันธ์กับโสเภณี ก่อให้เกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวัยรุ่น ซึ่งไม่ชอบป้องกันและไม่ชอบไปรักษาตัวกับแพทย์ จึงทำให้อัตราการเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นมีมากขึ้น

การศึกษาของ Arya และ Bennett (39) เมื่อปี 1968 จากนักศึกษาแอฟริกาตะวันออก เกี่ยวกับกิจกรรมทางเพศและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ พบว่านักศึกษาที่มีเพศสัมพันธ์บ่อยครั้งนั้นมักจะชอบเที่ยวสถานเริงรมย์และสำส่อนทางเพศ มากกว่านักศึกษาที่มีเพศสัมพันธ์น้อยครั้ง ที่มักจะมีเพศสัมพันธ์กับคนรัก

จากการศึกษาของ ชลศวี แดงเปี่ยม (40) เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นที่จังหวัดเชียงใหม่ เมื่อปี 2526 พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลสำคัญที่ทำให้วัยรุ่นไปเที่ยวโสเภณีก็คือ การมีเพื่อนสนิทชอบเที่ยวโสเภณี

ปราโมทย์ ประสาทกุล และคณะ (6) ได้ศึกษาพฤติกรรมทางเพศก่อนแต่งงานของวัยรุ่นในเขตเมืองและชนบท จำนวน 361 คน เป็นชาย 175 คน หญิง 186 คน เมื่อปี พ.ศ. 2530 พบว่าวัยรุ่นชายอย่างน้อยร้อยละ 66 วัยรุ่นหญิงร้อยละ 9 เคยมีเพศสัมพันธ์ และจะพบอัตราการมีเพศสัมพันธ์สูงในกลุ่มวัยรุ่นหญิงที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป นอกจากนี้ยังพบว่าการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่สมบูรณ์และน่าเชื่อถือได้นั้น สามารถรวบรวมได้จากการให้วัยรุ่นตอบแบบสอบถามเอง โดยมีการให้ความรู้ ความคุ้นเคยและการดูแลใกล้ชิด ประกอบกับการอธิบายแบบสอบถามอย่างละเอียด เพื่อให้ให้อัตราการไม่ตอบมีน้อยที่สุด

สันทัด เสริมศรี และสืบพงษ์ ไชยพรรค⁽⁵⁾ ได้ศึกษาความสัมพันธ์ทางเพศของวัยรุ่นในเขตเมืองส่วนภูมิภาค จำนวน 510 คน เมื่อปี พ.ศ. 2530 พบว่าวัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศร้อยละ 39.2 และส่วนใหญ่มีอายุ 19 ปี ร้อยละ 59 นอกจากนี้ยังให้ข้อสังเกตไว้ว่า การที่วัยรุ่นเที่ยวในสถานเริงรมย์มีส่วนสร้างโอกาสของการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นได้

จากการศึกษาวิจัยดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่า พฤติกรรมที่มีส่วนกระตุ้นทางเพศได้แก่ การอ่านหนังสือลามก การดูภาพโป๊ การดูภาพยนตร์หรือเทปโทรทัศน์ที่แสดงการมีเพศสัมพันธ์ ตลอดจนถึงการเที่ยวสถานเริงรมย์นั้น มีความแตกต่างกันไปตามกลุ่มตัวอย่าง และสถานที่ทำการศึกษา จึงทำให้น่าจะศึกษาว่า นักเรียนวัยรุ่นระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดสุพรรณบุรี มีเหตุจูงใจอย่างไร มีความถี่เท่าไร ในการปฏิบัติพฤติกรรมเหล่านี้และพฤติกรรมเหล่านี้มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์หรือไม่ สำหรับข้อมูลเกี่ยวกับสถานเริงรมย์ในแหล่งที่จะทำการศึกษามิดังนี้ บาร์หรือไนท์คลับ 3 แห่ง โรงแรม 3 แห่ง สำนัก 22 แห่ง และร้านอาหาร 52 แห่ง

ส่วนพฤติกรรมทางเพศของเพื่อนสนิท สถานภาพสมรสของบิดามารดา ลักษณะที่อยู่อาศัย จำนวนพี่น้องในครอบครัว และลำดับที่ของบุตรของนักเรียนวัยรุ่นนั้น จะเป็นปัจจัยสนับสนุนทางด้านสังคมของนักเรียนวัยรุ่น เพื่อให้เห็นสภาพของนักเรียนวัยรุ่นในด้านสภาพแวดล้อมได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

3.3 ปัจจัยที่คาดว่ามีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์

3.3.1 เพศของนักเรียนวัยรุ่น

การที่ค่านิยมของสังคมไทยให้การยอมรับพฤติกรรมทางเพศของชายและหญิงในลักษณะที่ต่างกัน โดยเฉพาะในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานนั้น ทำให้น่าสนใจที่จะศึกษาว่า เพศของนักเรียนวัยรุ่นมีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์หรือไม่ จากการศึกษานักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครของ ระวีวรรณ วุฒิประสิทธิ์⁽³⁵⁾ พบว่านักเรียนชายร้อยละ 48.9 และนักเรียนหญิงร้อยละ 1.6 เคยมีเพศสัมพันธ์ การศึกษาวัยรุ่นในเขตเมืองส่วนภูมิภาคของ สันทัด เสริมศรี และสืบพงษ์ ไชยพรรค⁽⁵⁾ พบว่าวัยรุ่นชายร้อยละ 62.4 และวัยรุ่นหญิงร้อยละ 12.3 เคยมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งสอดคล้องกับ

การศึกษาวัยรุ่นในเขตเมืองและชนบทของ ปราโมทย์ ประสาทกุลและคณะ⁽⁶⁾ ในปีเดียวกัน และการศึกษาการปฏิบัติเกี่ยวกับเพศของนักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดขอนแก่นของ ชวนชม สกนธวัฒน์ และคณะ⁽³⁷⁾ ที่พบว่า จำนวนนักเรียนวัยรุ่นชายที่มีเพศสัมพันธ์มีมากกว่าจำนวนนักเรียนวัยรุ่นหญิง

จากงานศึกษาวิจัยที่กล่าวมานี้สะท้อนให้เห็นว่า เพศของนักเรียนวัยรุ่นน่าจะมีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์

3.3.2 ปัจจัยด้านความรู้เรื่องเพศศึกษาและคุมกำเนิด

ความรู้ (Knowledge) หมายถึง การที่บุคคลระลึกได้เกี่ยวกับประสบการณ์ต่างๆ ที่ได้ศึกษาโดยการได้อ่าน ได้ฟัง ได้ฝึกปฏิบัติ หรือได้สัมผัสข้อเท็จจริงเกี่ยวกับ บุคคล สิ่งของ แนวความคิด วิธีการ กระบวนการหรือสถานการณ์ต่างๆ⁽⁴¹⁾ และสามารถนำมาใช้รวบรวมสาระสำคัญ วิเคราะห์ข้อดี ข้อเสีย และนำไปประยุกต์ใช้ได้ ตลอดจนสังเคราะห์สิ่งใหม่ๆ ขึ้นมาจากประสบการณ์ที่ได้สัมผัสไว้⁽⁴²⁾

การมีความรู้เรื่องเพศศึกษา ตั้งแต่ลักษณะทางด้านสรีรวิทยาระบบสืบพันธุ์ การเปลี่ยนแปลงของร่างกาย จิตใจ และอารมณ์ของวัยรุ่น ตลอดจนถึงการคุมกำเนิดนั้น จะมีผลอย่างไรกับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นหรือไม่ และจากความเข้าใจที่ว่า การให้ความรู้เรื่องการคุมกำเนิดกับวัยรุ่นจะส่งผลให้มีเพศสัมพันธ์มากขึ้นนั้น ยังไม่สามารถสรุปได้ชัดเจน เพราะอย่างน้อยการส่งเสริมให้ความรู้เรื่องการคุมกำเนิดก็ยังมีน้ำหนักมากในเรื่องของการป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นตามมาภายหลังจากมีเพศสัมพันธ์ได้แก่ การตั้งครรภ์ไม่พึงปรารถนา การเป็นภามโรค ดังนั้นจึงเป็นสิ่งที่น่าจะศึกษาว่า นักเรียนวัยรุ่นมีความรู้เรื่องเพศศึกษาด้านสรีรวิทยาระบบสืบพันธุ์และการคุมกำเนิดมากน้อยเพียงใด และความรู้ในเรื่องเหล่านี้มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์หรือไม่

ดวงจิต ภูพันธ์⁽⁴³⁾ ได้ศึกษาความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนมัธยมในกรุงเทพมหานครเมื่อปี พ.ศ. 2518 พบว่าทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิงต่างก็มีความรู้ในเรื่องเพศของตนดีกว่าเพศตรงข้ามและการศึกษาของเพนทอม เมืองแมน⁽⁴⁴⁾ ในปีเดียวกันก็พบว่านักเรียนส่วนมากมีความรู้ด้านเพศศึกษาและความรู้เหล่านี้มักได้มาจากสื่อมวลชน ในปี พ.ศ. 2526 เพนทอม เมืองแมน⁽⁴⁵⁾

ได้ศึกษาความรู้ของวัยรุ่นเกี่ยวกับเพศศึกษาและการวางแผนครอบครัวพบว่า มีการเปลี่ยนแปลงไปโดยมีความรู้เพิ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ระวีวรรณ วุฒิประสิทธิ์⁽³⁵⁾ ในปีเดียวกันและการศึกษาของสินพงษ์ ไชยพรรค⁽⁴⁶⁾ ในปี พ.ศ. 2530 ที่พบว่า นักเรียนวัยรุ่นส่วนใหญ่มีความรู้เรื่องเพศในระดับปานกลาง และจากการศึกษาของสมาคมพัฒนาประชากรและชุมชน⁽³⁶⁾ เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในประเทศไทย พบว่าทั้งความรู้เรื่องสรีรวิทยาระบบสืบพันธุ์และการวางแผนครอบครัวของกลุ่มวัยรุ่นยังไม่ลึกซึ้งพอที่จะนำไปปฏิบัติได้ถูกต้อง และความรู้ของวัยรุ่นส่วนใหญ่ยังได้รับจากสื่อมวลชนต่างๆ เพื่อนและคูรักแต่เมื่อเปรียบเทียบความรู้เหล่านี้ระหว่างวัยรุ่นที่กำลังเรียนอยู่ในสถานศึกษากับวัยรุ่นนอกสถานศึกษาพบว่า วัยรุ่นในสถานศึกษามีความรู้ดีกว่าวัยรุ่นนอกสถานศึกษา และอัตราส่วนของการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นหญิงที่กำลังเรียนอยู่ในสถานศึกษา ต่อวัยรุ่นหญิงนอกสถานศึกษา คือ 1 : 2⁽⁶⁾ เมื่อมีการให้ความรู้ในเรื่องเพศและการคุมกำเนิดอย่างจริงจัง นักเรียนวัยรุ่นจะมีความรู้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยนักเรียนวัยรุ่นชายจะมีการเปลี่ยนแปลงทั้งในเรื่องความรู้และการปฏิบัติได้ง่ายและรวดเร็วกว่านักเรียนวัยรุ่นหญิง แต่นักเรียนวัยรุ่นหญิงสามารถถ่ายทอดต่อกันเองได้ดีกว่านักเรียนวัยรุ่นชาย⁽³⁷⁾

จากการศึกษาวิจัยที่กล่าวมานี้ ความรู้เรื่องเพศศึกษาด้านสรีรวิทยาระบบสืบพันธุ์และการคุมกำเนิด น่าจะมีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น เพราะอย่างน้อยที่สุด การมีความรู้อย่างลึกซึ้งและถูกต้อง จะนำไปสู่การไตร่ตรอง ทดลองใช้ และปฏิบัติจริงได้ เมื่อถึงเวลาที่เหมาะสมจะต้องใช้ เป็นการช่วยป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นจากการมีเพศสัมพันธ์ได้อีกด้วย

3.3.3 ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่

3.3.3.1 ค่าใช้จ่ายประจำเดือนที่ได้รับจากทุกแหล่ง การที่วัยรุ่นจะประกอบพฤติกรรมที่มีส่วนกระตุ้นทางเพศซึ่งได้แก่ การไปเที่ยวสถานเริงรมย์ การอ่านหนังสือลามกและการดูภาพยนตร์หรือเทปโทรทัศน์เกี่ยวกับการร่วมเพศนั้น สิ่งหนึ่งที่จะต้องใช้ในการประกอบพฤติกรรมเหล่านี้ได้ก็คือ เงิน จึงทำให้น่าสนใจศึกษาว่า ค่าใช้จ่ายประจำเดือนที่วัยรุ่นได้รับจากทุกแหล่ง ในเดือนหนึ่งๆ นั้น ได้รับเพียงพอหรือไม่และมีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นหรือไม่ จากการศึกษานี้ของสันติ เสริมศรี⁽⁵⁾ ในด้านค่าใช้จ่ายประจำเดือนที่วัยรุ่นได้รับจากทุกแหล่ง พบว่า วัยรุ่นที่

เคยมีเพศสัมพันธ์มีราย ได้เฉลี่ยต่อเดือนประมาณ 915 บาท มีลักษณะเอียงไปทางกลุ่มที่มีราย ได้สูง เมื่อเปรียบเทียบกับวัยรุ่นที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งมีราย ได้เฉลี่ยต่อเดือนประมาณ 803 บาท และถ้าพิจารณาความเพียงพอของค่าใช้จ่ายประจำเดือนที่วัยรุ่นกลุ่มเคยมีเพศสัมพันธ์ได้รับ ปรากฏว่าเกือบครึ่งหนึ่งคือ ประมาณร้อยละ 47 มีค่าใช้จ่ายพอกินพอใช้ มีเหลือเก็บบ้างเล็กน้อย และหาความบันเทิงได้พอประมาณ

จากการศึกษาวิจัยที่กล่าวมาข้างต้นนี้ ค่าใช้จ่ายประจำเดือนที่วัยรุ่นได้รับจากทุกแหล่ง น่าจะมีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

3.3.3.2 ลักษณะที่อยู่อาศัย การที่วัยรุ่นได้รับความยินยอม

จากผู้ปกครอง ให้คบเพื่อนต่างเพศ และได้รับความเป็นอิสระจากครอบครัว โดยเฉพาะในการที่ต้องมาพักอาศัยอยู่กับเพื่อนหรือ เข้าหอพักอยู่ตามลำพัง จะยังอยู่ห่างจากการถูกควบคุมดูแลด้วยกฎเกณฑ์ของครอบครัว มีความเป็นอิสระในการปกครองตนเอง และนอกจากนี้การอยู่ตามลำพังอย่างอิสระจะทำให้เกิดความเป็นส่วนตัว และมีบรรยากาศที่อาจเกิดการมีเพศสัมพันธ์ได้ง่าย ทำให้น่าสนใจที่จะศึกษาว่าเพื่อนสนิทของวัยรุ่นมีพฤติกรรมทางเพศเป็นอย่างไร และลักษณะที่อยู่อาศัยมีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นหรือไม่ จากการศึกษาของปราโมทย์ ประสาทกุล และคณะ⁽⁶⁾ เรื่องพฤติกรรมทางเพศก่อนแต่งงานของวัยรุ่นในเขตเมืองและเขตชนบท โดยการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มวัยรุ่นหญิงที่ไม่ได้พักอาศัยอยู่กับพ่อแม่หรือญาติกับกลุ่มวัยรุ่นหญิงที่พักอาศัยอยู่กับญาติใกล้ชิดพบว่า อัตราส่วนการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นทั้งสองกลุ่มเป็น 4 : 1

จากงานศึกษาวิจัยที่กล่าวมาข้างต้นนี้ ลักษณะที่อยู่อาศัยของวัยรุ่นน่าจะมีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

3.3.3.3 จำนวนพี่น้อง ในครอบครัว ลักษณะของวัยรุ่นก็คือ

ความต้องการเป็นอิสระจากครอบครัวและความต้องการรวมกลุ่มอยู่กับเพื่อน แต่ในความต้องการเป็นอิสระนี้ วัยรุ่นก็ยังต้องการคำแนะนำจากผู้ใหญ่เช่นกัน มิฉะนั้นวัยรุ่นจะรู้สึกเดັงคว้างและตัดสินใจในการกระทำต่าง ๆ ไม่ถูก⁽²⁷⁾ โดยเฉพาะในเรื่องเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย จิตใจ และอารมณ์ในวัยนี้ เช่น การเกิดความต้องการทางเพศ ซึ่งวัยรุ่นชายอาจพบการเกิดขึ้นโดยบังเอิญก็ได้ ลักษณะของผู้ใหญ่ที่วัยรุ่นจะยินดียินฟังขอแนะนำหรือปรึกษาข้อข้องใจในเรื่องเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศนี้ จะต้องเป็น

ผู้ใหญ่ได้รับความไว้วางใจจากวัยรุ่น มีความใกล้ชิดสนิทสนมและให้ความเข้าใจในตัววัยรุ่น โดยทั่วไปแล้วมักจะเป็นบุคคลในครอบครัว ได้แก่ พ่อ แม่ หรือผู้ปกครอง แต่จากการที่สังคมไทยมีค่านิยมว่า เรื่องเพศเป็นเรื่องลามก ไม่สมควรจะกล่าวถึง ทำให้เกิดความไม่เข้าใจกันในเรื่องเพศระหว่างวัยรุ่นกับผู้ปกครอง วัยรุ่นจึงมักจะหันมาปรึกษาและพูดคุยกันในหมู่เพื่อน ซึ่งมีใกล้ชิดสนิทสนม และมีวัยที่ใกล้เคียงกันมากกว่า สำหรับวัยรุ่นที่มีจำนวนเพื่อนในครอบครัวน้อยหรือไม่มีเพื่อนในครอบครัวเลย ก็จะหันไปหาเพื่อนหรือหาความรู้เองจากสื่อมวลชนที่มีอยู่ทั่วไป ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องของเพศสัมพันธ์มากกว่าเป็นเพศศึกษา จากสิ่งเหล่านี้ทำให้น่าจะคิดว่า จำนวนเพื่อนในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นหรือไม่

จันทร์เพ็ญ สิริพิพัฒน์⁽⁴⁷⁾ ได้ทำการศึกษาความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวและพฤติกรรมทางเพศของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2523 จำนวน 1910 คน พบว่า นิสิตส่วนใหญ่มีเพื่อนจำนวน 4 คน ร้อยละ 20.2 จำนวนเพื่อนโดยเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 4.6 คน และนิสิตชายที่มีจำนวนเพื่อนในครอบครัวน้อย จะมีประสบการณ์ทางเพศด้านการอ่านหนังสือลามกหรือดูภาพการร่วมเพศ การไปเที่ยวสถานเรีงรมย์ และการมีเพศสัมพันธ์มากกว่านิสิตชายที่มีจำนวนเพื่อนในครอบครัวมาก

จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น จำนวนเพื่อนในครอบครัววัยรุ่น น่าจะมีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

3.4 การยอมรับการคุมกำเนิด

การยอมรับการคุมกำเนิด มักจะศึกษาจากความรู้ ทัศนคติและการปฏิบัติ (Knowledge, Attitude and Practice) ของการคุมกำเนิด

เยาวรัตน์ ปรักษ์ขาม⁽¹⁸⁾ ได้รวบรวมงานวิจัยเกี่ยวกับวัยรุ่นที่มีอยู่ในปัจจุบัน (พ.ศ. 2526) ย้อนหลังไปถึงปี พ.ศ. 2523 พบว่า การใช้วิธีคุมกำเนิดในบรรดาวัยรุ่นซึ่งยอมรับว่ามีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม ยังคงมีอยู่น้อยจะมีการใช้สูงอยู่บ้างสำหรับผู้ที่เป็นักเรียน นิสิต นักศึกษาที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร ซึ่งพอจะมีความรู้ทางด้านการใช้วิธีคุมกำเนิดบ้าง เพราะวัยรุ่นที่อยู่ในสถานศึกษาย่อมมีโอกาสได้รับความรู้

ในเรื่องเพศศึกษาและการคุมกำเนิดมากกว่าวัยรุ่นนอกสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ระวีวรรณ วุฒิประสิทธิ์⁽³⁵⁾ ในนักเรียนมัธยมที่พบว่ามีการใช้วิธีคุมกำเนิดอย่างน้อยร้อยละ 13.3 ของนักเรียนที่คูรัก และการศึกษาของสมาคมพัฒนาประชากรและชุมชน ร่วมกับสมาคมอื่นๆ⁽³⁶⁾ พบว่ากลุ่มวัยรุ่นต้องการให้มีการบริการแนะนำความรู้ในเรื่องเพศสัมพันธ์ และการคุมกำเนิดให้มากกว่าที่เป็นอยู่ เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้องอันจะนำไปสู่การยอมรับการคุมกำเนิดและการปฏิบัติได้ต่อไป ดังเช่นการศึกษาของ ชวนชม สกนธวัฒน์⁽³⁷⁾ ที่พบว่า ภายหลังจากที่ได้รับความรู้ทางด้านเพศศึกษาและการคุมกำเนิดแล้ว มีการใช้วิธีคุมกำเนิดในอัตราที่เพิ่มมากขึ้นทั้ง ในเพศชายและเพศหญิง กล่าวคือ ก่อนให้ความรู้วัยรุ่นใช้วิธีคุมกำเนิดอยู่ร้อยละ 20.3 แต่ภายหลังให้ความรู้ไปแล้วการใช้วิธีคุมกำเนิดเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 29.1 และงานวิจัยในต่างประเทศก็ยังพบว่า สาเหตุสำคัญที่วัยรุ่นไม่คุมกำเนิดคือ ไม่มีความรู้ในเรื่องนี้เพียงพอ ความยุ่งยากในการขอรับวิธีคุมกำเนิด และความไม่แน่ใจเกี่ยวกับเรื่องความปลอดภัย⁽⁴⁸⁾

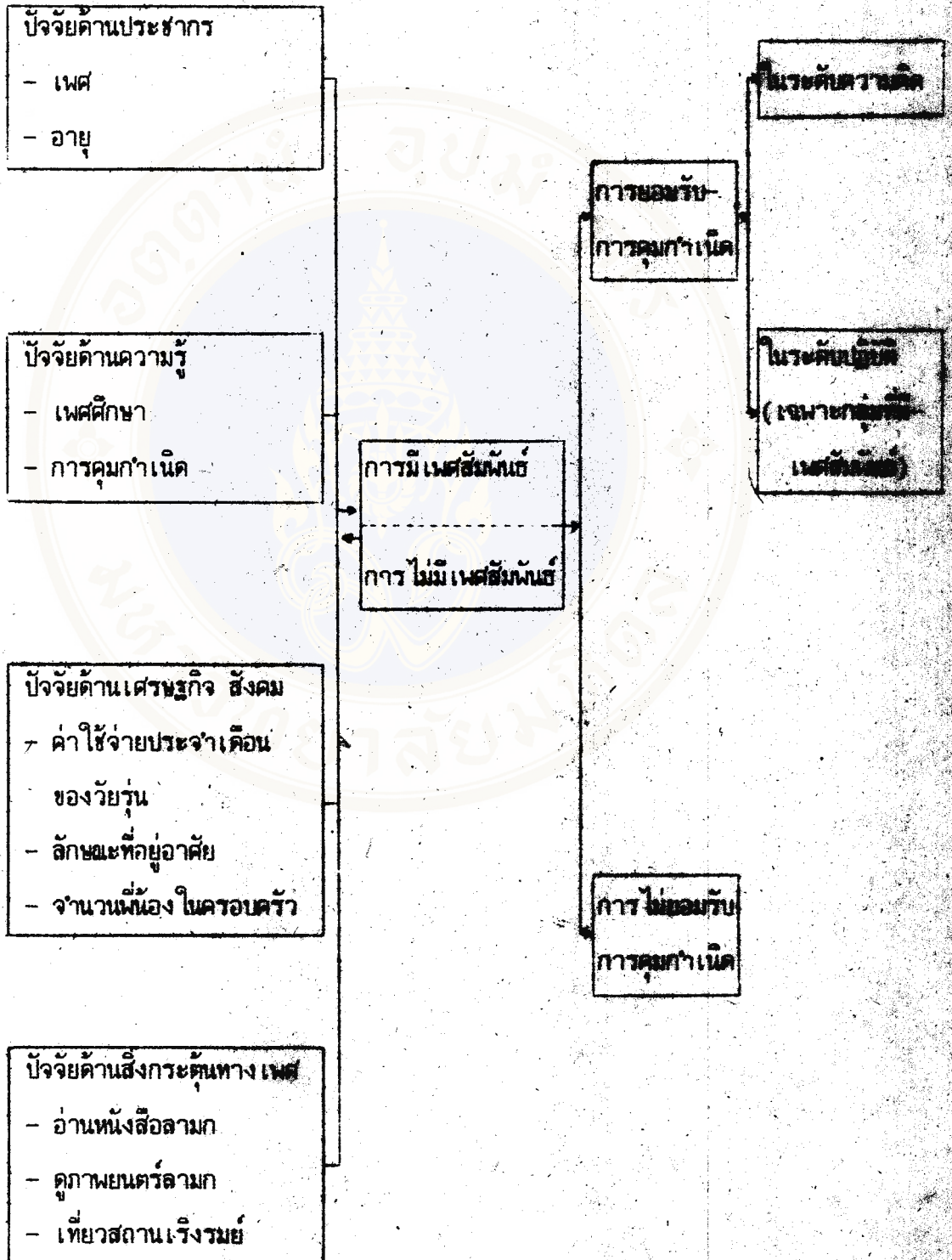
สันทัต เสริมศรี และสืบพงษ์ ไชยพรรค⁽⁵⁾ ได้ศึกษาการยอมรับการคุมกำเนิดของวัยรุ่นในเขตเมืองส่วนภูมิภาค พบว่าวัยรุ่นส่วนใหญ่ให้การยอมรับการคุมกำเนิดร้อยละ 93 - 95 โดยคิดว่าถ้าหากจะมีเพศสัมพันธ์ก็จะใช้วิธีคุมกำเนิดและเมื่อได้ศึกษาถึงวัยรุ่นกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์ก็พบเช่นเดียวกันว่า ส่วนใหญ่ให้การยอมรับการคุมกำเนิดในความคิดร้อยละ 93 แต่การยอมรับในการปฏิบัติจริงเมื่อมีเพศสัมพันธ์ พบว่ามีเพียงร้อยละ 43.4 เท่านั้น ซึ่งสาเหตุของการไม่ใช้วิธีคุมกำเนิดส่วนใหญ่ก็คือ การให้คู่ร่วมเพศใช้ร้อยละ 59.1 รองลงมาคือ ความรู้สึกที่ไม่เป็นธรรมชาติร้อยละ 12.4

จากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่าการยอมรับการคุมกำเนิดนั้น จะต้องเริ่มต้นด้วยการรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่างๆ แล้วจึงเกิดความสนใจที่จะหาข้อมูล หรือความรู้เพิ่มเติมและนำมาไตร่ตรองพิจารณา และประเมินผลดี ผลเสีย เปรียบเทียบกัน เมื่อพิจารณาแล้วเห็นว่ามิประโยชน์และเกิดผลดีมาก ก็จะก่อให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อการใช้วิธีคุมกำเนิด เมื่อมีสถานการณ์ที่จะต้องให้ตัดสินใจว่าจะใช้หรือไม่ใช้วิธีคุมกำเนิด ก็จะพิจารณาและตัดสินใจไปตามข้อมูลที่ได้รับ ซึ่งโดยทั่วไปการตัดสินใจจะสอดคล้องกับทัศนคติที่มีอยู่ ถ้าตัดสินใจว่าไม่ใช้ ก็แสดงว่า ไม่ยอมรับการคุมกำเนิดในความคิด แต่ถ้าตัดสินใจว่าใช้ ก็แสดงว่า ยอมรับการคุมกำเนิดในความคิด

และถ้ามีโอกาสได้ปฏิบัติจริงจะมีการใช้วิธีคุมกำเนิดหรือไม่ ถ้าใช้ก็แสดงว่ายอมรับการคุมกำเนิดทั้งในระดับความคิดและปฏิบัติ ถ้าไม่ใช่ ก็แสดงว่า ยอมรับการคุมกำเนิดเพียงในระดับความคิดแต่ไม่ถึงขั้นปฏิบัติ ซึ่งจากการศึกษาวิจัยดังกล่าวข้างต้นชี้ว่า ในกลุ่มเพศสัมพันธ์ มีการยอมรับการคุมกำเนิดในระดับความคิดที่สูง แต่การยอมรับการคุมกำเนิดถึงระดับปฏิบัติมีเพียงครึ่งเดียวเท่านั้น ดังนั้นจึงเป็นสิ่งที่น่าศึกษาต่อไปว่า ในกลุ่มวัยรุ่นอื่นที่มีเพศสัมพันธ์ จะมีการยอมรับการคุมกำเนิดในระดับความคิดและระดับปฏิบัติเท่าไร

แนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 รูปแบบการศึกษา

รูปแบบของการศึกษาค้นคว้านี้เป็นการวิจัยแบบสำรวจ (Survey Research) ที่ศึกษาข้อมูลย้อนหลัง ดำเนินการในช่วงระยะเวลาที่กำหนด (Cross-section studies) และมีแบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล

3.2 กลุ่มประชากรที่ศึกษา

กลุ่มประชากรที่ศึกษาค้นคว้านี้ เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 สายสามัญของโรงเรียนมัธยมในจังหวัดสุพรรณบุรี ปีการศึกษา 2539 มีทั้งหมด 11 โรงเรียน จำนวนนักเรียน 5665 คน เป็นชาย 2863 คน หญิง 2804 คน

3.3 ขนาดตัวอย่าง (Sample size)

จากการศึกษาที่ผ่านมา⁽⁵⁾ พบกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียน ที่ทำการสอนวิชาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.4, ม.5 และ ม.6) จำนวน 330 คน มีเพศสัมพันธ์ (ร่วมเพศ) ร้อยละ 39 จึงคำนวณขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตรดังนี้

$$n = \frac{Z^2 \times p(1-p)}{d}$$

n = ขนาดตัวอย่าง

Z = ค่าวิกฤต Z ที่ระดับนัยสำคัญ

p = อัตราส่วนของตัวแปรที่สำคัญซึ่งเป็นผลงานในอดีต

d = ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ในครั้งนี้

$$\begin{aligned} d &= Z_{\alpha/2} \sqrt{\frac{p(1-p)}{n}} \\ &= 1.96 \times \sqrt{\frac{.39(1-.39)}{510}} \end{aligned}$$

$$d = 0.042$$

$$n = \frac{(1.96)^2 \times .39 (1 - .39)}{(0.042)^2}$$

$$= 518$$

ได้ขนาดตัวอย่างที่สามารถเป็นตัวแทนของประชากรกลุ่มนี้ 518 ราย แต่เนื่องจากการศึกษาที่ผ่านมาพบจำนวนของวัยรุ่นหญิงมีเพศสัมพันธ์น้อยกว่าชายมาก ทำให้ไม่สามารถสุ่มปัจจัยบางประการในกลุ่มวัยรุ่นหญิงได้ การศึกษาครั้งนี้จึงได้เพิ่มขนาดตัวอย่างของวัยรุ่นหญิงขึ้นอีกประมาณ 1 ใน 2 ส่วนของจำนวนวัยรุ่นหญิงเดิม และเพื่อให้อัตราส่วนของวัยรุ่นชายกับวัยรุ่นหญิง เป็นไปตามธรรมชาติที่มีอยู่จริง จึงต้องเพิ่มขนาดตัวอย่างของวัยรุ่นชายขึ้นด้วย ดังนั้นจึงได้ขนาดตัวอย่างที่จะหาการศึกษาประมาณ 800 คน เป็นชายประมาณ 400 คน และหญิงประมาณ 400 คน

3.4 การเลือกตัวอย่าง

เลือกแบบสุ่มชั้นภูมิ (Stratified random sampling) โดยทำการแยกเพศออกเป็น 2 กลุ่ม คือ เพศชาย และเพศหญิง และหาอัตราส่วน จาก

$$R = \frac{N}{n}$$

$$\text{เพศชาย} = \frac{2861}{400} \approx 7$$

$$\text{เพศหญิง} = \frac{2804}{400} \approx 7$$

เลือกตัวอย่าง 1 หน่วยจากทุก 7 หน่วยในกลุ่มประชากร โดยการสุ่มแบบธรรมดาคจากตารางเลขสุ่มระหว่าง 1 - 7 เอามาทั้งตัว จาการสุ่มได้เลข 3 และได้ตัวอย่างที่ศึกษาดังนี้

โรงเรียนอุทุมพรพิสัย	ชาย 76 คน	หญิง 57 คน	รวม 133 คน
โรงเรียนบางลิ่ววิทยา	ชาย 19 คน	หญิง 17 คน	รวม 36 คน
โรงเรียนสองพี่น้องวิทยา	ชาย 13 คน	หญิง 11 คน	รวม 24 คน
โรงเรียนการมรสุดศึกษาลัย	ชาย 77 คน	หญิง 53 คน	รวม 130 คน
โรงเรียนสงวนหญิง	ชาย 15 คน	หญิง 92 คน	รวม 107 คน
โรงเรียนบางปลาม้า-			
"สูงสูดมารมดงวิทย"	ชาย 30 คน	หญิง 28 คน	รวม 58 คน
โรงเรียนธรรม ไร่ติศึกษาลัย	ชาย 36 คน	หญิง 30 คน	รวม 66 คน
โรงเรียนบรรหารแจ่ม ไร่วิทยา	ชาย 28 คน	หญิง 26 คน	รวม 54 คน
โรงเรียนศรีประจันต์"เมธิประมุข"	ชาย 19 คน	หญิง 16 คน	รวม 35 คน
โรงเรียนบรรหารแจ่ม ไร่วิทยา 3	ชาย 11 คน	หญิง 10 คน	รวม 21 คน
โรงเรียนสามชุกรัตน ไคคาราม	ชาย 87 คน	หญิง 85 คน	รวม 172 คน
รวม	ชาย 411 คน	หญิง 425 คน	รวมทั้งหมด 836 คน

3.5 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.5.1 การสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามประกอบด้วยคำถามปลายปิดและปลายเปิด ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการอ่านตำรา วารสาร งานวิจัยต่างๆ ให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์และสมมติฐาน ในการวิจัยครั้งนี้แบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ส่วนคือ ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลด้านประชากร เศรษฐกิจ สังคม ได้แก่ เพศ อายุ ค่าใช้จ่ายประจำเดือนของวัยรุ่น สถานภาพสมรสของบิดามารดา ลักษณะที่อยู่อาศัย และจำนวนพี่น้องในครอบครัว

ส่วนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ และการยอมรับการคุมกำเนิด

ส่วนที่ 3 เป็นข้อมูลความรู้เรื่องเพศศึกษาด้านสรีรวิทยาทางสืบพันธุ์และ ความรู้เรื่องการคุมกำเนิด

3.5.2 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ความตรง (Validity) ในขั้นแรก ความชัดเจนและครบถ้วนของคำถามให้ตรงตามจุดมุ่งหมายของการวิจัย ตลอดจนถึงการเรียงลำดับความต่อเนื่อง

ของคำถาม โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิไม่ต่ำกว่า 3 ท่าน ทำการตรวจสอบ

อำนาจจำแนก (Discrimination Power) หลังจากที่ได้ทำการแก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามในขั้นแรกแล้ว ผู้วิจัย ได้นำแบบสอบถามไปทดสอบกับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ (โรงเรียนราษฎร์) ในจังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 30 ราย และนำผลการทดสอบมาหาค่าอำนาจจำแนกโดยวิธีของ Garret (49) ในแบบสอบถามแต่ละข้อ และเลือกเฉพาะข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน (รายละเอียดในภาคผนวก)

ระดับความยากง่าย นำผลจากการทดสอบแบบสอบถามมาหาค่าระดับความยากง่ายของคำถามแต่ละข้อ โดยใช้สูตร $P = \frac{R}{N}$ (50) และเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่มีค่าความยากง่ายอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน (รายละเอียดในภาคผนวก)

ความเที่ยง (Reliability) นำผลจากการทดสอบแบบสอบถามมาหาค่าความเที่ยงของแบบสอบถามโดยใช้สูตร Kurder Richrdson 20 (51) และทำการแก้ไขปรับปรุงจนได้ค่าความเที่ยงที่อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน (รายละเอียดในภาคผนวก)

การหาค่าอำนาจจำแนก ค่าระดับความยากง่าย และค่า Reliability นี้ จะใช้ทดสอบเฉพาะแบบสอบถามในส่วนของการวัดความรู้เท่านั้น

3.6 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเริ่มตั้งแต่วันที่ 22 กุมภาพันธ์ ถึง 1 มีนาคม 2531 โดยผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยเป็นผู้นำส่งและเก็บรวบรวมแบบสอบถามจากนักเรียนเอง ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลมีดังนี้

3.6.1 ติดต่อกับหน่วยงานศึกษาธิการจังหวัด ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย ครังนี้ให้ทราบเพื่อขอความร่วมมือในการเข้าดำเนินการเก็บข้อมูล

3.6.2 นำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล ขอความร่วมมือจาก
ศึกษาธิการจังหวัดอย่างเป็นทางการอีกครั้ง เพื่อทางศึกษาธิการจังหวัดจะได้ทำหนังสือ
แจ้งให้โรงเรียนในกลุ่มเป้าหมายทราบวัตถุประสงค์ของการวิจัยและวันเวลาที่แน่นอน
ของการเข้าดำเนินการเก็บข้อมูล

3.6.3 เมื่อถึงวันนัดหมายผู้วิจัย เข้าพบผู้บริหารโรงเรียน ชี้แจงวัตถุประสงค์
ของการวิจัยอีกครั้ง แล้วดำเนินการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจากทะเบียนรายชื่อนักเรียน
จากนั้นผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยจะพบกลุ่มตัวอย่างสนทนาและพูดคุยในเรื่องเกี่ยวกับวัยรุ่น
ด้านพฤติกรรมทั่วไป โดยใช้เวลาประมาณ 10-15 นาที เพื่อให้เกิดความเป็นกันเองและ
ความคุ้นเคยกับหัวข้อคำถามในแบบสอบถาม หลังจากนั้นจะเป็นการอธิบายแบบสอบถาม
แต่ละข้อ แล้วจึงให้กลุ่มตัวอย่างดำเนินการตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง ในบรรยากาศที่
จัดให้คล้ายห้องสอบ เพื่อมิให้ผู้ตอบแต่ละคน มีอิทธิพลต่อกัน ในการตอบแบบสอบถาม
เมื่อกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย ได้ทำการ
ตรวจสอบข้อมูลด้านความครบถ้วนและถูกต้อง ในขณะที่เก็บรวบรวมแบบสอบถามจาก
กลุ่มตัวอย่างด้วย

3.7 การเตรียมและการวิเคราะห์ข้อมูล

3.7.1 การเตรียมข้อมูล นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตรวจสอบความครบถ้วนและ
ถูกต้องอีกครั้ง ทำการลงรหัสและบันทึกลงใน Diskette เตรียมโปรแกรมคอมพิวเตอร์
SPSS^X (Statistical Package for Social Science^X) เพื่อใช้ในการ
วิเคราะห์ข้อมูล

3.7.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ แบ่งออกเป็น 2 ส่วนดังนี้

1) สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

ศึกษาข้อมูลด้านประชากร เศรษฐกิจ สังคม การมีเพศสัมพันธ์
การยอมรับการคุมกำเนิด และพฤติกรรมที่มีส่วนกระตุ้นทางเพศของกลุ่มประชากร โดยนำ
เสนอในรูปแบบของตาราง ร้อยละ ค่าความถี่เฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปร
ปริมาณทุกตัว

2) สถิติเชิงวิเคราะห์ (Analytical Statistics)

ศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์กับปัจจัยด้านประชากร เศรษฐกิจ สังคม และความรู้เรื่องเพศศึกษาและการคุมกำเนิด โดยการทดสอบวิธี ไคสแคว (Chi Square test) (รายละเอียดในภาคผนวก)

ในการวิเคราะห์ทางสถิติใช้ระดับนัยสำคัญ (Level of Significance) ที่ $\alpha = 0.01$

3.8 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย (Variables)

3.8.1 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ การมีเพศสัมพันธ์

3.8.2 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) แบ่งเป็น 5 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ด้านประชากร

1.1 เพศ

1.2 อายุ

กลุ่มที่ 2 ด้านเศรษฐกิจ สังคม

2.1 ค่าใช้จ่ายจากระจำเดิมที่ได้รับ

2.2 สถานะการเงิน

2.3 สภาพภาพสมรสของบิดามารดา

2.4 ลักษณะที่อยู่อาศัยในปัจจุบัน

2.5 จำนวนแม่เลี้ยงในครอบครัว

2.6 จำนวนน้องเพศชาย ในครอบครัว

2.7 จำนวนน้องเพศหญิง ในครอบครัว

2.8 ลำดับที่บุตรของตนเองในครอบครัว

2.9 การมีเพศสัมพันธ์ของเพื่อนสนิท

กลุ่มที่ 3 ด้านการยอมรับการคุมกำเนิด

3.1 การยอมรับการคุมกำเนิดในระดับความคิด

3.2 การยอมรับการคุมกำเนิดในระดับปฏิบัติ

กลุ่มที่ 4 ด้านพฤติกรรมที่ส่วนราชการต้นทางเพศ

- 4.1 การอ่านหนังสือลามก หรือดูภาพการร่วมเพศ
- 4.2 การดูภาพยนตร์หรือเพย์ โทรทัศน์เกี่ยวกับการร่วมเพศ
- 4.3 การเที่ยวสถานเร่รังมย์

กลุ่มที่ 5 ความรู้เรื่องเพศศึกษาด้านสรีรวิทยาแบบสืบพันธุ์และความรู้
เรื่องการคุมกำเนิด

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาวิจัย การมีเพศสัมพันธ์และการคุมกำเนิดของกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญในจังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 836 คน ได้ผลดังนี้คือ

4.1 ลักษณะประชากรที่ทำการศึกษา

เพศ ประชากรเป็นหญิงร้อยละ 50.8 และเป็นชายร้อยละ 49.2

อายุ ประชากรส่วนใหญ่มีอายุ 17 ปี ร้อยละ 34.4 รองลงมาอายุ 18 ปี ร้อยละ 27.6 และอายุ 16 ปี ร้อยละ 24.1 อายุเฉลี่ยประมาณ 17 ปี ถ้าพิจารณาอายุและเพศร่วมกัน พบว่า เพศชายส่วนใหญ่มีอายุ 17 ปี ร้อยละ 33.3 รองลงมาอายุ 18 ปี ร้อยละ 29.9 และอายุ 16 ปี ร้อยละ 22.2 อายุเฉลี่ยประมาณ 17 ปี เพศหญิงส่วนใหญ่มีอายุ 17 ปี ร้อยละ 35.5 รองลงมาอายุ 16 ปี ร้อยละ 25.9 และอายุ 18 ปี ร้อยละ 25.4 อายุเฉลี่ยประมาณ 17 ปี รายละเอียดในตารางที่ 1

ค่าใช้จ่ายประจำเดือนที่ได้รับจากทุกแหล่ง ประชากรส่วนใหญ่ได้รับค่าใช้จ่ายประจำเดือนต่ำกว่า 500 บาท ร้อยละ 66.5 รองลงมาได้รับระหว่าง 500-999 บาท ร้อยละ 28.4 และ 1,000 บาทขึ้นไป ร้อยละ 5.1 ค่าใช้จ่ายประจำเดือนเฉลี่ยของประชากรทั้งหมดประมาณ 432.81 บาท เมื่อแยกพิจารณาระหว่างเพศชายและเพศหญิง พบว่า เพศชายส่วนใหญ่ได้รับต่ำกว่า 500 บาท ร้อยละ 64.2 รองลงมาได้รับระหว่าง 500 - 999 บาท ร้อยละ 29.5 และได้รับ 1,000 บาทขึ้นไป ร้อยละ 6.3 ค่าใช้จ่ายประจำเดือนเฉลี่ยของเพศชายประมาณ 460.23 บาท เพศหญิงส่วนใหญ่ได้รับต่ำกว่า 500 บาท ร้อยละ 68.7 รองลงมาได้รับระหว่าง 500 - 999 บาท ร้อยละ 27.3 และได้รับ 1,000 บาทขึ้นไป ร้อยละ 4.0 ค่าใช้จ่ายประจำเดือนเฉลี่ยของเพศหญิงประมาณ 406.29 บาท รายละเอียดในตารางที่ 1

สถานะการเงิน ค่าใช้จ่ายประจำเดือนที่ได้รับจากทุกแหล่งเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับค่าใช้จ่ายจริงต่อเดือน พบว่าประชากรส่วนใหญ่ได้รับค่าใช้จ่าย

ประจำเดือน พอกิน พอใช้ มีเลือดเกินบ้างเล็กน้อย และหาความบันเทิง ได้พอประมาณ ร้อยละ 72.1 รองลงมาได้รพอดิ ไม่มีเลือดเกินและไม่ค่อยเหลือไว้หาความบันเทิง ร้อยละ 21.5 และได้รับไม่พอใช้ต้องขอยืมเพื่อนเสมอ ร้อยละ 5.3 เมื่อแยกพิจารณาระหว่างเพศชายและเพศหญิง พบว่าเพศชายส่วนใหญ่ได้รับพอกิน พอใช้ มีเลือดเกินเล็กน้อย และหาความบันเทิง ได้พอประมาณ ร้อยละ 64.5 รองลงมาได้รพอดิ ไม่มีเลือดเกินและไม่ค่อยเหลือไว้หาความบันเทิง ร้อยละ 26.3 และได้รับไม่พอใช้ ต้องขอยืมเพื่อนเสมอ ร้อยละ 7.8 เพศหญิงส่วนใหญ่ได้รับพอกิน พอใช้ มีเลือดเกินเล็กน้อยและหาความบันเทิง ได้พอประมาณ ร้อยละ 79.5 รองลงมาได้รพอดิ ไม่มีเลือดเกินและไม่ค่อยเหลือไว้หาความบันเทิง ร้อยละ 16.9 และได้รับไม่พอใช้ ต้องขอยืมเพื่อนเสมอเพียงร้อยละ 2.8 รายละเอียดในตารางที่ 1

สถานภาพสมรสของบิดามารดา ประชากรส่วนใหญ่มีบิดามารดาอยู่ด้วยกัน ร้อยละ 81.8 รองลงมาบิดาหรือมารดาเสียชีวิต ร้อยละ 9.2 และบิดามารดาแยกกันอยู่ร้อยละ 5.3 เมื่อแยกพิจารณาระหว่างเพศชายและเพศหญิง ก็พบในทำนองเดียวกัน รายละเอียดในตารางที่ 1

ลักษณะที่อยู่อาศัย ประชากรส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา ร้อยละ 70.7 รองลงมาอาศัยอยู่กับบิดาหรือมารดา ร้อยละ 12.1 อยู่กับญาติพี่น้อง ร้อยละ 11.4 อยู่กับเพื่อนหรือหอพัก ร้อยละ 3.7 อาศัยอยู่วัดและที่อื่น ๆ ร้อยละ 2.1 เมื่อพิจารณาตามเพศของประชากรก็จะพบในทำนองเดียวกัน ดังรายละเอียดในตารางที่ 1

จำนวนพี่น้องในครอบครัว ประชากรส่วนใหญ่มีพี่น้องในครอบครัวตั้งแต่ 5 คนขึ้นไป ร้อยละ 32 รองลงมา มีพี่น้อง 3 คน ร้อยละ 23.8 มีพี่น้อง 2 คน และ 4 คน ประมาณ ร้อยละ 20 จำนวนพี่น้องในครอบครัวโดยเฉลี่ยประมาณ 4 คน เมื่อแยกพิจารณาตามเพศของประชากรก็จะพบในทำนองเดียวกัน ดังรายละเอียดในตารางที่ 1

จำนวนพี่น้องเพศชายในครอบครัว ประชากรส่วนใหญ่มีพี่น้องเพศชายในครอบครัว 1 คน ร้อยละ 32.7 รองลงมา มี 2 คน ร้อยละ 27.6 มี 3 คน ร้อยละ

16.4 และไม่มีพี่น้องเพศชายในครอบครัวเลยร้อยละ 10.0 จำนวนพี่น้องเพศชายในครอบครัว โดยเฉลี่ยประมาณ 2 คน เมื่อแยกพิจารณาตามเพศของประชากรพบว่า เพศชายส่วนใหญ่มีพี่น้องเพศชายในครอบครัว 2 คน ร้อยละ 33.8 รองลงมา มี 1 คน ร้อยละ 25.3 มี 3 คน ร้อยละ 22.9 และมีพี่น้องเพศชายโดยเฉลี่ยประมาณ 2 คน เพศหญิงส่วนใหญ่มีพี่น้องเพศชายในครอบครัว 1 คน ร้อยละ 39.8 รองลงมา มี 2 คน ร้อยละ 21.6 และไม่มีพี่น้องเพศชายในครอบครัวเลย ร้อยละ 19.8 มีพี่น้องเพศชายในครอบครัวโดยเฉลี่ยประมาณ 1 คน รายละเอียดในตารางที่ 1

จำนวนพี่น้องเพศหญิงในครอบครัว ประชากรส่วนใหญ่มีพี่น้องเพศหญิงในครอบครัว 1 คน ร้อยละ 30.9 รองลงมา มี 2 คน ร้อยละ 28.2 มี 3 คน ร้อยละ 16.1 และไม่มีพี่น้องเพศหญิงเลยร้อยละ 10.2 จำนวนพี่น้องเพศหญิงในครอบครัวโดยเฉลี่ยประมาณ 2 คน เมื่อแยกพิจารณาตามเพศของประชากรพบว่า เพศชายส่วนใหญ่มีพี่น้องเพศหญิงในครอบครัว 1 คน ร้อยละ 37.7 รองลงมา มี 2 คน ร้อยละ 22.1 ไม่มีพี่น้องเพศหญิงเลย ร้อยละ 20.7 มี 3 คน ร้อยละ 11.4 และมีพี่น้องเพศหญิงในครอบครัวโดยเฉลี่ยประมาณ 1 คน เพศหญิงส่วนใหญ่มีพี่น้องเพศหญิงในครอบครัว 2 คน ร้อยละ 34.1 รองลงมา มี 1 คน ร้อยละ 24.2 มี 3 คน ร้อยละ 20.7 และมีพี่น้องเพศหญิงในครอบครัวโดยเฉลี่ยประมาณ 2 คน รายละเอียดในตารางที่ 1

ลำดับที่บุตรของตนเองในครอบครัว ประชากรส่วนใหญ่เป็นบุตรคนแรกของครอบครัวร้อยละ 30.6 รองลงมา เป็นบุตรคนที่ 2 ร้อยละ 22.0 เป็นบุตรตั้งแต่คนที่ 5 ขึ้นไป ร้อยละ 19.3 และเป็นบุตรคนที่ 3 ร้อยละ 16.6 ลำดับที่ของบุตรในครอบครัว โดยเฉลี่ยประมาณลำดับที่ 3 เมื่อแยกพิจารณาตามเพศของประชากรพบว่า เพศชายส่วนใหญ่เป็นบุตรคนแรกของครอบครัวร้อยละ 29.7 เป็นบุตรคนที่ 2 ร้อยละ 24.3 เป็นบุตรตั้งแต่คนที่ 5 ขึ้นไป ร้อยละ 18.7 และเป็นบุตรคนที่ 3 ร้อยละ 16.1 ลำดับที่ของบุตร โดยเฉลี่ยประมาณลำดับที่ 3 เพศหญิงส่วนใหญ่เป็นบุตรคนแรกของครอบครัวร้อยละ 31.5 เป็นบุตรคนที่ 2 ร้อยละ 19.8 เป็นบุตรตั้งแต่คนที่ 5 ขึ้นไป ร้อยละ 19.7 และเป็นบุตรคนที่ 3 ร้อยละ 17.2 ลำดับที่ของบุตร โดยเฉลี่ยประมาณลำดับที่ 3 รายละเอียดในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของประชากร จำแนกตามลักษณะด้านประชากร เศรษฐกิจ สังคม

ตัวแปรด้านประชากร เศรษฐกิจ สังคม	เพศ					
	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อายุ						
15 ปี	15	3.7	23	5.4	38	4.5
16 ปี	91	22.2	110	25.9	201	24.1
17 ปี	137	33.3	151	35.5	288	34.4
18 ปี	123	29.9	108	25.4	231	27.6
19 ⁺	45	10.9	33	7.8	78	9.4
รวม	411	100.0	425	100.0	836	100.0
ค่าเฉลี่ย	17.25		17.05		17.15	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	1.09		1.03		1.06	
ค่าใช้จ่ายประจำเดือนที่ได้รับ						
ต่ำกว่า 500 บาท	264	64.2	292	68.7	556	66.5
500-999 บาท	121	29.5	116	27.3	237	28.4
1,000 บาทขึ้นไป	26	6.3	17	4.0	43	5.1
รวม	411	100.0	425	100.0	836	100.0
ค่าเฉลี่ย	460.23		406.29		432.81	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	408.03		236.78		333.08	

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ตัวแปรด้านประชากร เศรษฐกิจ สังคม	เพศ					
	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สถานะการเงิน						
ไม่พอใช้ ต้องขอยืมเพื่อนเสมอ	32	7.8	12	2.8	44	5.3
พอใช้ ไม่มีเหลือเก็บ	108	26.3	72	16.9	180	21.5
พอใช้ มีเหลือเก็บเล็กน้อย	265	64.5	338	79.5	603	72.1
เหลือใช้ ให้เพื่อนยืมเสมอ	6	1.5	3	0.7	9	1.1
รวม	411	100.0	425	100.0	836	100.0
สถานภาพสมรสของบิดามารดา						
อยู่ด้วยกัน	340	82.7	344	80.9	684	81.8
แยกกันอยู่	22	5.4	22	5.2	44	5.3
หย่าร้าง	10	2.4	18	4.2	28	3.3
บิดาหรือมารดาเสียชีวิต	38	9.2	39	9.2	77	9.2
เสียชีวิตทั้งคู่	1	0.2	2	0.5	3	0.4
รวม	411	100.0	425	100.0	836	100.0
ลักษณะที่อยู่อาศัยในปัจจุบัน						
อยู่กับบิดามารดา	289	70.3	302	71.1	591	70.7
อยู่กับบิดาหรือมารดา	45	10.9	56	13.2	101	12.1
อยู่กับญาติพี่น้อง	44	10.7	51	12.0	95	11.4
อยู่กับเพื่อนหรือหอพัก	16	3.9	15	3.5	31	3.7
อยู่วัดและอื่นๆ	17	4.1	1	0.2	18	2.1
รวม	411	100.0	425	100.0	836	100.0

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ตัวแปรด้านประชากร เศรษฐกิจ สังคม	เพศ					
	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	(คน)		(คน)		(คน)	
จำนวนที่นอนในครอบครัว (รวมตนเองด้วย)						
มี 1 คน	20	4.9	6	1.4	26	3.1
2 คน	83	20.2	86	20.2	169	20.2
3 คน	92	22.4	107	25.2	199	23.8
4 คน	86	20.9	89	20.9	175	20.9
5 ⁺	130	31.6	137	32.3	267	32.0
รวม	411	100.0	425	100.0	836	100.0
ค่าเฉลี่ย	4.02		4.08		4.05	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	2.07		1.99		2.03	
จำนวนที่นอนเพศชายในครอบครัว (รวมตนเองด้วย)						
ไม่มี	0	0.0	84	19.8	84	10.0
มี 1 คน	104	25.3	169	39.8	273	32.7
2 คน	139	33.8	92	21.6	231	27.6
3 คน	94	22.9	43	10.1	137	16.4
4 คน	36	8.8	21	4.9	57	6.8
5 ⁺	38	9.1	16	3.8	54	6.4
รวม	411	100.0	425	100.0	836	100.0
ค่าเฉลี่ย	2.47		1.53		1.99	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	1.33		1.31		1.39	

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ตัวแปรด้านประชากร เศรษฐกิจ สังคม	เพศ					
	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	(คน)		(คน)		(คน)	
จำนวนพี่น้องเพศหญิงในครอบครัว (รวมตนเองด้วย)						
ไม่มี	85	20.7	0	0.0	85	10.2
มี 1 คน	155	37.7	103	24.2	258	30.9
2 คน	91	22.1	145	34.1	236	28.2
3 คน	47	11.4	88	20.7	135	16.1
4 คน	17	4.1	46	10.8	63	7.5
5 ⁺	16	3.9	43	10.1	59	7.1
รวม	411	100.0	425	100.0	836	100.0
ค่าเฉลี่ย	1.55		2.54		2.06	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	1.36		1.40		1.47	
ลำดับที่บุตรของตนเองในครอบครัว						
1	122	29.7	134	31.5	256	30.6
2	100	24.3	84	19.8	184	22.0
3	66	16.1	73	17.2	139	16.6
4	46	11.2	50	11.8	96	11.5
5 ⁺	77	18.7	84	19.7	161	19.3
รวม	411	100.0	425	100.0	836	100.0
ค่าเฉลี่ย	2.94		2.97		2.96	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	2.08		2.10		2.09	

4.2 ความรู้และการยอมรับการคุมกำเนิด

4.2.1 ความรู้เรื่องเพศศึกษาและการคุมกำเนิด จากการที่วัดความรู้เรื่องเพศศึกษา ด้านสรีรวิทยาระบบสืบพันธุ์และความรู้เรื่องการคุมกำเนิด พบว่า ประชากรส่วนใหญ่ทำคะแนนได้ประมาณ 7 - 9 คะแนน จากคะแนนทั้งหมด 13 คะแนน เมื่อนำคะแนนของประชากรมาจัดเป็น 3 กลุ่ม โดยใช้ค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 33.3 และ 66.6 เป็นตัวแบ่งระหว่างกลุ่มคะแนนต่ำกับกลุ่มคะแนนปานกลาง และกลุ่มคะแนนปานกลางกับกลุ่มคะแนนสูง พบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีความรู้เรื่องเพศศึกษาและการคุมกำเนิดอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 56.2 รองลงมาอยู่ในระดับสูงร้อยละ 35.8 และต่ำที่สุดอยู่ในระดับต่ำร้อยละ 8 คะแนนเฉลี่ยประมาณ 7.59 คะแนน เมื่อแยกพิจารณาตามเพศของประชากรก็พบในทำนองเดียวกัน รายละเอียดในตารางที่ 2

4.2.2 การยอมรับการคุมกำเนิด ประชากรส่วนใหญ่ยอมรับการคุมกำเนิดในระดับความคิด กล่าวคือเมื่อมีการสร้างสถานการณ์จำลองให้ประชากรตัดสินใจว่า จะใช้วิธีคุมกำเนิดหรือไม่ โดยการตอบคำถามที่ว่า "สมมติว่าในช่วงที่ท่านเรียนอยู่นี้ ท่านมีคู่รักและยังไม่ได้แต่งงานกัน ถ้าหากจะมีเพศสัมพันธ์ ท่านจะใช้วิธีคุมกำเนิดหรือไม่" ผู้ที่ตอบว่าใช่ ถือว่าให้การยอมรับในระดับความคิด จากการศึกษาครั้งนี้พบว่า ทั้งวัยรุ่นชายและหญิงประมาณร้อยละ 94.1 ตัดสินใจที่จะใช้วิธีคุมกำเนิด ที่เหลือร้อยละ 5.9 ตัดสินใจไม่ใช้วิธีคุมกำเนิด และส่วนใหญ่ให้เหตุผลในการไม่ใช้วิธีคุมกำเนิดว่าจะไม่มีเพศสัมพันธ์ในช่วงที่เป็นนักเรียน ร้อยละ 42.9 รองลงมาให้เหตุผลว่าไม่เป็นธรรมชาติ ร้อยละ 24.5 ไม่ระบุเหตุผล ร้อยละ 22.4 ให้คู่ร่วมเพศใช้, กลัวเกิดผลเสียต่อสุขภาพและไม่เข้าใจวิธีการใช้ ร้อยละ 10.2 รายละเอียดในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของประชากรจำแนกตามตัวแปรความรู้และการยอมรับการคุมกำเนิด

ตัวแปรความรู้และการ ยอมรับการคุมกำเนิด	เพศ					
	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	(คน)		(คน)		(คน)	
ระดับความรู้เรื่องเพศศึกษาและการคุมกำเนิด						
ต่ำ (1-4 คะแนน)	30	7.3	37	8.7	67	8.0
ปานกลาง (5-8 คะแนน)	228	55.5	242	56.9	470	56.2
สูง (9-13 คะแนน)	153	37.2	146	34.4	299	35.8
รวม	411	100.0	425	100.0	836	100.0
ค่าเฉลี่ย	7.64		7.56		7.59	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	2.09		2.20		2.15	
การยอมรับการคุมกำเนิด						
ยอมรับในระดับความคิด	387	94.2	400	94.1	787	94.1
ไม่ยอมรับในระดับความคิด	24	5.8	25	5.9	49	5.9
รวม	411	100.0	425	100.0	836	100.0

4.3 พฤติกรรมเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์

4.3.1 การมีเพศสัมพันธ์ ประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 76.7 ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ที่เหลื่อร้อยละ 23.3 เคยมีเพศสัมพันธ์ ถ้าพิจารณาการมีเพศสัมพันธ์เฉพาะเพศ พบว่าเพศชายเคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 40.6 ในขณะที่เพศหญิงเคยมีเพศสัมพันธ์เพียงร้อยละ 6.6 รายละเอียดในตารางที่ 3

4.3.2 การมีเพศสัมพันธ์ของเพื่อนสนิท ประชากรส่วนใหญ่มีเพื่อนสนิทที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 66.3 และเคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 33.7 เมื่อแยกพิจารณาตามเพศของประชากร พบว่า เพศชายส่วนใหญ่มีเพื่อนสนิทที่เคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 58.2 ในขณะที่เพศหญิงส่วนใหญ่มีเพื่อนสนิท ที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 89.9 และเคยมีเพศสัมพันธ์เพียง ร้อยละ 10.1 รายละเอียดในตารางที่ 3

4.3.3 พฤติกรรมที่มีส่วนกระตุ้นทางเพศ การศึกษาครั้งนี้ได้ศึกษาพฤติกรรมในด้านการอ่านหนังสือลามกหรือดูภาพการร่วมเพศ การดูภาพยนตร์หรือเทปโทรทัศน์เกี่ยวกับการร่วมเพศ และการเที่ยวสถานเริงรมย์พบบังนี้

การอ่านหนังสือลามกหรือดูภาพการร่วมเพศ ประชากรส่วนใหญ่เคยอ่านหนังสือลามกหรือดูภาพการร่วมเพศ ร้อยละ 66.1 เมื่อพิจารณาตามเพศของประชากร พบว่า เพศชายส่วนใหญ่เคยอ่านหนังสือหรือเคยดูถึงร้อยละ 91.2 ในขณะที่เพศหญิงส่วนใหญ่ไม่เคยอ่านหรือดู ร้อยละ 58.1 เคยอ่านหรือดู ร้อยละ 41.9 รายละเอียดในตารางที่ 3

1) เหตุจูงใจของการอ่านหนังสือลามก หรือดูภาพการร่วมเพศ ประชากรที่อ่านหนังสือลามกหรือดูภาพร่วมเพศส่วนใหญ่มีเหตุจูงใจเนื่องมาจากอยากรหาประสบการณ์ ร้อยละ 55.5 รองลงมาเนื่องจากเพื่อนชักชวน ร้อยละ 27.5 เนื่องจากความเครียด ร้อยละ 9.9 และเนื่องจากเหตุอื่น ๆ ได้แก่ ความบังเอิญ การมีเงินใช้จ่ายเหลือเฟือ มีเวลาว่าง หรือแม้กระทั่งอ่านหรือดูเพื่อจะได้พบเจอคนที่รู้จักบ้าง ร้อยละ 7.1 เมื่อแยกพิจารณาตามเพศของประชากร พบว่า เพศชายส่วนใหญ่มีเหตุจูงใจเนื่องมาจากอยากรหาประสบการณ์ ร้อยละ 53.9 รองลงมาเนื่องจากเพื่อนชักชวน ร้อยละ 30.7 เนื่องจากความเครียด ร้อยละ 12.8 และต่ำสุดเนื่องจากเหตุอื่น ๆ ร้อยละ 2.7 เพศหญิงส่วนใหญ่เนื่องมาจากอยากรหาประสบการณ์ร้อยละ 59.0 รองลงมาเนื่องจากเพื่อนชักชวน ร้อยละ 20.8 เนื่องจากเหตุอื่น ๆ ซึ่งส่วนใหญ่ได้แก่ ความบังเอิญ ร้อยละ 16.3 และต่ำสุดเนื่องจากความเครียด ร้อยละ 12.7 รายละเอียดในตารางที่ 3

2) ความถี่ของการอ่านหนังสือลามกหรือคุณภาพการร่วมเพศ ประชากรที่อ่านหนังสือลามกหรือคุณภาพการร่วมเพศส่วนใหญ่อ่านหรือดูเป็นบางครั้งร้อยละ 91.1 และอ่านหนังสือหรือดูบ่อยๆ ร้อยละ 8.9 เมื่อแยกพิจารณาตามเพศของประชากร พบว่า เพศชายส่วนใหญ่อ่านหรือดูเป็นบางครั้ง ร้อยละ 87.2 และอ่านหนังสือหรือดูบ่อยๆ ร้อยละ 12.8 ในขณะที่เพศหญิงส่วนใหญ่อ่านหรือดูเป็นบางครั้งร้อยละ 99.4 และอ่านหรือดูบ่อยๆ เพียงร้อยละ 0.6 รายละเอียดในตารางที่ 3

การอ่านหนังสือลามกหรือคุณภาพการร่วมเพศของเพื่อนสนิท ประชากรส่วนใหญ่มีเพื่อนสนิทเคยอ่านหนังสือลามกหรือคุณภาพการร่วมเพศ ร้อยละ 64.0 และไม่เคยดูหรืออ่านร้อยละ 36.0 เมื่อแยกพิจารณาตามเพศของประชากร พบว่า เพศชายส่วนใหญ่มีเพื่อนสนิทเคยอ่านหนังสือหรือดู ร้อยละ 90.5 ในขณะที่เพศหญิงส่วนใหญ่มีเพื่อนสนิทที่ไม่เคยอ่านหรือดู ร้อยละ 61.6 รายละเอียดในตารางที่ 3

การดูภาพยนตร์หรือเทปโทรทัศน์เกี่ยวกับการร่วมเพศ ประชากรส่วนใหญ่เคยดู ร้อยละ 52.3 และไม่เคยดูร้อยละ 47.7 เมื่อแยกพิจารณาตามเพศของประชากร พบว่า เพศชายส่วนใหญ่เคยดูร้อยละ 80.3 ในขณะที่เพศหญิงส่วนใหญ่ไม่เคยดูร้อยละ 74.8 เคยดูเพียงร้อยละ 25.2 รายละเอียดในตารางที่ 3

1) เหตุจูงใจของการดูภาพยนตร์หรือเทปโทรทัศน์เกี่ยวกับการร่วมเพศ ประชากรที่ดูภาพยนตร์หรือเทปโทรทัศน์เกี่ยวกับการร่วมเพศส่วนใหญ่มีเหตุจูงใจ เนื่องจากอยากหาประสบการณ์ร้อยละ 48.7 รองลงมาเนื่องจากเพื่อนชักชวน ร้อยละ 29.1 เนื่องจากความเครียดร้อยละ 11.9 และเนื่องจากเหตุอื่นๆ ได้แก่ ความบังเอิญ การมีเงินใช้จ่ายเหลือเฟือ มีเวลาว่าง และที่บ้านเข้ามาดู ร้อยละ 10.3 เมื่อแยกพิจารณาตามเพศของประชากร พบว่า เพศชายส่วนใหญ่มีเหตุจูงใจเนื่องจากอยากหาประสบการณ์ ร้อยละ 50 รองลงมาเนื่องจากเพื่อนชักชวน ร้อยละ 30 เนื่องจากความเครียด ร้อยละ 14.5 และต่ำที่สุดเนื่องจากเหตุอื่นๆ ร้อยละ 5.5 เพศหญิงส่วนใหญ่เนื่องจากอยากหาประสบการณ์ ร้อยละ 44.9 รองลงมาเนื่องจากเพื่อนชักชวน ร้อยละ 26.2 เนื่องจากเหตุอื่นๆ ซึ่งส่วนใหญ่ได้แก่ ความบังเอิญ ร้อยละ 25.2 และต่ำที่สุดเนื่องจากความเครียด ร้อยละ 3.7 รายละเอียดในตารางที่ 3

2) ความถี่ของการดูภาพยนตร์หรือเทปโทรทัศน์เกี่ยวกับการร่วมเพศ
 ประชากรที่ดูภาพยนตร์หรือเทปโทรทัศน์เกี่ยวกับการร่วมเพศส่วนใหญ่เป็นบางครั้ง ร้อยละ
 93.6 และดูละ 6.4 เมื่อแยกพิจารณาตามเพศของประชากร พบว่า เพศชาย
 ส่วนใหญ่เป็นบางครั้ง ร้อยละ 91.5 และดูละ ร้อยละ 8.5 ในขณะที่เพศหญิงทั้งหมดดู
 เป็นบางครั้ง รายละเอียดในตารางที่ 3

การดูภาพยนตร์หรือเทปโทรทัศน์เกี่ยวกับการร่วมเพศของเพื่อนสนิท ประชากร
 ส่วนใหญ่ร้อยละ 55.5 มีเพื่อนสนิทที่เคยดูภาพยนตร์หรือเทปโทรทัศน์เกี่ยวกับการร่วมเพศ
 ที่เหลือร้อยละ 44.5 มีเพื่อนสนิทไม่เคยดู เมื่อแยกพิจารณาตามเพศของประชากร พบว่า
 เพศชายส่วนใหญ่มีเพื่อนสนิทเคยดูร้อยละ 83.9 ในขณะที่เพศหญิงส่วนใหญ่มีเพื่อนสนิทไม่
 เคยดูร้อยละ 72.0 เคยดูเพียง ร้อยละ 28.0 รายละเอียดในตารางที่ 3

การเที่ยวสถานเริงรมย์ ประชากรส่วนใหญ่ไม่เคยเที่ยวสถานเริงรมย์ ร้อยละ
 56.0 และเคยเที่ยวร้อยละ 44.0 เมื่อพิจารณาตามเพศของประชากร พบว่า เพศชาย
 ส่วนใหญ่เคยเที่ยว ร้อยละ 58.2 ในขณะที่เพศหญิงส่วนใหญ่ไม่เคยเที่ยว ร้อยละ 69.6
 และเคยเที่ยวร้อยละ 30.4 รายละเอียดในตารางที่ 3

1) เหตุจูงใจของการเที่ยวสถานเริงรมย์ต่างๆ ประชากรที่ไปเที่ยว
 สถานเริงรมย์ส่วนใหญ่มีเหตุจูงใจเนื่องมาจากเพื่อนชักชวน ร้อยละ 44.0 รองลงมา
 เนื่องจากอยากหาประสบการณ์ ร้อยละ 39.9 เนื่องจากความเครียด ร้อยละ 12.2 และ
 เนื่องจากเหตุอื่นๆ ได้แก่ ไปกับคู่ครองหรือญาติพี่น้อง, หาดความสนุก, จลองวาระพิเศษ,
 มีเวลาว่าง และมีเงินใช้จ่ายเหลือเพื่อ ร้อยละ 3.8 เมื่อแยกพิจารณาตามเพศของ
 ประชากร พบว่า เพศชายส่วนใหญ่มีเหตุจูงใจเนื่องมาจากเพื่อนชักชวน ร้อยละ 48.5
 รองลงมาเนื่องจากอยากหาประสบการณ์ ร้อยละ 36.8 เนื่องจากความเครียด ร้อยละ 13
 และต่ำสุดเนื่องจากเหตุอื่นๆ ร้อยละ 1.7 เพศหญิงส่วนใหญ่เนื่องจากอยากหาประสบการณ์
 ร้อยละ 45.7 รองลงมาเนื่องจากเพื่อนชักชวน ร้อยละ 35.7 เนื่องจากความเครียด
 ร้อยละ 10.9 และต่ำที่สุดเนื่องจากเหตุอื่นๆ ซึ่งส่วนใหญ่ได้แก่ ไปกับคู่ครองหรือญาติ
 พี่น้อง ร้อยละ 7.8 รายละเอียดในตารางที่ 3

2) ความถี่ของการไปเที่ยวสถานเริงรมย์ ประชากรที่ไปเที่ยวสถาน
 เริงรมย์ ส่วนใหญ่ไปเที่ยวเป็นบางครั้ง ร้อยละ 91.6 และไปเที่ยวบ่อยๆ ร้อยละ 8.4

เมื่อแยกพิจารณาตามเพศของประชากร พบว่าเพศชายส่วนใหญ่ไปเที่ยวเป็นบางครั้ง ร้อยละ 88.3 และไปเที่ยวบ่อยๆ ร้อยละ 11.7 ในขณะที่เพศหญิงส่วนใหญ่ไปเที่ยวเป็นบางครั้ง ร้อยละ 97.7 และไปเที่ยวบ่อยๆ เพียงร้อยละ 2.3 รายละเอียดในตารางที่ 3

✓ การเที่ยวสถานเริงรมย์ของเพื่อนสนิท ประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 55 มีเพื่อนสนิทเคยไปเที่ยวสถานเริงรมย์ต่างๆ และร้อยละ 45 มีเพื่อนสนิทไม่เคยไปเที่ยวสถานเริงรมย์ต่างๆ เมื่อแยกพิจารณาตามเพศของประชากร พบว่า เพศชายส่วนใหญ่มีเพื่อนสนิทเคยไปเที่ยว ร้อยละ 72 ในขณะที่เพศหญิงส่วนใหญ่มีเพื่อนสนิทไม่เคยไปเที่ยว ร้อยละ 61.4 และเคยไปเที่ยวร้อยละ 38.6 รายละเอียดในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของประชากร จำแนกตามเพศ เหตุจูงใจ และความถี่ในการกระตุนพฤติกรรมทางเพศ

การปฏิบัติพฤติกรรม	เพศ					
	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การมีเพศสัมพันธ์						
เคยมี	167	40.6	28	6.6	195	23.3
ไม่เคยมี	244	59.4	397	93.4	641	76.7
รวม	411	100.0	425	100.0	836	100.0
การมีเพศสัมพันธ์ของเพื่อนสนิท						
เคยมี	239	58.2	43	10.1	282	33.7
ไม่เคยมี	172	41.8	382	89.9	554	66.3
รวม	411	100.0	425	100.0	836	100.0
การอ่านหนังสือลามกหรือดูภาพการร่วมเพศ						
เคย	375	91.2	178	41.9	553	66.1
ไม่เคย	36	8.8	247	58.1	283	33.9
รวม	411	100.0	425	100.0	836	100.0
เหตุจูงใจของการอ่านหนังสือลามก						
อยากรหาประสบการณ์	202	53.9	105	59.0	307	55.5
เพื่อนชักชวน	115	30.7	37	20.8	152	27.5
ความเครียด	48	12.8	7	12.7	55	9.9
อื่นๆ	10	2.7	29	16.3	39	7.1
รวม	375	100.0	178	100.0	553	100.0

ตารางที่ 3 (ต่อ)

การปฏิบัติกิจกรรม	เพศ					
	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	(คน)		(คน)		(คน)	
ความถี่ของการอ่านหนังสือลามก						
บางครั้ง	327	87.2	177	99.4	504	91.1
บ่อยๆ	48	12.8	1	0.6	49	8.9
รวม	375	100.0	178	100.0	553	100.0
การอ่านหนังสือลามกหรือดูภาพ- การร่วมเพศของเพื่อนสนิท						
เคย	372	90.5	163	38.4	535	64.0
ไม่เคย	39	9.5	262	61.6	301	36.0
รวม	411	100.0	425	100.0	836	100.0
การดูภาพยนตร์หรือเทปโทรทัศน์- เกี่ยวกับการร่วมเพศ						
เคย	330	80.3	107	25.2	437	52.3
ไม่เคย	81	19.7	318	74.8	399	47.7
รวม	411	100.0	425	100.0	836	100.0
เหตุจูงใจของการดูภาพยนตร์การร่วมเพศ						
อยากรหาประสบการณ์	165	50.0	48	44.9	213	48.7
เพื่อนชักชวน	99	30.0	28	26.2	127	29.1
ความเครียด	48	14.5	4	3.7	52	11.9
อื่นๆ	18	5.5	27	25.2	45	10.3
รวม	330	100.0	107	100.0	437	100.0

ตารางที่ 3 (ต่อ)

การปฏิบัติงานกิจกรรม	เพศ					
	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	(คน)		(คน)		(คน)	
ความถี่ของการดูภาพยนตร์การร่วมเพศ						
บางครั้ง	302	91.5	107	100.0	409	93.6
บ่อยๆ	28	8.5	0	0.0	28	6.4
รวม	330	100.0	107	100.0	437	100.0
การดูภาพยนตร์หรือเทปโทรทัศน์- เกี่ยวกับการร่วมเพศของเพื่อนสนิท						
เคย	345	83.9	119	28.0	464	55.5
ไม่เคย	66	16.1	306	72.0	372	44.5
รวม	411	100.0	425	100.0	836	100.0
การเที่ยวสถานเริงรมย์						
เคย	239	58.2	129	30.4	368	44.0
ไม่เคย	172	41.8	296	69.6	468	56.0
รวม	411	100.0	425	100.0	836	100.0
เหตุจูงใจของการเที่ยวสถานเริงรมย์						
อยากหาประสบการณ์	88	36.8	59	45.7	147	39.9
เพื่อนชักชวน	116	48.5	46	35.7	162	44.0
ความเครียด	31	13.0	14	10.9	45	12.2
อื่นๆ	4	1.7	10	7.8	14	3.8
รวม	239	100.0	129	100.0	368	100.0

ตารางที่ 3 (ต่อ)

การปฏิบัติกิจกรรม	เพศ					
	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	(คน)		(คน)		(คน)	
ความถี่ของการเที่ยวสถานเริงรมย์						
บางครั้ง	211	88.3	126	97.7	337	91.6
บ่อยๆ	28	11.7	3	2.3	31	8.4
รวม	239	100.0	129	100.0	368	100.0
การเที่ยวสถานเริงรมย์ของเพื่อนสนิท						
เคย	296	72.0	164	38.6	460	55.0
ไม่เคย	115	28.0	261	61.4	376	45.0
รวม	411	100.0	425	100.0	836	100.0

4.4 ลักษณะด้านประชากร เศรษฐกิจ สังคม ของวัยรุ่นที่เคยมีเพศสัมพันธ์

เมื่อพิจารณาเฉพาะวัยรุ่นที่เคยมีเพศสัมพันธ์จำนวน 195 ราย หรือร้อยละ 23.3 ของกลุ่มตัวอย่างศึกษา พบว่าผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์ส่วนใหญ่เป็นชาย ร้อยละ 85.6 เป็นหญิง ร้อยละ 14.4

อายุ ผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์ส่วนใหญ่มีอายุ 18 ปี ร้อยละ 38.9 รองลงมาอายุ 17 ปี ร้อยละ 30.8 อายุ 19 ปีขึ้นไป ร้อยละ 15.4 และอายุ 16 ปี ร้อยละ 12.8 ถ้าพิจารณาอายุและเพศของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์ร่วมกัน พบว่า เพศชายส่วนใหญ่อายุ 18 ปี ร้อยละ 39.5 รองลงมา อายุ 17 ปี ร้อยละ 32.3 อายุ 19 ปีขึ้นไป ร้อยละ 15.6 และ อายุ 16 ปี ร้อยละ 11.4 เพศหญิงส่วนใหญ่อายุ 18 ปี ร้อยละ 35.7 รองลงมา อายุ 16 ปี และ 17 ปี ร้อยละ 21.4 เท่ากัน และอายุ 19 ปีขึ้นไป ร้อยละ 14.4 รายละเอียดในตารางที่ 4

ค่าใช้จ่ายประจำเดือนที่ได้รับจากทุกแหล่ง ผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์ส่วนใหญ่ได้รับค่าใช้จ่ายประจำเดือนต่ำกว่า 500 บาท ร้อยละ 57.4 รองลงมา ได้รับระหว่าง 500 - 999 บาท ร้อยละ 32.3 และได้รับ 1,000 บาทขึ้นไป ร้อยละ 10.3 ค่าใช้จ่ายประจำเดือนเฉลี่ยของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์ประมาณ 546.15 บาท เมื่อแยกพิจารณา ระหว่างเพศชายและเพศหญิง พบว่า เพศชายส่วนใหญ่ได้รับต่ำกว่า 500 บาท ร้อยละ 57.5 รองลงมาได้รับระหว่าง 500 - 999 บาท ร้อยละ 31.7 และได้รับ 1,000 บาทขึ้นไป ร้อยละ 10.8 ค่าใช้จ่ายประจำเดือนเฉลี่ยของเพศชายที่เคยมีเพศสัมพันธ์ประมาณ 553.29 บาท เพศหญิงส่วนใหญ่ได้รับต่ำกว่า 500 บาท ร้อยละ 57.2 รองลงมาได้รับระหว่าง 500 - 999 บาท ร้อยละ 35.7 และได้รับ 1,000 บาทขึ้นไป ร้อยละ 7.1 ค่าใช้จ่ายประจำเดือนเฉลี่ยของเพศหญิงที่เคยมีเพศสัมพันธ์ประมาณ 503.57 บาท รายละเอียดในตารางที่ 4

สถานะการเงิน ผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์ส่วนใหญ่ได้รับค่าใช้จ่ายประจำเดือน พอกิน พอใช้ มีเหลือเก็บเล็กน้อย และหาความบันเทิงได้พอประมาณ ร้อยละ 60.0 รองลงมา

ได้รับพอดี ไม่มีเหลือเก็บและไม่ค่อยเหลือไว้หาความบันเทิง ร้อยละ 25.7 ได้รับไม่พอใช้ ต้องขอยืมเพื่อนเสมอ ร้อยละ 12.8 และได้รับเหลือใช้ ให้เพื่อนยืมเสมอ ร้อยละ 1.5 เมื่อแยกพิจารณาระหว่างเพศชายและเพศหญิง พบว่า เพศชายส่วนใหญ่ได้รับพอกิน พอใช้มีเหลือเก็บเล็กน้อย และหาความบันเทิงได้พอประมาณ ร้อยละ 56.3 รองลงมาได้รับพอดี ไม่มีเหลือเก็บ ร้อยละ 28.1 ได้รับไม่พอใช้ ต้องขอยืมเพื่อนเสมอ ร้อยละ 13.8 และได้รับเหลือใช้ ให้เพื่อนเสมอ ร้อยละ 1.8 เพศหญิงส่วนใหญ่ได้รับพอใช้ มีเหลือเก็บเล็กน้อย และหาความบันเทิงได้พอประมาณ ร้อยละ 82.1 รองลงมาได้รับพอดี ไม่เหลือเก็บ ร้อยละ 10.7 และได้รับไม่พอใช้ ต้องขอยืมเพื่อนเสมอ ร้อยละ 7.2 รายละเอียดในตารางที่ 4

สถานภาพสมรสของบิดามารดา ผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์ส่วนใหญ่มีบิดามารดาอยู่ด้วยกันร้อยละ 83.6 รองลงมามีบิดาหรือมารดาเสียชีวิต ร้อยละ 8.2 บิดามารดาแยกกันอยู่ ร้อยละ 4.6 และบิดามารดาหย่าร้างกัน ร้อยละ 3.1 เมื่อแยกพิจารณาระหว่างเพศชายและเพศหญิง พบว่า เพศชายส่วนใหญ่มีบิดามารดาอยู่ด้วยกัน ร้อยละ 84.4 รองลงมามีบิดาหรือมารดาเสียชีวิต ร้อยละ 7.2 บิดามารดาแยกกันอยู่ ร้อยละ 4.8 และบิดามารดาหย่าร้างกัน ร้อยละ 3.0 เพศหญิงส่วนใหญ่มีบิดามารดาอยู่ด้วยกัน ร้อยละ 78.5 รองลงมามีบิดาหรือมารดาเสียชีวิต ร้อยละ 14.3 บิดามารดาแยกกันอยู่และหย่าร้างกัน ร้อยละ 3.6 เท่ากัน รายละเอียดในตารางที่ 4

ลักษณะที่อยู่อาศัย ผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์ส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา ร้อยละ 71.3 รองลงมาอยู่กับบิดาหรือมารดา ร้อยละ 10.3 อยู่กับญาติพี่น้อง ร้อยละ 9.2 อยู่กับเพื่อนหรือหอพัก ร้อยละ 5.1 อยู่วัดและอื่นๆ ร้อยละ 4.1 เมื่อแยกพิจารณาระหว่างเพศชายและเพศหญิง พบว่า เพศชายส่วนใหญ่อยู่กับบิดามารดา ร้อยละ 71.9 รองลงมาอยู่กับบิดาหรือมารดา และอยู่กับญาติพี่น้อง เท่าๆ กันประมาณร้อยละ 9 อยู่กับเพื่อนหรือหอพัก, อยู่วัดและอื่นๆ ร้อยละ 4.8 เท่ากัน เพศหญิงส่วนใหญ่อยู่กับบิดามารดา ร้อยละ 67.9 รองลงมาอยู่กับบิดาหรือมารดา ร้อยละ 14.3 อยู่กับญาติพี่น้อง ร้อยละ 10.7 และอยู่กับเพื่อนหรือหอพัก ร้อยละ 7.1 รายละเอียดในตารางที่ 4

จำนวนแพะในครอบครัวยุติเคยมีเพศสัมพันธ์ส่วนใหญ่แพะในครอบครัวยุติ 5 คนขึ้นไป ร้อยละ 29.2 รองลงมาแพะในครอบครัวยุติ 3 คน และ 4 คน ประมาณร้อยละ 22 และมีแพะในครอบครัวยุติ 2 คน ร้อยละ 21 จำนวนแพะในครอบครัวยุติโดยเฉลี่ยประมาณ 4 คน เมื่อแยกพิจารณาระหว่างเพศชายและเพศหญิงพบว่า เพศชายส่วนใหญ่มีแพะในครอบครัวยุติ 5 คนขึ้นไป ร้อยละ 30.4 รองลงมา 3 คน ร้อยละ 22.8 มี 4 คน ร้อยละ 21.6 และมี 2 คน ร้อยละ 19.8 แพะในครอบครัวยุติของเพศชายโดยเฉลี่ยประมาณ 4 คน เพศหญิงส่วนใหญ่มีแพะในครอบครัวยุติ 2 คน ร้อยละ 28.6 รองลงมา 4 คน ร้อยละ 25 มี 3 คน และมี 5 คนขึ้นไป ร้อยละ 21.4 เท่ากัน แพะในครอบครัวยุติของเพศหญิงโดยเฉลี่ยประมาณ 3 คน รายละเอียดในตารางที่ 4

จำนวนแพะเพศชายในครอบครัวยุติเคยมีเพศสัมพันธ์ส่วนใหญ่แพะเพศชายในครอบครัวยุติ 2 คน ร้อยละ 31.3 รองลงมา 1 คน ร้อยละ 29.7 และมี 3 คน ร้อยละ 20 จำนวนแพะเพศชายในครอบครัวยุติโดยเฉลี่ยประมาณ 2 คน เมื่อแยกพิจารณาระหว่างเพศชายและเพศหญิงพบว่า เพศชายส่วนใหญ่มีแพะเพศชายในครอบครัวยุติ 2 คน ร้อยละ 32.9 รองลงมา 1 คน ร้อยละ 26.3 มี 3 คน ร้อยละ 21.6 และมีแพะเพศชายโดยเฉลี่ยประมาณ 2 คน เพศหญิงส่วนใหญ่มีแพะเพศชายในครอบครัวยุติ 1 คน ร้อยละ 50 รองลงมา 2 คน ร้อยละ 21.4 มี 3 คน และไม่มีแพะเพศชายในครอบครัวยุติเลย ร้อยละ 10.7 เท่ากัน แพะเพศชายในครอบครัวยุติโดยเฉลี่ยประมาณ 1 คน รายละเอียดในตารางที่ 4

จำนวนแพะเพศหญิงในครอบครัวยุติเคยมีเพศสัมพันธ์ส่วนใหญ่แพะเพศหญิงในครอบครัวยุติ 1 คน ร้อยละ 39.5 รองลงมา 2 คน ร้อยละ 23.1 และไม่มีเลย ร้อยละ 16.9 จำนวนแพะเพศหญิงในครอบครัวยุติโดยเฉลี่ยประมาณ 1 คน เมื่อแยกพิจารณาระหว่างเพศชายและเพศหญิงพบว่า เพศชายส่วนใหญ่มี 1 คน ร้อยละ 40.1 รองลงมา 2 คน ร้อยละ 20.4 และไม่มีเลย ร้อยละ 19.8 จำนวนแพะเพศหญิงโดยเฉลี่ยประมาณ 1 คน เพศหญิงส่วนใหญ่มี 2 คน ร้อยละ 39.3 รองลงมา 1 คน ร้อยละ 35.7 และมี 4 คน ร้อยละ 14.3 จำนวนแพะเพศหญิงโดยเฉลี่ยประมาณ 2 คน รายละเอียดในตารางที่ 4

ลำดับที่บุตรของตนเองในครอบครัว ผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์ส่วนใหญ่เป็นบุตรคน
 แรกของครอบครัว ร้อยละ 33.3 รองลงมาเป็นบุตรคนที่ 3 ร้อยละ 20 และเป็นบุตรคนที่
 5 ขึ้นไป ร้อยละ 19.6 ลำดับที่บุตรของตนเองโดยเฉลี่ยประมาณลำดับที่ 3 เมื่อแยก
 พิจารณาระหว่างเพศชายและเพศหญิง พบว่า เพศชายส่วนใหญ่เป็นบุตรคนแรกของ
 ครอบครัว ร้อยละ 32.3 รองลงมาเป็นบุตรคนที่ 3 ร้อยละ 21.6 และเป็นบุตรคนที่ 5
 ขึ้นไป ร้อยละ 20.3 ลำดับที่บุตรของตนเองโดยเฉลี่ยประมาณลำดับที่ 3 เพศหญิงส่วนใหญ่
 เป็นบุตรคนแรกของครอบครัว ร้อยละ 39.3 รองลงมาเป็นบุตรคนที่ 2 ร้อยละ 21.4
 เป็นบุตรลำดับที่ 4 และลำดับที่ 5 ขึ้นไป ร้อยละ 14.3 เท่ากัน ลำดับที่บุตรของตนเอง
 โดยเฉลี่ยประมาณลำดับที่ 2 รายละเอียดในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของประชากรที่เคยมีเพศสัมพันธ์ จำแนกตามตัวแปรด้านประชากร เศรษฐกิจ สังคม

ตัวแปรด้านประชากร เศรษฐกิจ สังคม	เพศ					
	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อายุ						
15 ปี	2	1.2	2	7.1	4	2.1
16 ปี	19	11.4	6	21.4	25	12.8
17 ปี	54	32.3	6	21.4	60	30.8
18 ปี	66	39.5	10	35.7	76	38.9
19 ⁺	26	15.6	4	14.4	30	15.4
รวม	167	100.0	28	100.0	195	100.0
ค่าเฉลี่ย	17.61		17.32		17.57	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	1.01		1.25		1.05	
ค่าใช้จ่ายประจำเดือนที่ได้รับ						
ต่ำกว่า 500 บาท	96	57.5	16	57.2	112	57.4
500-999 บาท	53	31.7	10	35.7	63	32.3
1,000 บาทขึ้นไป	18	10.8	2	7.1	20	10.3
รวม	167	100.0	28	100.0	195	100.0
ค่าเฉลี่ย	553.29		503.57		546.15	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	531.32		344.78		508.34	
สถานะการเงิน						
ไม่พอใช้ ต้องขอยืมเพื่อนเสมอ	23	13.8	2	7.2	25	12.8
พอใช้ ไม่มีเหลือเก็บ	47	28.1	3	10.7	50	25.7
พอใช้ มีเหลือเก็บเล็กน้อย	94	56.3	23	82.1	117	60.0
เหลือใช้ ให้เพื่อนยืมเสมอ	3	1.8	0	0.0	3	1.5
รวม	167	100.0	28	100.0	195	100.0

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ตัวแปรด้านประชากร เศรษฐกิจ สังคม	เพศ					
	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สถานภาพสมรสของบิดามารดา						
อยู่ด้วยกัน	141	84.4	22	78.5	163	83.6
แยกกันอยู่	8	4.8	1	3.6	9	4.6
หย่าร้าง	5	3.0	1	3.6	6	3.1
บิดาหรือมารดาเสียชีวิต	12	7.2	4	14.3	16	8.2
เสียชีวิตทั้งคู่	1	0.6	0	0.0	1	0.5
รวม	167	100.0	28	100.0	195	100.0
ลักษณะที่อยู่อาศัยในปัจจุบัน						
อยู่กับบิดามารดา	120	71.9	19	67.9	139	71.3
อยู่กับบิดาหรือมารดา	16	9.5	4	14.3	20	10.3
อยู่กับญาติพี่น้อง	15	9.0	3	10.7	18	9.2
อยู่กับเพื่อนหรือหอพัก	8	4.8	2	7.1	10	5.1
อยู่วัดและอื่นๆ	8	4.8	0	0.0	8	4.1
รวม	167	100.0	28	100.0	195	100.0
จำนวนพี่น้องในครอบครัว (รวมตนเองด้วย)						
1 คน	9	5.4	1	3.6	10	5.1
2 คน	33	19.8	8	28.6	41	21.0
3 คน	38	22.8	6	21.4	44	22.6
4 คน	36	21.6	7	25.0	43	22.1
5+	51	30.4	6	21.4	57	29.2
รวม	167	100.0	28	100.0	195	100.0
ค่าเฉลี่ย	3.99		3.57		3.93	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	2.07		1.64		2.02	

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ตัวแปรด้านประชากร เศรษฐกิจ สังคม	เพศ					
	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	(คน)		(คน)		(คน)	
จำนวนพี่น้องเพศชายในครอบครัว(รวมตนเองด้วย)						
ไม่มี	0	0	3	10.7	3	1.5
มี 1 คน	44	26.3	14	50.0	58	29.7
2 คน	55	32.9	6	21.4	61	31.3
3 คน	36	21.6	3	10.7	39	20.0
4 คน	17	10.2	2	7.2	19	9.7
5 ⁺	15	9.0	0	0.0	15	7.8
รวม	167	100.0	28	100.0	195	100.0
ค่าเฉลี่ย	2.46		1.54		2.33	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	1.33		1.07		1.33	
จำนวนพี่น้องเพศหญิงในครอบครัว(รวมตนเองด้วย)						
ไม่มี	33	19.8	0	0.0	33	16.9
มี 1 คน	67	40.1	10	35.7	77	39.5
2 คน	34	20.4	11	39.3	45	23.1
3 คน	22	13.2	3	10.7	25	12.8
4 คน	5	3.0	4	14.3	9	4.6
5 ⁺	6	3.5	0	0.0	6	3.1
รวม	167	100.0	28	100.0	195	100.0
ค่าเฉลี่ย	1.53		2.04		1.61	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	1.34		1.04		1.31	

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ตัวแปรด้านประชากร เศรษฐกิจ สังคม	เพศ					
	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	(คน)		(คน)		(คน)	
ลำดับขั้นของตนเองในครอบครัว						
1	54	32.3	11	29.3	65	23.3
2	29	17.4	6	21.4	35	17.9
3	36	21.6	3	10.7	39	20.0
4	14	8.4	4	14.3	18	9.2
5 ⁺	34	20.3	4	14.3	38	19.6
รวม	167	100.0	28	100.0	195	100.0
ค่าเฉลี่ย	2.98		2.57		2.92	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	2.12		1.79		2.07	

4.5 ลักษณะการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่นที่เคยมีประสบการณ์เพศสัมพันธ์

นักเรียนวัยรุ่นที่เคยมีประสบการณ์เพศสัมพันธ์จำนวน 195 รายหรือร้อยละ

23.3 ของกลุ่มตัวอย่างศึกษา มีลักษณะการมีเพศสัมพันธ์ดังนี้

4.5.1 ประวัติการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก

อายุ ผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์ส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก เมื่ออายุ 15 ปีขึ้นไป ร้อยละ 93.8 อายุน้อยกว่า 15 ปี ร้อยละ 6.2 อายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกประมาณ 16 ปี เมื่อแยกพิจารณาระหว่างเพศชายและหญิง พบว่าเพศชายส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุ 15 ปีขึ้นไป ร้อยละ 92.8 และอายุน้อยกว่า 15 ปี ร้อยละ 7.2 อายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกประมาณ 16 ปี เพศหญิงทั้งหมดมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุ 15 ปีขึ้นไป และอายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกประมาณ 17 ปี รายละเอียดในตารางที่ 5

สาเหตุของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก ผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์ส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเนื่องมาจากอยากรอง ร้อยละ 86.7 รองลงมาเนื่องจากถูกบังคับร้อยละ 10.3 และจากสาเหตุอื่นๆ ร้อยละ 3.1 เมื่อแยกพิจารณาระหว่างเพศชายและเพศหญิง พบว่าเพศชายส่วนใหญ่มีสาเหตุมาจากอยากรองร้อยละ 94.6 รองลงมาจากสาเหตุอื่นๆ ได้แก่ ความใกล้ชิด ความสนใจจากเพศตรงข้าม เพศตรงข้ามเชิญชวน และมีความต้องการทางเพศ ร้อยละ 3.0 และต่ำสุดสาเหตุจากการถูกบังคับ ร้อยละ 2.4 เพศหญิงส่วนใหญ่มีสาเหตุจากการถูกบังคับร้อยละ 57.1 รองลงมาสาเหตุจากอยากรองร้อยละ 39.3 และต่ำสุด จากสาเหตุอื่นๆ ได้แก่ ความพอใจซึ่งกันและกัน ร้อยละ 3.6 รายละเอียดในตารางที่ 5

สถานที่ที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก ผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์ส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกที่โรงแรมร้อยละ 38.5 รองลงมาที่บ้านเพื่อนร้อยละ 26.2 ที่ตนเองพักอาศัย ร้อยละ 19 ที่สถานเริงรมย์ร้อยละ 11.3 เมื่อแยกพิจารณาระหว่างเพศชายและเพศหญิง พบว่า เพศชายส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกที่โรงแรมร้อยละ 37.1 รองลงมาที่บ้านเพื่อน ร้อยละ 23.4 ที่ตนเองพักอาศัยร้อยละ 21.6 และที่สถานเริงรมย์ร้อยละ 13.2 เพศหญิงส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกที่โรงแรมร้อยละ 46.4 รองลงมาที่บ้านเพื่อนร้อยละ 42.9 ที่สถานเริงรมย์ร้อยละ 7.1 และที่ตนเองพักอาศัยร้อยละ 3.6 รายละเอียดในตารางที่ 5

4.5.2 ประเภทของบุคคลและความถี่ของการมีเพศสัมพันธ์

ประเภทของบุคคลที่มีเพศสัมพันธ์ด้วย ผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์ส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์กับโสเภณี ร้อยละ 36.9 รองลงมา มีเพศสัมพันธ์กับคนรัก ร้อยละ 32.8 มีเพศสัมพันธ์กับคนรักและโสเภณี ร้อยละ 17.5 และมีเพศสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากคนรักและโสเภณี ได้แก่ คนรู้จัก หรือญาติพี่น้อง ร้อยละ 8.7 เมื่อแยกพิจารณา ระหว่างเพศชายและเพศหญิงพบว่า เพศชายส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์กับโสเภณี ร้อยละ 43.1 รองลงมา มีเพศสัมพันธ์กับคนรัก 23.3 มีเพศสัมพันธ์กับคนรักและโสเภณี ร้อยละ 20.4 และมีเพศสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ ร้อยละ 8.4 ในขณะที่เพศหญิงส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์กับคนรัก ร้อยละ 89.3 และมีเพศสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ ได้แก่ คนรู้จักหรือญาติพี่น้อง ร้อยละ 10.7 รายละเอียดในตารางที่ 5

ความถี่ของการมีเพศสัมพันธ์ การศึกษานี้ได้แบ่งกลุ่มความถี่ของการมีเพศสัมพันธ์ตามจำนวนครั้งที่มีการมีเพศสัมพันธ์ โดยใช้เกณฑ์เฉลี่ย กล่าวคือ ผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์เฉลี่ยต่ำกว่าเดือนละ 1 ครั้ง จัดให้อยู่ในกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์นาน ๆ ครั้ง และผู้ที่มีเพศสัมพันธ์เฉลี่ยตั้งแต่เดือนละ 1 ครั้งขึ้นไป จัดให้อยู่ในกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์บ่อย ๆ และผลการศึกษาได้ดังนี้

1) กลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์นาน ๆ ครั้ง ผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์นาน ๆ ครั้ง ส่วนใหญ่เคยมีเพศสัมพันธ์ 2 - 3 ครั้งต่อปี ร้อยละ 52.2 รองลงมา เคยมีเพศสัมพันธ์ 4 - 5 ครั้งต่อปี ร้อยละ 22.6 เคยมีเพศสัมพันธ์ 6 - 10 ครั้งต่อปี ร้อยละ 20.9 และค่าที่สุดเคยมีเพศสัมพันธ์เพียงครั้งเดียวต่อปี ร้อยละ 4.3 จำนวนครั้งเฉลี่ยต่อปีของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์นาน ๆ ครั้ง ประมาณ 4 ครั้ง เมื่อพิจารณาตามประเภทของบุคคลที่มีเพศสัมพันธ์ด้วยพบว่า ผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์นาน ๆ ครั้งกับคนรัก ส่วนใหญ่เคยมีเพศสัมพันธ์ 2 - 3 ครั้งต่อปี ร้อยละ 57.4 รองลงมา มีเพศสัมพันธ์ 6 - 10 ครั้งต่อปี ร้อยละ 19.2 มีเพศสัมพันธ์ 4 - 5 ครั้งต่อปี ร้อยละ 17.0 และค่าที่สุดมีเพศสัมพันธ์เพียงครั้งเดียวต่อปี ร้อยละ 6.4 จำนวนครั้งเฉลี่ยต่อปีของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์นาน ๆ ครั้งกับคนรัก ประมาณ 3 ครั้ง ผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์นาน ๆ ครั้งกับโสเภณี ส่วนใหญ่เคยมีเพศสัมพันธ์ 2 - 3 ครั้งต่อปี ร้อยละ 45.5 รองลงมา มีเพศสัมพันธ์ 4 - 5 ครั้งต่อปี ร้อยละ 29.1 มีเพศสัมพันธ์ 6 - 10 ครั้งต่อปี

ร้อยละ 21.8 และค่าที่สุ่มเพศสัมพันธ์เพียงครั้งเดียวต่อปีร้อยละ 3.6 จำนวนครั้งเฉลี่ยต่อปีของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์นานๆ ครั้งกับโสเภณี ประมาณ 4 ครั้ง ผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์นานๆ ครั้งกับคนอื่นที่นอกเหนือจากคนรักและโสเภณี ได้แก่ คนรู้จักหรือญาติพี่น้องส่วนใหญ่เคยมีเพศสัมพันธ์ 2 - 3 ครั้งต่อปี ร้อยละ 61.5 รองลงมามีเพศสัมพันธ์ 6 - 10 ครั้งต่อปี ร้อยละ 23.1 และค่าที่สุ่มเพศสัมพันธ์ 4 - 5 ครั้งต่อปีร้อยละ 15.4 จำนวนครั้งเฉลี่ยต่อปีของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์นานๆ ครั้งกับคนอื่น ประมาณ 4 ครั้ง รายละเอียดในตารางที่ 6

2) กลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์บ่อยๆ ผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์บ่อยๆ ส่วนใหญ่เคยมีเพศสัมพันธ์ 13 - 24 ครั้งต่อปีร้อยละ 40.9 รองลงมามีเพศสัมพันธ์ 12 ครั้งต่อปีร้อยละ 22.7 มีเพศสัมพันธ์ 37 ครั้งขึ้นไปต่อปี ร้อยละ 20.5 และค่าที่สุ่มเพศสัมพันธ์ 25 - 36 ครั้งต่อปี ร้อยละ 15.9 จำนวนครั้งเฉลี่ยต่อปีของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์บ่อยๆ ประมาณ 29 ครั้ง เมื่อแยกพิจารณาตามประเภทของบุคคลที่มีเพศสัมพันธ์ด้วยพบว่า ผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์บ่อยๆ กับคนรัก ส่วนใหญ่เคยมีเพศสัมพันธ์ 13 - 24 ครั้งต่อปี ร้อยละ 38.5 รองลงมามีเพศสัมพันธ์ 37 ครั้งขึ้นไป และ 12 ครั้งต่อปี เท่าๆ กันประมาณร้อยละ 30 จำนวนครั้งเฉลี่ยต่อปีของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์บ่อยๆ กับคนรัก ประมาณ 30 ครั้ง ผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์บ่อยๆ กับโสเภณีส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์ 13 - 24 ครั้งต่อปี ร้อยละ 44.8 รองลงมามีเพศสัมพันธ์ 12 ครั้ง และ 25 - 36 ครั้งต่อปี ร้อยละ 20.7 เท่ากันและค่าที่สุ่มเพศสัมพันธ์ 37 ครั้งขึ้นไปต่อปี ร้อยละ 13.8 จำนวนครั้งเฉลี่ยต่อปีของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์บ่อยๆ กับโสเภณี ประมาณ 26 ครั้ง ผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์บ่อยๆ กับคนอื่นที่นอกเหนือจากคนรักและโสเภณี ได้แก่ คนรู้จักหรือญาติพี่น้อง พบว่า มีเพศสัมพันธ์ 25 - 36 ครั้งต่อปี และ 37 ครั้งขึ้นไปต่อปี ร้อยละ 50.0 เท่ากัน จำนวนครั้งเฉลี่ยต่อปีของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์บ่อยๆ กับคนอื่น ประมาณ 66 ครั้ง รายละเอียดในตารางที่ 6

3) ความถี่ของการมีเพศสัมพันธ์กับคนรัก ผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์กับคนรักส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์นานๆ ครั้ง ร้อยละ 45.6 รองลงมามีเพศสัมพันธ์กับคนรักเพียงครั้งเดียวร้อยละ 41.8 และค่าที่สุ่มเพศสัมพันธ์กับคนรักบ่อยๆ ร้อยละ 12.6 เมื่อแยกพิจารณาระหว่างเพศชายและเพศหญิง พบว่าเพศชายส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์กับคนรักนานๆ ครั้ง ร้อยละ 51.3 รองลงมามีเพศสัมพันธ์กับคนรักเพียงครั้งเดียว ร้อยละ 32.1 และค่าที่สุ่มเพศสัมพันธ์กับคนรักบ่อยๆ ร้อยละ 16.6 ในขณะที่เพศหญิงส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์กับคนรักเพียงครั้งเดียว ร้อยละ 72.0 และมีเพศสัมพันธ์กับคนรักนานๆ ครั้ง ร้อยละ 28.0 รายละเอียดในตารางที่ 5

4) ความถี่ของการมีเพศสัมพันธ์กับโสเภณี ผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์กับโสเภณีเป็นเพศชายทั้งหมด ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนใหญ่เคยมีเพศสัมพันธ์กับโสเภณีนานๆ ครั้ง ร้อยละ 48.6 รองลงมา มีเพศสัมพันธ์กับโสเภณีเพียงครั้งเดียว และบ่อยๆ ร้อยละ 25.7 เท่ากัน ร้อยละเฉลี่ยในตารางที่ 5

5) ความถี่ของการมีเพศสัมพันธ์กับคนอื่น ที่นอกเหนือจากโสเภณีและคนรัก ได้แก่ คนรู้จักหรือญาติพี่น้อง ผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์กับคนอื่น ส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์กับคนอื่น นานๆ ครั้ง ร้อยละ 52 รองลงมา มีเพศสัมพันธ์กับคนอื่น เพียงครั้งเดียว ร้อยละ 40 และต่ำที่สุดมีเพศสัมพันธ์กับคนอื่น บ่อยๆ ร้อยละ 8 เมื่อแยกพิจารณาระหว่างเพศชายและเพศหญิง พบว่า เพศชายส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์กับคนอื่น นานๆ ครั้ง ร้อยละ 59.1 รองลงมา มีเพศสัมพันธ์กับคนอื่น เพียงครั้งเดียว ร้อยละ 31.8 และต่ำที่สุดมีเพศสัมพันธ์กับคนอื่น บ่อยๆ ร้อยละ 9.1 ในขณะที่เพศหญิงทั้งหมดมีเพศสัมพันธ์กับคนอื่น เพียงครั้งเดียว ร้อยละเฉลี่ยในตารางที่ 5

4.5.3 ผลจากการมีเพศสัมพันธ์

การเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์ส่วนใหญ่ไม่เคยเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 79.5 และเคยเป็น ร้อยละ 20.5 เมื่อแยกพิจารณา ระหว่างเพศชายและเพศหญิงพบว่า เพศชายส่วนใหญ่ไม่เคยเป็น ร้อยละ 76 และเคยเป็น ร้อยละ 24 ซึ่งในจำนวนที่เคยเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์นี้ ส่วนใหญ่รักษาด้วยการซื้อยาจากร้านขายยา ร้อยละ 57.5 รองลงมา รักษาด้วยการไปหาแพทย์หรือเจ้าหน้าที่อนามัย ร้อยละ 32.5 ซื้อยาจากร้านขายยาบ้างและไปหาแพทย์หรือเจ้าหน้าที่อนามัยบ้าง ร้อยละ 7.5 บ่อยๆ ให้หายเองบ้างและซื้อยาจากร้านขายยาบ้าง ร้อยละ 2.5 เพศหญิงทั้งหมดไม่เคยเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์เลย ร้อยละเฉลี่ยในตารางที่ 5

การตั้งครรภ์ ไม่พบว่าเคยมีการตั้งครรภ์ในนักเรียนวัยรุ่นหญิงที่เคยมีเพศสัมพันธ์ในการศึกษารั้งนี้เลย สำหรับนักเรียนวัยรุ่นชายที่เคยมีเพศสัมพันธ์ ส่วนใหญ่ ร้อยละ 95.8 ไม่เคยทำให้คู่ร่วมเพศตั้งครรภ์ และร้อยละ 4.2 เคยทำให้คู่ร่วมเพศตั้งครรภ์ ซึ่งในจำนวนที่เคยทำให้คู่ร่วมเพศตั้งครรภ์นี้ ส่วนใหญ่แก้ปัญหาด้วยการทำแท้ง ร้อยละ 57.1 บ่อยๆ ให้คลอด ร้อยละ 14.3 และไม่ระบุการดำเนินการต่อจากการตั้งครรภ์ ร้อยละ 28.6 ร้อยละเฉลี่ยในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของประชากรที่เคยมีเพศสัมพันธ์ จำแนกตามตัวแปรด้านเพศสัมพันธ์

ตัวแปรด้านเพศสัมพันธ์	เพศ					
	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อายุครั้งแรกที่มีเพศสัมพันธ์						
น้อยกว่า 15 ปี	12	7.2	0	0.0	12	6.2
15 ปีขึ้นไป	155	92.8	28	100.0	183	93.8
รวม	167	100.0	28	100.0	195	100.0
ค่าเฉลี่ย	16.01		16.75		16.11	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	1.22		1.14		1.23	
สาเหตุของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก						
อยากลอง	158	94.6	11	39.3	169	86.7
ถูกบังคับ	4	2.4	16	57.1	20	10.3
อื่นๆ	5	3.0	1	3.6	6	3.1
รวม	167	100.0	28	100.0	195	100.0
สถานที่ที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก						
ที่ตนเองพักอาศัย	36	21.6	1	3.6	37	19.0
บ้านเพื่อน	39	23.4	12	42.9	51	26.2
โรงแรม	62	37.1	13	46.4	75	38.5
ส่วนสาธารณะ	4	2.4	2	7.1	6	3.1
สถานเริงรมย์	22	13.2	0	0.0	22	11.3
อื่นๆ	4	2.4	0	0.0	4	2.1
รวม	167	100.0	28	100.0	195	100.0

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ตัวแปรด้านเพศสัมพันธ์	เพศ					
	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	(คน)		(คน)		(คน)	
ประเภทของบุคคลที่มีเพศสัมพันธ์						
คนรัก	39	23.3	25	89.3	64	32.8
โสเภณี	72	43.1	0	0.0	72	36.9
คนอื่น ๆ	14	8.4	3	10.7	17	8.7
คนรักและโสเภณี	34	20.4	0	0.0	34	17.5
คนรักและคนอื่น ๆ	1	0.6	0	0.0	1	0.5
โสเภณีและคนอื่น ๆ	3	1.8	0	0.0	3	1.5
คนรัก, โสเภณีและคนอื่น ๆ	4	2.4	0	0.0	4	2.1
รวม	167	100.0	28	100.0	195	100.0
ความถี่ของการมีเพศสัมพันธ์กับคนรัก						
ครั้งเดียว	25	32.1	18	72.0	43	41.8
นาน ๆ ครั้ง	40	51.3	7	28.0	47	45.6
บ่อย ๆ	13	16.6	0	0.0	13	12.6
รวม	78	100.0	25	100.0	103	100.0
ความถี่ของการมีเพศสัมพันธ์กับโสเภณี						
ครั้งเดียว	29	25.7	0	0.0	29	25.7
นาน ๆ ครั้ง	55	48.6	0	0.0	55	48.6
บ่อย ๆ	29	25.7	0	0.0	29	25.7
รวม	113	100.0	0	0.0	113	100.0

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ตัวแปรด้านเพศสัมพันธ์	เพศ					
	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ความถี่ของการมีเพศสัมพันธ์กับคนอื่น						
ครั้งเดียว	7	31.8	3	100.0	10	40.0
นานๆครั้ง	13	59.1	0	0.0	13	52.0
บ่อยๆ	2	9.1	0	0.0	2	8.0
รวม	22	100.0	3	100.0	25	100.0
การเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์						
เคยเป็น	40	24.0	0	0.0	40	20.5
ไม่เคยเป็น	127	76.0	28	100.0	155	79.5
รวม	167	100.0	28	100.0	195	100.0
การตั้งครรภ์						
ไม่เคยตั้งครรภ์	--	--	28	100.0	28	14.4
ไม่เคยทำให้คู่ร่วมเพศตั้งครรภ์	160	95.8	--	--	160	82.0
เคยทำให้คู่ร่วมเพศตั้งครรภ์	7	4.2	--	--	7	3.6
รวม	167	100.0	28	100.0	195	100.0

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของประชากรที่เคยมีเพศสัมพันธ์ จำนวนตามจำนวนครั้งที่มีเพศสัมพันธ์ต่อปีและประเภทของบุคคลที่มีเพศสัมพันธ์

จำนวนครั้งของการมี เพศสัมพันธ์ (ต่อปี)	ประเภทของบุคคลที่มีเพศสัมพันธ์						รวม	
	คนรัก		โสเภณี		คนอื่นๆ			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	(คน)		(คน)		(คน)		(คน)	
มีเพศสัมพันธ์นานๆ ครั้ง								
1 ครั้ง	3	6.4	2	3.6	0	0.0	5	4.3
2 - 3 ครั้ง	27	57.4	25	45.5	8	61.5	60	52.2
4 - 5 ครั้ง	8	17.0	16	29.1	2	15.4	26	22.6
6 - 10 ครั้ง	9	19.2	12	21.8	3	23.1	24	20.9
รวม	47	100.0	55	100.0	13	100.0	115	100.0
ค่าเฉลี่ย	3.70		4.42		4.39		4.12	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	2.37		2.81		2.93		2.65	
มีเพศสัมพันธ์บ่อยๆ								
12 ครั้ง	4	30.7	6	20.7	0	0.0	10	22.7
13 - 24 ครั้ง	5	38.5	13	44.8	0	0.0	18	40.9
25 - 36 ครั้ง	0	0.0	6	20.7	1	50.0	7	15.9
37 ⁺	4	30.8	4	13.8	1	50.0	9	20.5
รวม	13	100.0	29	100.0	2	100.0	44	100.0
ค่าเฉลี่ย	30.08		26.38		66.00		29.27	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	22.83		14.88		42.43		20.00	

4.6 การคุมกำเนิดของนักเรียนวัยรุ่นที่เคยมีเพศสัมพันธ์

นักเรียนวัยรุ่นที่เคยมีเพศสัมพันธ์จำนวน 195 รายหรือร้อยละ 23.3 ของกลุ่มตัวอย่างศึกษา มีการคุมกำเนิดดังนี้คือ

4.6.1 การยอมรับการคุมกำเนิด ผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์ส่วนใหญ่ยอมรับการคุมกำเนิดในระดับความคิดร้อยละ 94.9 ซึ่งในจำนวนที่ยอมรับนั้นมีการใช้วิธีคุมกำเนิดเมื่อมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 63.8 และยอมรับการคุมกำเนิดในระดับความคิด แต่ไม่ใช้วิธีคุมกำเนิดเมื่อมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 36.2 เมื่อแยกพิจารณาระหว่างเพศชายและเพศหญิงพบว่า เพศชายส่วนใหญ่ยอมรับการคุมกำเนิดในระดับความคิดร้อยละ 94 ในจำนวนนี้ยอมรับและมีการใช้วิธีคุมกำเนิดด้วยร้อยละ 60.5 ส่วนอีกร้อยละ 39.5 มีการยอมรับการคุมกำเนิดในระดับความคิดแต่ไม่ใช้วิธีคุมกำเนิดเมื่อมีเพศสัมพันธ์ เพศหญิงทั้งหมดยอมรับการคุมกำเนิดในระดับความคิด ในจำนวนนี้ยอมรับและมีการใช้วิธีคุมกำเนิดด้วยร้อยละ 82.1 ส่วนอีกร้อยละ 17.9 มีการยอมรับการคุมกำเนิดในระดับความคิด แต่ไม่ใช้วิธีคุมกำเนิดเมื่อมีเพศสัมพันธ์ รายละเอียดในตารางที่ 7

4.6.2 การใช้วิธีคุมกำเนิด ผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์ส่วนใหญ่ใช้วิธีคุมกำเนิดร้อยละ 60.5 และไม่ใช้วิธีคุมกำเนิดร้อยละ 39.5 เมื่อแยกพิจารณาระหว่างเพศชายและเพศหญิงพบว่า เพศชายส่วนใหญ่ใช้วิธีคุมกำเนิดเมื่อมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 56.9 และไม่ใช้วิธีคุมกำเนิดร้อยละ 43.1 ในขณะที่เพศหญิงส่วนใหญ่ใช้วิธีคุมกำเนิดเมื่อมีเพศสัมพันธ์สูงถึงร้อยละ 82.1 และไม่ใช้วิธีคุมกำเนิดเพียงร้อยละ 17.9 รายละเอียดในตารางที่ 7

วิธีคุมกำเนิดที่เคยใช้ ผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์ส่วนใหญ่เคยใช้ถุงยางอนามัยอย่างน้อยร้อยละ 54.3 รองลงมาเคยใช้วิธีนับระยะปลอดภัยอย่างน้อยร้อยละ 18.7 เคยใช้วิธีหลังภายนอกช่องคลอดอย่างน้อย ร้อยละ 10.2 และเคยใช้ยาเม็ดคุมกำเนิดอย่างน้อยร้อยละ 7.6 นอกจากนี้ยังเคยใช้วิธีคุมกำเนิดเหล่านี้มากกว่า 1 อย่างขึ้นไปหรือใช้ร่วมกันในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งหนึ่ง เมื่อแยกพิจารณาตามเพศของประชากรที่ศึกษาพบว่า เพศชายส่วนใหญ่เคยใช้ถุงยางอนามัยอย่างน้อย ร้อยละ 58.9 รองลงมาเคยใช้วิธีนับระยะปลอดภัยของคู่วางเพศอย่างน้อย ร้อยละ 21.1 เพศหญิงส่วนใหญ่เคยใช้คู่วางเพศใช้ถุงยางอนามัยอย่างน้อยร้อยละ 34.8 รองลงมาเคยใช้คู่วางเพศหลังภายนอกช่องคลอดอย่างน้อย ร้อยละ 30.4 และเคยใช้ยาเม็ดคุมกำเนิดร้อยละ 13.3 รายละเอียดในตารางที่ 7

วัตถุประสงค์ของการใช้ยางอนามัย ผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์ส่วนใหญ่ใช้ยางอนามัยเพื่อการป้องกันโรค ร้อยละ 59.7 รองลงมาใช้เพื่อการคุมกำเนิด ร้อยละ 26.4 และใช้ทั้งการคุมกำเนิดและป้องกันโรค ร้อยละ 13.9 เมื่อแยกพิจารณาตามเพศของประชากรที่ศึกษา พบว่าเพศชายส่วนใหญ่ใช้เพื่อการป้องกันโรค ร้อยละ 68.2 รองลงมาใช้เพื่อการคุมกำเนิด ร้อยละ 15.9 และใช้ทั้งการคุมกำเนิดและป้องกันโรค ร้อยละ 15.9 ในขณะที่เพศหญิงทั้งหมดให้คู่ร่วมเพศใช้เพื่อการคุมกำเนิด รายละเอียดในตารางที่ 7

ความถี่ของการใช้วิธีคุมกำเนิด ผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์ส่วนใหญ่ไม่ใช้วิธีคุมกำเนิดเลย ร้อยละ 39.5 รองลงมามีการร่วมเพศครั้งเดียวและใช้วิธีคุมกำเนิดด้วย ร้อยละ 21.0 ใช้ทุกครั้งที่มีการร่วมเพศ ร้อยละ 13.3 ใช้ครั้งหนึ่งของจำนวนครั้งที่ร่วมเพศ ร้อยละ 12.8 และใช้ 1 ใน 4 ของจำนวนครั้งที่ร่วมเพศ ร้อยละ 10.3 เมื่อแยกพิจารณาระหว่างเพศชายและเพศหญิง พบว่า เพศชายส่วนใหญ่ไม่ใช้วิธีคุมกำเนิดเลย ร้อยละ 43.1 รองลงมามีการร่วมเพศครั้งเดียวและใช้วิธีคุมกำเนิดด้วย ร้อยละ 15 ใช้ครั้งหนึ่งของจำนวนครั้งที่ร่วมเพศ ร้อยละ 13.8 ใช้ทุกครั้งที่มีการร่วมเพศ และใช้ 1 ใน 4 ของจำนวนครั้งที่ร่วมเพศประมาณ ร้อยละ 12 เท่ากัน เพศหญิงส่วนใหญ่มีการร่วมเพศครั้งเดียวและใช้วิธีคุมกำเนิดด้วย ร้อยละ 57.1 รองลงมาใช้ทุกครั้งที่มีการร่วมเพศ และไม่ใช้วิธีคุมกำเนิดเลย ร้อยละ 17.9 เท่ากัน และใช้ครั้งหนึ่งของจำนวนครั้งที่ร่วมเพศ ร้อยละ 7.1 รายละเอียดในตารางที่ 7

เหตุผลที่ไม่ใช้วิธีคุมกำเนิด ผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์และไม่ใช้วิธีคุมกำเนิดเลยหรือใช้ไม่ครบทุกครั้งที่ร่วมเพศส่วนใหญ่ให้เหตุผลในการไม่ใช้วิธีคุมกำเนิดคือไม่คิดว่าจะมีเพศสัมพันธ์ในวันนั้น ร้อยละ 39.1 รองลงมาให้เหตุผลว่าไม่เป็นธรรมชาติ ร้อยละ 27.3 ไม่คิดถึงเรื่องการคุมกำเนิดเลย ร้อยละ 15.6 หาอุปกรณ์คุมกำเนิดไม่ได้ และให้คู่ร่วมเพศใช้ ประมาณ ร้อยละ 7 เท่ากัน เมื่อแยกพิจารณาตามเพศของประชากร พบว่า เพศชายส่วนใหญ่ไม่คิดว่าจะมีเพศสัมพันธ์ในวันนั้น ร้อยละ 35.5 รองลงมาไม่เป็นธรรมชาติ ร้อยละ 28.9 และไม่คิดถึงเรื่องการคุมกำเนิดเลย ร้อยละ 16.5 ในขณะที่เพศหญิงทั้งหมดให้เหตุผลไม่คิดว่าจะมีเพศสัมพันธ์ในวันนั้น รายละเอียดในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของประชากรที่เคยมีเพศสัมพันธ์ จำนวนตามตัวแปรด้าน
การคุมกำเนิด และเพศ

ตัวแปรด้านการคุมกำเนิด	เพศ					
	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การยอมรับการคุมกำเนิด						
ยอมรับในระดับความคิด	157	94.0	28	100.0	185	94.9
ไม่ยอมรับในระดับความคิด	10	6.0	0	0.0	10	5.1
รวม	167	100.0	28	100.0	195	100.0
การยอมรับและการคุมกำเนิด						
ยอมรับในความคิดและ ใช้วิธีคุมกำเนิด	95	60.5	23	82.1	118	63.8
ยอมรับในความคิดแต่ ไม่ใช้วิธีคุมกำเนิด	62	39.5	5	17.9	67	36.2
รวม	157	100.0	28	100.0	185	100.0
การใช้วิธีคุมกำเนิด						
ใช้	95	56.9	23	82.1	118	60.5
ไม่ใช้	72	43.1	5	17.9	77	39.5
รวม	167	100.0	28	100.0	195	100.0

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ตัวแปรด้านอาการกล้ามเนื้อ	เพศ					
	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
วิธีคุมกำเนิดที่เคยใช้						
นับระยะปลอดภัย	20	21.1	2	8.7	22	18.7
หลังภาวนอกช่องคลอด	5	5.3	7	30.4	12	10.2
ยาเม็ดคุมกำเนิด	6	6.3	3	13.0	9	7.6
ถุงยางอนามัย	56	58.9	8	34.8	64	54.3
ยาฉีดคุมกำเนิด	1	1.0	0	0.0	1	0.8
นับระยะปลอดภัย, หลังภาวนอก	0	0.0	2	8.7	2	1.7
นับระยะปลอดภัย, ถุงยางอนามัย	4	4.2	0	0.0	4	3.4
หลังภาวนอก, ถุงยางอนามัย	1	1.0	0	0.0	1	0.8
ยาเม็ดคุมกำเนิด, ถุงยางอนามัย	2	2.1	0	0.0	2	1.7
นับระยะปลอดภัย, หลังภาวนอก, ถุงยางอนามัย, ยาเม็ดคุมกำเนิด	0	0.0	1	4.4	1	0.8
รวม	95	100.0	23	100.0	118	100.0
ใช้ถุงยางอนามัยเพื่อ						
การคุมกำเนิด	10	15.9	9	100.0	19	26.4
การป้องกันโรค	43	68.2	0	0.0	43	59.7
การคุมกำเนิดและป้องกันโรค	10	15.9	0	0.0	10	13.9
รวม	63	100.0	9	100.0	72	100.0

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ตัวแปรด้านการคุมกำเนิด	เพศ					
	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ความถี่ของการใช้วิธีคุมกำเนิด						
ไม่ใช้วิธีคุมกำเนิดเลย	72	43.1	5	17.9	77	39.5
รวมเพศครึ่งเดียวและ						
ใช้วิธีคุมกำเนิด	25	15.0	16	57.1	41	21.0
ใช้ประมาณร้อยละ 25						
ของจำนวนครั้งที่รวมเพศ	20	12.0	0	0.0	20	10.3
ใช้ประมาณร้อยละ 50						
ของจำนวนครั้งที่รวมเพศ	23	13.8	2	7.1	25	12.8
ใช้ประมาณร้อยละ 75						
ของจำนวนครั้งที่รวมเพศ	6	3.6	0	0.0	6	3.1
ใช้ทุกครั้งที่รวมเพศ	21	12.5	5	17.9	26	13.3
รวม	167	100.0	28	100.0	195	100.0
เหตุผลที่ไม่ใช้วิธีคุมกำเนิด						
ไม่คิดว่าจะมีเพศสัมพันธ์ในวัยนั้น	43	35.5	7	100.0	50	39.1
หาอุปกรณ์คุมกำเนิดไม่ได้	10	8.3	0	0.0	10	7.8
ไม่เป็นธรรมชาติ	35	28.9	0	0.0	35	27.3
ไม่คิดว่าจะตั้งครรภ์	4	3.3	0	0.0	4	3.1
ให้คู่ร่วมเพศใช้	9	7.4	0	0.0	9	7.0
ไม่คิดถึงเรื่องการคุมกำเนิดเลย	20	16.5	0	0.0	20	15.6
รวม	121	100.0	7	100.0	128	100.0

4.7 ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่น กับ ปัจจัยด้าน
ประชากร เศรษฐกิจ สังคม ความรู้เรื่องเพศศึกษาและการคุมกำเนิด และพฤติกรรม
ที่มีส่วนกระตุ้นทางเพศ

นักเรียนวัยรุ่นเคยมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์จำนวน 195 ราย หรือ ร้อยละ 23.3 ของประชากรที่ศึกษาทั้งหมด และความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่นกับปัจจัยด้านประชากร เศรษฐกิจ สังคม ความรู้เรื่องเพศศึกษาและการคุมกำเนิด และพฤติกรรมที่มีส่วนกระตุ้นทางเพศ ได้ผลดังนี้

เพศ ประชากรเป็นหญิงร้อยละ 50.8 และเป็นชายร้อยละ 49.2 ของประชากรทั้งหมด เมื่อพิจารณาตามประสิทธิภาพการมีเพศสัมพันธ์กับความสัมพันธ์ระหว่างเพศพบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการมีเพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ ($P < .01$) กล่าวคือ เพศชายเคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 40.6 ในขณะที่เพศหญิงเคยมีเพศสัมพันธ์เพียงร้อยละ 6.6 รายละเอียดในตารางที่ 8

อายุ อายุมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการมีเพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ ($P < .01$) กล่าวคือ นักเรียนวัยรุ่นอายุ 15 ปี เคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 10.5 และเมื่ออายุเพิ่มมากขึ้น อัตราการมีเพศสัมพันธ์ก็ยิ่งสูงขึ้นด้วย ดังที่พบว่า นักเรียนวัยรุ่นอายุ 19 ปีขึ้นไป เคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 38.5 รายละเอียดในตารางที่ 8

ค่าใช้จ่ายประจำเดือนที่ได้รับ ค่าใช้จ่ายประจำเดือนมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการมีเพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ ($P < .01$) กล่าวคือผู้ที่ได้รับค่าใช้จ่ายประจำเดือนน้อยกว่า 500 บาท เคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 20.1 และยิ่งได้รับค่าใช้จ่ายประจำเดือนสูงขึ้น อัตราการมีเพศสัมพันธ์ก็ยิ่งสูงขึ้นด้วย ดังที่พบว่าผู้ที่ได้รับค่าใช้จ่ายประจำเดือนตั้งแต่ 1000 บาทขึ้นไป เคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 46.5 รายละเอียดในตารางที่ 8

จำนวนน้องเพศชายในครอบครัว จำนวนน้องเพศชายในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการมีเพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ ($P < .01$) กล่าวคือ ผู้ที่ไม่มีน้องเพศชายในครอบครัว เคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 3.6 และยังมีน้องเพศชายในครอบครัวจำนวนมากขึ้น

อัตราการมีเพศสัมพันธ์ที่สูงขึ้นด้วย ดังที่พบว่าผู้ที่ไม่มีองเพศชายในครอบครัวตั้งแต่ 4 คนขึ้นไป เคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 30.6 ทั้งนี้เนื่องจากในบรรดาวัยรุ่นที่เคยมีเพศสัมพันธ์ส่วนใหญ่ เป็นชายถึงร้อยละ 85.6 จึงทำให้พบอัตราการมีเพศสัมพันธ์สูงขึ้นเมื่อมีพี่น้องเพศชายมากขึ้น รายละเอียดในตารางที่ 8

จำนวนพี่น้องเพศหญิงในครอบครัว จำนวนพี่น้องเพศหญิงในครอบครัวมีความสัมพันธ์ กับประสิทธิภาพการมีเพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ ($P < .01$) กล่าวคือ ผู้ที่ไม่มีพี่น้องเพศหญิง ในครอบครัว เคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 38.8 และยิ่งมีพี่น้องเพศหญิงในครอบครัวจำนวนมากขึ้น อัตราการมีเพศสัมพันธ์ก็ยิ่งลดลง ดังที่พบว่าผู้ที่ไม่มีพี่น้องเพศหญิงในครอบครัวตั้งแต่ 4 คนขึ้นไป เคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 12.3 ทั้งนี้เนื่องจากในบรรดาวัยรุ่นที่เคยมีเพศสัมพันธ์เป็นหญิง เพียงร้อยละ 14.4 จึงทำให้พบอัตราการมีเพศสัมพันธ์น้อยลงเมื่อมีพี่น้องเพศหญิงมากขึ้น ดังรายละเอียดในตารางที่ 8

การอ่านหนังสือลามกหรือดูภาพการร่วมเพศ การอ่านหนังสือลามกหรือดูภาพ การร่วมเพศมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการมีเพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ ($P < .01$) กล่าวคือ ผู้ที่เคยอ่านหนังสือลามกหรือดูภาพการร่วมเพศ เคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 33.4 และผู้ที่ไม่เคย อ่านหนังสือลามกหรือดูภาพการร่วมเพศ เคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 3.9 รายละเอียดในตารางที่ 8

การดูภาพยนตร์หรือเทปโทรทัศน์เกี่ยวกับการร่วมเพศ การดูภาพยนตร์หรือเทป โทรทัศน์เกี่ยวกับการร่วมเพศ มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการมีเพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ ($P < .01$) กล่าวคือ ผู้ที่เคยดูภาพยนตร์หรือเทปโทรทัศน์เกี่ยวกับการร่วมเพศ เคย มีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 39.6 และผู้ที่ไม่เคยดูภาพยนตร์หรือเทปโทรทัศน์เกี่ยวกับการร่วมเพศ เคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 5.5 รายละเอียดในตารางที่ 8

การเที่ยวสถานเริงรมย์ การเที่ยวสถานเริงรมย์มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพ การมีเพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ ($P < .01$) กล่าวคือ ผู้ที่เคยเที่ยวสถานเริงรมย์เคยมี เพศสัมพันธ์ร้อยละ 41.6 และผู้ที่ไม่เคยเที่ยวสถานเริงรมย์เคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 9.0 รายละเอียดในตารางที่ 8

การมีเพศสัมพันธ์ของเพื่อนสนิท การมีเพศสัมพันธ์ของเพื่อนสนิทที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการมีเพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ ($P < .01$) กล่าวคือ ผู้ที่มีเพื่อนสนิทเคยมีเพศสัมพันธ์ ตนเองเคยมีเพศสัมพันธ์ถึงร้อยละ 52.8 และผู้ที่มีเพื่อนสนิทไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ ตนเองเคยมีเพศสัมพันธ์เพียงร้อยละ 8.3 รายละเอียดในตารางที่ 8

การอ่านหนังสือลามกหรือดูภาพการร่วมเพศของเพื่อนสนิท การอ่านหนังสือลามกหรือดูภาพการร่วมเพศของเพื่อนสนิท มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการมีเพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ ($P < .01$) กล่าวคือ ผู้ที่มีเพื่อนสนิทเคยอ่านหนังสือลามกหรือดูภาพการร่วมเพศ ตนเองเคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 33.8 และผู้ที่มีเพื่อนสนิทไม่เคยอ่านหนังสือลามกหรือดูภาพการร่วมเพศ ตนเองเคยมีเพศสัมพันธ์เพียงร้อยละ 4.7 รายละเอียดในตารางที่ 8

การดูภาพยนตร์หรือเทปโทรทัศน์เกี่ยวกับการร่วมเพศของเพื่อนสนิท การดูภาพยนตร์หรือเทปโทรทัศน์เกี่ยวกับการร่วมเพศของเพื่อนสนิท มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการมีเพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ ($P < .01$) กล่าวคือ ผู้ที่มีเพื่อนสนิทเคยดูภาพยนตร์หรือเทปโทรทัศน์เกี่ยวกับการร่วมเพศ ตนเองเคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 36.0 และผู้ที่มีเพื่อนสนิทไม่เคยดูภาพยนตร์หรือเทปโทรทัศน์เกี่ยวกับการร่วมเพศ ตนเองเคยมีเพศสัมพันธ์เพียงร้อยละ 7.5 รายละเอียดในตารางที่ 8

การเที่ยวสถานเริงรมย์ของเพื่อนสนิท การเที่ยวสถานเริงรมย์ของเพื่อนสนิท มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการมีเพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ ($P < .01$) กล่าวคือ ผู้ที่มีเพื่อนสนิทเคยเที่ยวสถานเริงรมย์ ตนเองเคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 35.4 และผู้ที่มีเพื่อนสนิทไม่เคยเที่ยวสถานเริงรมย์ ตนเองเคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 8.5 รายละเอียดในตารางที่ 8

ลักษณะที่อยู่อาศัย จำนวนพี่น้องในครอบครัว ลำดับที่บุตรของตนเองในครอบครัว ความรู้เรื่องเพศศึกษาและการคุมกำเนิด ไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับประสิทธิภาพการมีเพศสัมพันธ์ ($P > .01$) รายละเอียดในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของประชากร จำแนกตามลักษณะด้านประชากร เศรษฐกิจ สังคม การมีเพศสัมพันธ์ และ P-value

ตัวแปรด้านประชากร เศรษฐกิจ สังคม	การมีเพศสัมพันธ์				รวม		P-value
	มีเพศสัมพันธ์		ไม่มีเพศสัมพันธ์				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
	(คน)		(คน)		(คน)		
เพศ							
ชาย	167	40.6	244	59.4	411	100.0	
หญิง	28	6.6	397	93.4	425	100.0	
รวม	195	23.3	641	76.7	836	100.0	0.0000
อายุ							
15 ปี	4	10.5	34	89.5	38	100.0	
16 ปี	25	12.4	176	87.6	201	100.0	
17 ปี	60	20.8	228	79.2	288	100.0	
18 ปี	76	32.9	155	67.1	231	100.0	
19 ⁺	30	38.5	48	61.5	78	100.0	
รวม	195	23.3	641	76.7	836	100.0	0.0000
ค่าเฉลี่ย	17.57		17.02		17.15		
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	1.05		1.03		1.06		
ค่าใช้จ่ายประจำเดือนที่ได้รับ							
ต่ำกว่า 500 บาท	112	20.1	444	79.9	556	100.0	
500-999 บาท	63	26.6	174	73.4	237	100.0	
1,000 บาทขึ้นไป	20	46.5	23	53.5	43	100.0	
รวม	195	23.3	641	76.7	836	100.0	0.0000
ค่าเฉลี่ย	546.15		398.33		432.81		
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	508.34		247.61		333.08		

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ตัวแปรด้านประชากร เศรษฐกิจ สังคม	การมีเพศสัมพันธ์				รวม		P-value
	มีเพศสัมพันธ์		ไม่มีเพศสัมพันธ์				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
	(คน)		(คน)		(คน)		
ลักษณะที่อยู่อาศัย (ในการวิเคราะห์)							
อยู่กับบิดามารดาหรือ							
ญาติพี่น้อง	177	22.5	610	77.5	787	100.0	
ไม่อยู่กับบิดามารดาหรือ							
ญาติพี่น้อง	18	36.7	31	63.3	49	100.0	
รวม	195	23.3	641	76.7	836	100.0	0.0348
จำนวนพี่น้องในครอบครัว (รวมตนเองด้วย)							
1 คน	10	38.5	16	61.5	26	100.0	
2 - 3 คน	85	23.1	283	76.9	368	100.0	
4 - 5 คน	62	22.5	214	77.5	276	100.0	
6 ⁺	38	22.9	128	77.1	166	100.0	
รวม	195	23.3	641	76.7	836	100.0	0.3242
ค่าเฉลี่ย	3.93		4.08		4.05		
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	2.02		2.03		2.03		
จำนวนน้องเพศชายในครอบครัว (รวมตนเองด้วย)							
ไม่มี	3	3.6	81	96.4	84	100.0	
มี 1 คน	58	21.2	215	78.8	273	100.0	
2 - 3 คน	100	27.2	268	72.8	368	100.0	
4 ⁺	34	30.6	77	69.4	111	100.0	
รวม	195	23.3	641	76.7	836	100.0	0.0000
ค่าเฉลี่ย	2.33		1.89		1.99		
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	1.33		1.40		1.39		

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ตัวแปรด้านประชากร เศรษฐกิจ สังคม	การมีเพศสัมพันธ์				รวม		P-value
	มีเพศสัมพันธ์		ไม่มีเพศสัมพันธ์				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
	(คน)		(คน)		(คน)		
จำนวนก้อนเนื้อผิดปกติในครอบครัว (รวมตนเองด้วย)							
ไม่มี	33	38.8	52	61.2	85	100.0	
มี 1 คน	77	29.8	181	70.2	258	100.0	
2 - 3 คน	70	18.9	301	81.1	371	100.0	
4 ⁺	15	12.3	107	87.7	122	100.0	
รวม	195	23.3	641	76.7	836	100.0	0.0000
ค่าเฉลี่ย	1.61		2.19		2.06		
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	1.31		1.48		1.47		
ลำดับที่บุตรของตนเองในครอบครัว							
1	65	25.4	191	74.6	256	100.0	
2 - 3	74	22.9	249	77.1	323	100.0	
4 - 5	30	19.9	121	80.1	151	100.0	
6 ⁺	26	24.5	80	75.5	106	100.0	
รวม	195	23.3	641	76.7	836	100.0	0.6288
ค่าเฉลี่ย	2.92		2.97		2.96		
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	2.07		2.09		2.09		
การอ่านหนังสือลามกหรือดูภาพการร่วมเพศ							
เคย	184	33.4	369	66.7	554	100.0	
ไม่เคย	11	3.9	272	96.1	283	100.0	
รวม	195	23.3	641	76.7	836	100.0	0.0000

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ตัวแปรด้านประชากร เศรษฐกิจ สังคม	การมีเพศสัมพันธ์				รวม		P-value
	มีเพศสัมพันธ์		ไม่มีเพศสัมพันธ์				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
	(คน)		(คน)		(คน)		
การดูภาพยนตร์หรือเทปโทรทัศน์							
เกี่ยวกับการร่วมเพศ							
เคย	173	39.6	264	60.4	437	100.0	0.0000
ไม่เคย	22	5.5	377	94.5	399	100.0	
รวม	195	23.3	641	76.7	836	100.0	
การเที่ยวสถานเริงรมย์							
เคย	153	41.6	215	58.4	368	100.0	0.0000
ไม่เคย	42	9.0	426	91.0	468	100.0	
รวม	195	23.3	641	76.7	836	100.0	
การมีเพศสัมพันธ์ของเพื่อนสนิท							
เคยมี	149	52.8	133	47.2	282	100.0	0.0000
ไม่เคยมี	46	8.3	508	91.7	554	100.0	
รวม	195	23.3	641	76.7	836	100.0	
การอ่านหนังสือลามกหรือดูภาพ							
การร่วมเพศของเพื่อนสนิท							
เคย	181	33.8	354	66.2	535	100.0	0.0000
ไม่เคย	14	4.7	287	95.3	301	100.0	
รวม	195	23.3	641	76.7	836	100.0	

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ตัวแปรด้านประชากร เศรษฐกิจ สังคม	การมีเพศสัมพันธ์				รวม		P-value
	มีเพศสัมพันธ์		ไม่มีเพศสัมพันธ์				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
	(คน)		(คน)		(คน)		
การดูภาพยนตร์หรือเทปโทรทัศน์เกี่ยวกับ การร่วมเพศของเพื่อนสนิท							
เคย	167	36.0	297	64.0	464	100.0	0.0000
ไม่เคย	28	7.5	344	92.5	372	100.0	
รวม	195	23.3	641	76.7	836	100.0	
การเที่ยวสถานเริงรมย์ของเพื่อนสนิท							
เคย	163	35.4	297	64.6	460	100.0	0.0000
ไม่เคย	32	8.5	344	91.5	376	100.0	
รวม	195	23.3	641	76.7	836	100.0	
ระดับความรู้เรื่องเพศศึกษาและการคุมกำเนิด							
ต่ำ (1-4 คะแนน)	17	25.4	50	74.6	67	100.0	0.7002
ปานกลาง (5-8 คะแนน)	113	24.0	357	76.0	470	100.0	
สูง (9-13 คะแนน)	65	21.7	234	78.7	299	100.0	
รวม	195	23.3	641	76.7	836	100.0	
ค่าเฉลี่ย	7.32		7.68		7.59		
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	2.03		2.18		2.15		

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้แบ่งการอภิปรายผลเป็น 2 ส่วนใหญ่ คือ การอภิปรายระเบียบวิธีการวิจัย และการอภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายระเบียบวิธีวิจัย

รูปแบบของการวิจัย เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ที่ศึกษาข้อมูลย้อนหลัง ทำให้ได้ข้อมูลด้านการมีเพศสัมพันธ์ การคุมกำเนิดและพฤติกรรมที่มีส่วนกระตุ้นทางเพศเป็นไปตามธรรมชาติ และการถามย้อนหลังเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในช่วง 1 - 2 ปี เหมาะสมกับการวิจัยครั้งนี้

การเลือกตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified random sampling) โดยการแยกเพศกลุ่มประชากรก่อนสุ่มเพื่อให้ได้จำนวนตัวอย่างทั้งสองเพศใกล้เคียงกันและเป็นไปตามสัดส่วนทางธรรมชาติ จึงมีความเชื่อถือได้

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องเพศ การสร้างความคุ้นเคยและการให้กลุ่มตัวอย่างได้ตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง ในบรรยากาศที่จัดให้คล้ายห้องสอบ จะทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความรู้สึกเป็นกันเองกล้าตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง แต่การตรวจสอบความครบถ้วนและถูกต้องของข้อมูลในขณะที่เก็บแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง ไม่ได้รับความสะดวกเท่าที่ควรและข้อมูลขาดความครบถ้วนไปบ้าง เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้มีข้อจำกัดเรื่องงบประมาณและผู้ช่วยวิจัย

การหาความสัมพันธ์ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์กับปัจจัยด้านประชากร เศรษฐกิจ สังคม ความรู้เรื่องเพศศึกษาและการคุมกำเนิด และพฤติกรรมที่มีส่วนกระตุ้นทางเพศนั้น ใช้การทดสอบไคสแควมีความเหมาะสม เพราะเป็นข้อมูลเชิงคุณภาพทั้งคู่ สำหรับการจะศึกษาต่อไปว่าตัวแปรตัวไหนมีความสัมพันธ์มากน้อยเพียงใด มีทิศทางของความสัมพันธ์ไปทางไหนนั้น การศึกษาครั้งนี้มีข้อจำกัดในเรื่องระดับการวัดของตัวแปรที่นำมาหาความสัมพันธ์ และจากการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยใช้การหาค่า

สัมประสิทธิ์คอนติเจนซี (Contingency Coefficient, C) พบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ มีค่า C ใกล้เคียงกัน คือประมาณ 0.1 - 0.3 ซึ่งแสดงว่ามีความสัมพันธ์กันค่อนข้างต่ำ หรือแม้แต่การควบคุมตัวแปรเพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ก็พบในทำนองเดียวกัน กล่าวคือตัวแปรใดที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ เมื่อได้ควบคุมตัวแปรอื่นๆ แล้ว ก็ยังคงมีความสัมพันธ์อยู่เช่นเดิม ส่วนตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ เมื่อได้ควบคุมตัวแปรอื่นๆ แล้ว ก็ยังคงไม่มีความสัมพันธ์อยู่เช่นเดิม ดังนั้นจึงกล่าวโดยสรุปได้ว่า ข้อมูลที่ทำการศึกษาวัยรุ่นมีความเหมาะสม สามารถเชื่อถือได้และมีความครอบคลุมนักเรียนวัยรุ่นระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญในจังหวัดสุพรรณบุรี

การอภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษารังนี้จำนวน 836 คน เป็นชาย 411 คน และหญิง 425 คน เคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 23.3 แสดงให้เห็นว่านักเรียนวัยรุ่นระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวนหนึ่งในจังหวัดสุพรรณบุรี มีเพศสัมพันธ์ในขณะที่ยังเป็นนักเรียน โดยนักเรียนวัยรุ่นชายมีเพศสัมพันธ์ถึงร้อยละ 40.6 ในขณะที่นักเรียนวัยรุ่นหญิงมีเพศสัมพันธ์เพียงร้อยละ 6.6 ทั้งนี้เนื่องจากค่านิยมของสังคมไทยให้การยอมรับพฤติกรรมทางเพศของชายมากกว่าหญิง กล่าวคือ สังคมส่วนใหญ่ถือว่าเป็นเรื่องธรรมดาที่ชายจะมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานและถือว่าเป็นเรื่องเลียมเสียที่หญิงจะมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของจริยา พงศ์วิวัฒน์ เมื่อปี พ.ศ. 2526⁽³²⁾ การศึกษาของ รัตนา ธนาพรสังสุทธิ์ เมื่อปี พ.ศ. 2528⁽³³⁾ และการศึกษาของพรทิพย์ วงศ์เพชรสง่า ในปีเดียวกัน⁽³⁴⁾ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้วัยรุ่นชายอยากหาประสบการณ์และอยากลอง ซึ่งจะเห็นได้จากการศึกษารังนี้ที่พบว่าสาเหตุส่วนใหญ่ของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของวัยรุ่นชายคือ การอยากลอง ร้อยละ 94.6 อัตราการมีเพศสัมพันธ์ที่พบนี้ สอดคล้องกับการศึกษานักเรียนมัธยมปลายของระวีวรรณ วุฒิประสิทธิ์⁽³⁵⁾ แต่พบในอัตราที่ต่ำกว่าการศึกษาของชวนชม สกนชวัฒน์ และคณะ⁽³⁷⁾ สันหัต เสริมศรีและสิบลพงศ์ ไชยพรรค⁽⁵⁾ ปราโมทย์ ประสาทกุล และคณะ⁽⁶⁾ ทั้งนี้เนื่องจากการศึกษาของชวนชม สกนชวัฒน์ และคณะ กับการศึกษาของสันหัต เสริมศรี ได้ทำการศึกษานักเรียนอาชีวศึกษาและการศึกษาของปราโมทย์ ประสาทกุล ได้ทำการศึกษาวัยรุ่นทั้งในและนอกสถานศึกษาที่มีอายุ 15-24 ปี จึงทำให้พบอัตราการมีเพศสัมพันธ์สูงกว่า แต่อย่างไรก็ตามผลของการศึกษารังนี้เป็นไปตามสมมติฐาน

ที่ตั้งไว้ คือ เพศของนักเรียนวัยรุ่นมีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ และยังพบอีกว่า อัตราการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นชายสูงกว่าวัยรุ่นหญิง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยทั้งหมดที่กล่าวมาข้างต้นด้วย

อายุ ผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์ส่วนใหญ่มีอายุก่อนเข้าเรียน ไปทางอายุมากขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ ทั้งนี้เนื่องจากวัยรุ่นเมื่อมีอายุมากขึ้น มักได้รับความเป็นอิสระจากครอบครัวมากขึ้น มีโอกาสได้ใกล้ชิดเพื่อนต่างเพศมากขึ้น ดังจะเห็นได้จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ที่พบว่าอัตราการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกจะสูงขึ้นทั้งในเพศหญิงและชาย กล่าวคือ เพศหญิงเมื่ออายุน้อยกว่า 15 ปี ไม่พบการมีเพศสัมพันธ์เลย และพบการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุ 15 ปีขึ้นไปทั้งหมด ในขณะที่เพศชายพบการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุน้อยกว่า 15 ปี ร้อยละ 7.2 และพบการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุ 15 ปีขึ้นไป ร้อยละ 92.8 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของระวีวรรณ วุฒิปะสิทธิ์⁽³⁵⁾ ที่พบว่าอายุการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของวัยรุ่นส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 15-18 ปี และสอดคล้องกับการศึกษาวัยรุ่นในเขตเมืองและเขตชนบทของ ปราโมทย์ ประสาทกุล และคณะ⁽⁶⁾ ที่พบว่าอัตราการมีเพศสัมพันธ์จะยิ่งสูงขึ้นเมื่ออายุ 18 ปีขึ้นไป สำหรับการศึกษาวิจัยครั้งนี้ในเรื่องของอายุ อาจจะเห็นไม่ชัดเจนนัก เนื่องจากกลุ่มที่ทำการศึกษามีอายุใกล้เคียงกัน และส่วนใหญ่มีอายุประมาณ 17 ปี และจากการหาความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการมีเพศสัมพันธ์พบว่ามีความสัมพันธ์กันค่อนข้างต่ำ

ค่าใช้จ่ายประจำเดือนที่ได้รับ กลุ่มที่เคยมีเพศสัมพันธ์ได้รับค่าใช้จ่ายประจำเดือนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ แต่สถานการณ์เงินกลับมีพอใช้และเหลือเก็บในอัตราที่น้อยกว่ากลุ่มที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ และยังมีอัตราที่ไม่พอใช้สูงกว่ากลุ่มที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์อีกด้วย จะเห็นได้ว่ากลุ่มที่เคยมีเพศสัมพันธ์มีรายรับและรายจ่ายสูงกว่ากลุ่มที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของสันหัด เสริมศรี และสิริพงษ์ ไชยพรรค⁽⁵⁾ ที่พบว่ากลุ่มที่เคยมีเพศสัมพันธ์มีรายรับเฉลี่ยค่อนข้างเอียงไปทางรายรับสูงเมื่อเปรียบเทียบกับรายรับของกลุ่มที่ไม่เคยมีสัมพันธ์และเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า ค่าใช้จ่ายประจำเดือนที่ได้รับ มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ นอกจากนี้ยังพบว่า กลุ่มที่เคยมีเพศสัมพันธ์มีรายจ่ายสูงก็เนื่องจากต้องใช้จ่ายเงินไปในเรื่องเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์และการปฏิบัติพฤติกรรมที่มีส่วนกระตุ้นทางเพศ ดังจะเห็นได้จากสถานที่ของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกซึ่งส่วนใหญ่เกิดขึ้นที่โรงแรม ดังนั้นครั้งต่อไปก็มีโอกาสที่จะเกิดขึ้นที่โรงแรมได้อีก

เช่นกันและก็ต้องใช้จ่ายเงินทางด้านนี้บ้าง หรือแม้แต่การมีเพศสัมพันธ์ส่วนใหญ่วัยรุ่นมักมีเพศสัมพันธ์กับโสเภณีอย่างน้อยร้อยละ 36.9 ของวัยรุ่นที่มีเพศสัมพันธ์ และในการปฏิบัติพฤติกรรมที่มีส่วนกระตุ้นทางเพศทั้งในด้านการอ่านหนังสือลามกหรือภาพการร่วมเพศ การดูภาพยนตร์หรือเทปโทรทัศน์เกี่ยวกับการร่วมเพศ และการเที่ยวสถานเริงรมย์ต่างๆ ก็พบในกลุ่มที่เคยมีเพศสัมพันธ์สูงกว่ากลุ่มที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งในการปฏิบัติพฤติกรรมเหล่านี้จะต้องมีการใช้จ่ายเงินบ้าง ไม่มากก็น้อย จึงเป็นเหตุให้วัยรุ่นกลุ่มที่เคยมีเพศสัมพันธ์มีรายจ่ายสูงกว่ากลุ่มที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ด้วย แต่จากการศึกษาครั้งนี้ไม่ได้มีการสอบถามถึงรายละเอียดของรายรับว่าได้รับเป็นรายวัน รายสัปดาห์ หรือรายเดือน จึงไม่สามารถศึกษาต่อไปว่า การมีรายรับเป็นวัน สัปดาห์ หรือเดือน จะมีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์อย่างไรบ้าง กล่าวคือ การมีรายรับเป็นเดือนอาจจะทำให้นักเรียนวัยรุ่นมีเงินก้อนจำนวนหนึ่ง ซึ่งเป็นโอกาสที่เอื้ออำนวยต่อการใช้จ่ายเงินในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์มากกว่าผู้ที่ไม่มีรายรับเป็นวัน

สภาพภาพสมรสของบิดามารดา วัยรุ่นส่วนใหญ่มีบิดามารดาอยู่ด้วยกัน แต่มีข้อน่าสังเกตว่าเมื่อแยกพิจารณาระหว่างเพศ การมีเพศสัมพันธ์ และสภาพภาพสมรสของบิดามารดา จะพบว่าวัยรุ่นเพศชายที่บิดามารดาหย่าร้างกัน อัตราการมีเพศสัมพันธ์สูงถึงร้อยละ 50 กล่าวคือ มีวัยรุ่นเพศชายที่บิดามารดาหย่าร้างกันจำนวน 10 คน พบว่ามีเพศสัมพันธ์จำนวน 5 คน นอกจากนี้ยังพบว่ามีวัยรุ่นเพศชายที่บิดามารดาเสียชีวิตจำนวน 1 คน และวัยรุ่นคนนี้ก็มิมีเพศสัมพันธ์ด้วย แต่เนื่องจากจำนวนที่พบจากการศึกษาครั้งนี้ยังมีจำนวนน้อย จึงไม่สามารถอธิบายอะไรได้ชัดเจน

ลักษณะที่อยู่อาศัย นักเรียนวัยรุ่นส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดาหรือญาติพี่น้องทั้งกลุ่มที่มีและไม่มีเพศสัมพันธ์ มีเพียงส่วนน้อยเท่านั้น ที่ไม่ได้พักอาศัยอยู่กับบิดามารดาหรือญาติพี่น้อง ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะที่อยู่อาศัยกับการมีเพศสัมพันธ์อย่างชัดเจน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และไม่สอดคล้องกับการศึกษาของปราโมทย์ ประสาทกุล และคณะ (6)

จำนวนพี่น้องในครอบครัว ทั้งวัยรุ่นกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์และไม่มีเพศสัมพันธ์ต่างก็มีพี่น้องในครอบครัวโดยเฉลี่ยใกล้เคียงกัน คือประมาณ 4 คน และจากการหาความสัมพันธ์

พบว่า จำนวนพี่น้องในครอบครัวกับการมีเพศสัมพันธ์ไม่มีความสัมพันธ์กัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับ การศึกษาพฤติกรรมทางเพศของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยของจันทร์เพ็ญ สิริพิพัฒน์⁽⁴⁷⁾ ที่พบว่า นิสิตชายที่มีจำนวนพี่น้องน้อยมีประสบการณ์ทางเพศมากกว่า นิสิตชายที่มีจำนวนพี่น้องมาก จากการศึกษาของจันทร์เพ็ญ สิริพิพัฒน์ ในด้านประสบการณ์ทางเพศนั้นจะรวมถึงแต่ การอ่านหนังสือลามก การดูภาพยนตร์หรือเทปโทรทัศน์เกี่ยวกับการร่วมเพศ การเที่ยว สถานเริงรมย์ตลอดจนถึงการมีเพศสัมพันธ์ด้วย แต่ในการศึกษาดังนี้เน้นถึงการมีเพศสัมพันธ์ เพียงอย่างเดียว ดังนั้นจึงทำให้ผลของความสัมพันธ์แตกต่างกันไป และมีข้อน่าสังเกตว่า เมื่อได้แยกจำนวนพี่น้องในครอบครัว ออกเป็นจำนวนพี่น้องเพศชายในครอบครัว และ จำนวนพี่น้องเพศหญิงในครอบครัว แล้วนำไปหาความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์พบว่า ทั้ง จำนวนพี่น้องเพศชายในครอบครัว และจำนวนพี่น้องเพศหญิงในครอบครัว ต่างก็มีความ สัมพันธ์ค่อนข้างต่ำกับการมีเพศสัมพันธ์

ประเภทของบุคคลที่มีเพศสัมพันธ์ จากการที่พบว่านักเรียนวัยรุ่นส่วนใหญ่มี เพศสัมพันธ์กับโสเภณี ร้อยละ 36.9 และรองลงมามีเพศสัมพันธ์กับคนรักร้อยละ 32.8 ก็เนื่องจากนักเรียนวัยรุ่นที่มีเพศสัมพันธ์ส่วนใหญ่เป็นวัยรุ่นเพศชายถึงร้อยละ 85.6 เป็น วัยรุ่นหญิงเพียงร้อยละ 14.4 และวัยรุ่นเพศชายส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์กับโสเภณีอย่างน้อย ร้อยละ 43.1 มีเพศสัมพันธ์กับคนรักอย่างน้อยร้อยละ 23.3 ในขณะที่วัยรุ่นหญิงส่วนใหญ่ มีเพศสัมพันธ์กับคนรัก ร้อยละ 89.3 แต่จากการที่อัตราส่วนการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นชาย สูงกว่าวัยรุ่นหญิงมากคือประมาณ 6:1 จึงทำให้อัตราการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่นกับ โสเภณี สูงกว่าอัตราการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่นกับคนรัก และเมื่อพิจารณาการมี เพศสัมพันธ์ ประเภทของบุคคลที่มีเพศสัมพันธ์ และเพศ พร้อมกัน พบว่าวัยรุ่นเพศชาย ส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์กับโสเภณี ในขณะที่วัยรุ่นหญิงส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์กับคนรัก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาความต้องการทางเพศของนักศึกษาปีที่ 1 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ของจริยา พงษ์วิวัฒน์⁽³²⁾ นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนวัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์กับคนอื่นว ที่นอกเหนือจากคนรักและโสเภณี ร้อยละ 8.7 และเมื่อพิจารณาร่วมกับเพศจะเห็นว่าวัยรุ่น ชายมีเพศสัมพันธ์กับคนอื่นว ร้อยละ 8.4 ซึ่งไม่ใช่เป็นเรื่องแปลกเนื่องจากสังคมให้ การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานในเพศชายที่ค่อนข้างสูง และจากการตอบ แบบสอบถามของวัยรุ่นชายพบว่าสาเหตุของการมีเพศสัมพันธ์กับคนอื่นว นั้น เนื่องจาก เพศตรงข้ามเชื่อเรื่อง ยั่วชวน หรือพูดจาสับประมาทความเป็นชาย และบุคคลอื่นว เหล่านี้

ส่วนมากได้แก่ไก่หลง นอกจากนั้นการมีเพศสัมพันธ์ของเพศชายอาจจะเริ่มต้นด้วยมิตรภาพ และจบลงด้วยการมีเพศสัมพันธ์ หรืออาจเริ่มต้นด้วยการมีเพศสัมพันธ์เลยโดยไม่ต้องผ่านกระบวนการเหมือนนักเพศหญิง ซึ่งส่วนใหญ่มักจะเริ่มต้นด้วยมิตรภาพ มีความรัก และตามด้วยการมีเพศสัมพันธ์ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้เพศชายขาดความระมัดระวังเท่าที่ควร ในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ และโดยปกติเพศชายจะมีกิจกรรมทางเพศเร็วกว่าเพศหญิงประมาณ 2 ปี แต่การมีกิจกรรมทางเพศกับความรักระหว่างกันจะเกิดขึ้นช้ากว่าหญิง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์กับงานสังคมสงเคราะห์ของวันทีย์ วาสิกะสิน (52) สำหรับนักเรียนวัยรุ่นหญิงในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ พบมีเพศสัมพันธ์กับคนอื่นแล้ว 3 ราย จากวัยรุ่นหญิงที่มีเพศสัมพันธ์ทั้งหมด 28 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 10.7 เป็นสิ่งที่น่าสังเกตว่าวัยรุ่นเหล่านี้มีเพศสัมพันธ์กับใครและด้วยเหตุใด จากการที่พบว่าวัยรุ่นหญิงส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเนื่องจากถูกบังคับ ถึงร้อยละ 57.1 นั้น ถ้าเป็นการถูกบังคับจากคนรักหรือบุคคลที่ตนพึงพอใจก็ไม่น่าเป็นปัญหาเนื่องจากเป็นการบังคับทั้งยินยอม เพราะสถานที่ของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกส่วนใหญ่ก็คือโรงแรมกับบ้านเพื่อน นั้นแสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นหญิงพร้อมใจในการไปสถานที่เหล่านั้นด้วย แต่ถ้าเป็นการถูกบังคับจากบุคคลอื่นที่นอกเหนือจากคนรักหรือคนที่ตนพึงใจ ก็เป็นปัญหาที่อาจจะได้รับการค้นหาและพิจารณาป้องกัน แก้ไขต่อไป เพราะวัยรุ่นหญิงที่มีเพศสัมพันธ์กับคนอื่นแล้ว เหล่านี้ มีเพศสัมพันธ์เพียงครั้งเดียวด้วย

ความถี่ของการมีเพศสัมพันธ์ วัยรุ่นที่มีเพศสัมพันธ์ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ดังนั้นอัตราความถี่และค่าเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ จึงคล้อยไปตามเพศชาย เมื่อพิจารณาความถี่ของการมีเพศสัมพันธ์ ประเภทของบุคคลที่มีเพศสัมพันธ์ และเพศ ร่วมกัน จะเห็นได้ว่าเพศชาย มีอัตราความถี่ของการมีเพศสัมพันธ์ทั้งกับคนรัก โสเภณี และคนอื่น ๆ ใกล้เคียงกัน กล่าวคือ มีเพศสัมพันธ์นานๆ ครั้ง ประมาณร้อยละ 50 มีเพศสัมพันธ์ครั้งเดียวประมาณร้อยละ 30 และมีเพศสัมพันธ์บ่อยๆ ประมาณร้อยละ 20 ในขณะที่เพศหญิงมีอัตราความถี่ของการมีเพศสัมพันธ์ต่างกันมาก กล่าวคือ ส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์กับคนรักครั้งเดียว ร้อยละ 72 และนานๆ ครั้ง ร้อยละ 28 สำหรับการมีเพศสัมพันธ์กับคนอื่น นั้น ทั้งหมดมีเพียงครั้งเดียวและไม่พบการมีเพศสัมพันธ์กับโสเภณีชายเลย ที่เป็นเช่นนั้นเนื่องจากค่านิยมของสังคมที่ให้การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของหญิงก่อนแต่งงานในอัตราที่ต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของจริยา พงศ์วิวัฒน์ (32) การศึกษาของรัตน ธนาพรสังสุทธิ์ (33) และการศึกษาของพรทิพย์ วงศ์เพชรสง่า (34)

ผลจากการมีเพศสัมพันธ์ อัตราการเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของนักเรียน
วัยรุ่นไม่สูงมาก เมื่อพิจารณาเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์กับโสเภณีและคนอื่น ๆ จำนวน 128
ราย มีการใช้ถุงยางอนามัยเพื่อป้องกันโรค 53 ราย หรือประมาณร้อยละ 41 และเมื่อ
เปรียบเทียบกับการศึกษาของชวนชม สกนธวัฒน์และคณะ (37) ก็พบในอัตราใกล้เคียงกัน
แต่นักเรียนวัยรุ่นที่เคยมีเพศสัมพันธ์ในจังหวัดสุพรรณบุรี ยังให้ความระมัดระวังป้องกันโรคและ
รักษาสุขภาพของตนเองไม่ดีเท่าที่ควร และเมื่อเกิดเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ขึ้นส่วนใหญ่
จะพึ่งร้านขายยาและให้การรักษาทนเองมากกว่าที่จะใช้บริการทางการแพทย์หรือให้บริการ
ของเจ้าหน้าที่อนามัย จากการที่นักเรียนวัยรุ่นได้รับการรักษาไม่ถูกต้องหรือได้รับยาไม่ครบ
ได้สั อาจจะทำให้เชื้อโรคติดค้างและแอบแฝงอยู่ในตัววัยรุ่น ก่อให้เกิดผลเสียต่อวัยรุ่นเอง
คู่ร่วมเพศหรือบุตรของวัยรุ่นในอนาคตได้ นอกจากนี้ยังมีข้อน่าสังเกตว่า วัยรุ่นที่มีเพศสัมพันธ์
กับโสเภณีและคนอื่น ๆ บ่อยๆ คือ ประมาณเดือนละ 2 - 3 ครั้ง โดยไม่มีการป้องกันโรคเลย
มีโอกาที่จะเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์สูง กล่าวคือ จากจำนวนที่มีเพศสัมพันธ์ 12 ราย
มีการเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ 9 ราย หรือประมาณร้อยละ 75 สำหรับเรื่องการ
ตั้งครรภ์ของนักเรียนวัยรุ่นที่มีเพศสัมพันธ์นั้น จะเห็นว่า อัตราการตั้งครรภ์ที่พบนี้ต่ำ เมื่อ
พิจารณาถึงการมีเพศสัมพันธ์กับการป้องกันการตั้งครรภ์ โดยเฉพาะวัยรุ่นชายที่มีเพศสัมพันธ์
กับคนรักและกับคนอื่น ๆ จำนวน 95 ราย มีการใช้วิธีคุมกำเนิดเพื่อการคุมกำเนิด 52 ราย
หรือประมาณร้อยละ 54 วัยรุ่นหญิงมีเพศสัมพันธ์ 28 ราย มีการใช้วิธีคุมกำเนิด 23 ราย
หรือประมาณร้อยละ 82 และวิธีคุมกำเนิดที่วัยรุ่นนิยมใช้ ได้แก่ ถุงยางอนามัย รองลงมา
เป็นการนับระยะปลอดภัย และการหลั่งภายนอกช่องคลอด ตามลำดับนั้น พบจากการทดสอบ
ความรู้ในเรื่องการคุมกำเนิดว่า ผู้ที่มีเพศสัมพันธ์และใช้วิธีคุมกำเนิดเหล่านี้ ยังมีความ
เข้าใจผิดเกี่ยวกับการนับระยะปลอดภัย จนทำให้คู่ร่วมเพศตั้งครรภ์ถึง 3 ราย และเมื่อ
เปรียบเทียบกับการศึกษาของระวีวรรณ วุฒิประสิทธิ์ (35) และชวนชม สกนธวัฒน์
และคณะ (37) ก็พบว่าอัตราการตั้งครรภ์ของการศึกษานี้ต่ำกว่า กล่าวคือ การศึกษา
ของระวีวรรณ วุฒิประสิทธิ์ พบวัยรุ่นที่มีเพศสัมพันธ์ 140 ราย เคยตั้งครรภ์และทำแท้งหรือ
คู่รักเคยทำแท้ง 11 ราย หรือประมาณร้อยละ 8 การศึกษาของชวนชม สกนธวัฒน์ และคณะ
พบว่าวัยรุ่นหญิงเคยตั้งครรภ์และทำแท้ง ร้อยละ 10.6 และเมื่อพิจารณาว่าทำไมอัตราการ
ตั้งครรภ์ของการศึกษานี้จึงต่ำ ก็พบว่าวัยรุ่นชายส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์กับโสเภณี จึงทำให้
การรับรู้หรือความรับผิดชอบเรื่องการตั้งครรภ์ของคู่ร่วมเพศหมดไป ส่วนการมีเพศสัมพันธ์

กับคนรัก จำนวน 78 ราย พบว่า ส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์นานๆ ครั้ง คือประมาณปีละ 2-3 ครั้ง ร้อยละ 51.3 ซึ่งในจำนวนนี้มีการคุมกำเนิดถึงร้อยละ 70 รองลงมาไม่มีเพศสัมพันธ์ ครั้งเดียว ร้อยละ 32.1 ซึ่งในจำนวนนี้มีการคุมกำเนิด ร้อยละ 64 มีเพศสัมพันธ์บ่อยๆ คือประมาณเดือนละ 1-2 ครั้ง เพียงร้อยละ 16.6 และในจำนวนนี้มีการคุมกำเนิดถึงร้อยละ 92.3 ซึ่งวิธีคุมกำเนิดที่ใช้ได้แก่ ยาเม็ดคุมกำเนิด ยาฉีดคุมกำเนิด กุญยางอนามัย และการนบระยะปลอดภัย มีเพียง 1 รายเท่านั้นที่ไม่ใช้วิธีคุมกำเนิดเลยและเป็นบุคคลที่ทำให้ คู่ร่วมเพศตั้งครรภ์ด้วย ส่วนการมีเพศสัมพันธ์กับคนอื่น จำนวน 22 ราย ก็พบเช่นเดียวกัน คือ ส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์นานๆ ครั้ง ร้อยละ 59.1 และในจำนวนนี้มีการใช้วิธีคุมกำเนิด ประมาณร้อยละ 69 รองลงมาไม่มีเพศสัมพันธ์ครั้งเดียวร้อยละ 31.8 มีเพศสัมพันธ์บ่อยๆ ร้อยละ 9.1 กล่าวคือมีประมาณสัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง และในจำนวนนี้เพียง 1 ราย ที่ไม่ยอมรับการคุมกำเนิดโดยให้เหตุผลว่าไม่เป็นธรรมชาติ เมื่อมีเพศสัมพันธ์จึงไม่ใช้วิธี คุมกำเนิด เห็นเหตุให้คู่ร่วมเพศตั้งครรภ์ด้วย สำหรับวัยรุ่นหญิงมีเพศสัมพันธ์ 28 ราย มีการ ใช้วิธีคุมกำเนิด 23 ราย ไม่ใช้วิธีคุมกำเนิด 5 ราย ซึ่งผู้ที่ไม่ใช้วิธีคุมกำเนิด 5 รายนี้ มี เพศสัมพันธ์ เพียงครั้งเดียวทั้งหมดและให้เหตุผลของการไม่ใช้วิธีคุมกำเนิดว่าไม่คิดว่าจะมี เพศสัมพันธ์ในวันนั้น นอกจากนี้อาจเป็นไปได้ที่กลุ่มตัวอย่างไม่กล้าตอบหรือไม่ทราบถึงการ ตั้งครรภ์ของคู่ร่วมเพศ ด้วยเหตุเหล่านี้ จึงทำให้พบอัตราการตั้งครรภ์ของการศึกษาครั้งนี้ต่ำ

การยอมรับการคุมกำเนิด เมื่อมีการสร้างสถานการณ์จำลองให้นักเรียนวัยรุ่น ตัดสินใจว่าจะใช้วิธีคุมกำเนิดหรือไม่ ปรากฏว่าวัยรุ่นส่วนใหญ่ตัดสินใจที่จะใช้วิธีคุมกำเนิด ร้อยละ 94 ซึ่งเป็นการยอมรับการคุมกำเนิดในระดับความคิดและได้ผลเช่นเดียวกันใน กลุ่มที่มีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ แต่เมื่อศึกษาถึงการปฏิบัติจริงพบว่ากลุ่มวัยรุ่นที่มี ประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์และยอมรับการคุมกำเนิดในระดับความคิดนั้นมีการใช้วิธี คุมกำเนิด ร้อยละ 63.8 โดยวัยรุ่นหญิงมีอัตราการใช้ที่สูงกว่าวัยรุ่นชาย คือ วัยรุ่นหญิงใช้ ร้อยละ 82 วัยรุ่นชายใช้ร้อยละ 60.5 ซึ่งในกลุ่มการใช้ของวัยรุ่นชายยังพบอัตราการใช้ที่ แตกต่างกันออกไปอีก กล่าวคือ ใช้เมื่อมีเพศสัมพันธ์กับคนรัก ร้อยละ 71.8 ใช้เมื่อมี เพศสัมพันธ์กับโสเภณี ร้อยละ 54.9 และใช้เมื่อมีเพศสัมพันธ์กับคนอื่น ร้อยละ 59.1 เหตุที่วัยรุ่นชายมีการใช้วิธีคุมกำเนิด เมื่อมีเพศสัมพันธ์กับคนรักและคนอื่น ในอัตราที่ต่ำกว่า วัยรุ่นหญิง เนื่องจากวัยรุ่นหญิงเป็นฝ่ายที่จะได้รับความเสียหายจากการไม่ใช้วิธีคุมกำเนิด โดยตรง คือการตั้งครรภ์ ดังนั้นจึงทำให้วัยรุ่นหญิงมีความรับผิดชอบในเรื่องการคุมกำเนิดที่

สูงกว่าวัยรุ่นชาย ซึ่งจะเห็นได้จากวิธีคุมกำเนิดที่กลุ่มวัยรุ่นหญิง เคยมีเพศสัมพันธ์ใช้ ถึงแม้ว่าวัยรุ่นหญิงจะไม่ได้เป็นฝ่ายใช้เองแต่ก็ให้คู่ร่วมเพศใช้ซึ่งพบเป็นส่วนใหญ่ในการศึกษาครั้งนี้

ได้แก่ ถุงยางอนามัย และการหลั่งภายนอกช่องคลอด ส่วนวัยรุ่นหญิงทั้งหมดที่มีเพศสัมพันธ์และไม่ได้ใช้วิธีคุมกำเนิดเนื่องมาจากไม่คิดว่าจะมีเพศสัมพันธ์ในวันนั้น ในขณะที่วัยรุ่นชายส่วนใหญ่ไม่ใช้วิธีคุมกำเนิด เนื่องจากไม่คิดว่าจะมีเพศสัมพันธ์ในวันนั้น รองลงมาเนื่องจากไม่เป็นธรรมชาติ มีข้อสงสัยเกิดว่า วัยรุ่นชายมีการใช้วิธีคุมกำเนิดในอัตราที่ค่อนข้างสูงเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับคนรักหรือเพื่อนต่างเพศ แสดงให้เห็นว่านักเรียนวัยรุ่นชาย ในจังหวัดสุพรรณบุรีมีความรับผิดชอบและเห็นใจคู่ร่วมเพศของตนมากพอสมควรและวิธีคุมกำเนิดที่ใช้ส่วนใหญ่เป็นวิธีที่พึ่งพาอาศัยกันและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ได้แก่ การใช้ถุงยางอนามัย การนบระเหาะลอดภัย และการหลั่งภายนอกช่องคลอด การศึกษาครั้งนี้ถึงแม้วัยรุ่นชายจะให้เหตุผลว่าใช้วิธีคุมกำเนิดไม่ครบทุกครั้งที่ร่วมเพศ เนื่องจากความรู้สึที่ไม่เป็นธรรมชาติ แต่ก็ยังพบว่าวัยรุ่นชายพยายามที่จะใช้วิธีคุมกำเนิดเหล่านั้นสักวัน ไม่หรือใช้ร่วมกันหลายวิธีเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับคนรักหรือเพื่อนต่างเพศ - การยอมรับการคุมกำเนิดในระดับความคิดของการศึกษาครั้งนี้ สอดคล้องกับการศึกษาของสันตติ เสริมศรี และสิบลพงษ์ ไชยพรรค⁽⁵⁾ แต่การยอมรับจนถึงขั้นปฏิบัติของการศึกษาครั้งนี้ พบในอัตราที่สูงกว่าไม่ว่าจะเป็นการยอมรับและใช้วิธีคุมกำเนิดเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับคนรักเพียงกลุ่มเดียว คือ มีการใช้ร้อยละ 76.8 หรือการยอมรับและใช้วิธีคุมกำเนิด เมื่อมีเพศสัมพันธ์กับคนรักโสเภณีและคนอื่น ๆ คือมีการใช้ร้อยละ 63.8 กล่าวคือ การมีเพศสัมพันธ์จากการศึกษาของสันตติ เสริมศรี จะพิจารณาเฉพาะกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์กับคนรักหรือเพื่อนต่างเพศเท่านั้น ไม่ได้รวมการมีเพศสัมพันธ์กับโสเภณีด้วย ดังนั้นการใช้วิธีคุมกำเนิดเมื่อมีเพศสัมพันธ์ก็จะเน้นแต่การใช้วิธีคุมกำเนิดกับคนรักหรือเพื่อนต่างเพศเท่านั้น ซึ่งพบว่าการยอมรับและใช้วิธีคุมกำเนิด ร้อยละ 43.4 การทำงานวิจัยทั้งสองนี้ พบอัตรการยอมรับและใช้วิธีคุมกำเนิดแตกต่างกัน เนื่องจากทำการศึกษาในกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นที่ต่างกัน และสถานที่ต่างกัน

ความรู้เรื่องเพศศึกษาและการคุมกำเนิด วัยรุ่นชายและวัยรุ่นหญิงมีความรู้ใกล้เคียงกัน จะแตกต่างกันบ้างเล็กน้อยในกลุ่มที่มีความรู้ระดับสูง ซึ่งอัตราของวัยรุ่นชายสูงกว่าอัตราของวัยรุ่นหญิงเล็กน้อย เมื่อพิจารณาระดับความรู้ของวัยรุ่นตามกลุ่มที่มีและไม่มีเพศสัมพันธ์ จะเห็นได้ว่าวัยรุ่นทั้งกลุ่มที่มีและไม่มีเพศสัมพันธ์ส่วนใหญ่มีความรู้ระดับปานกลาง

แต่อัตราของกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์สูงกว่าอัตราของกลุ่มที่ไม่มีเพศสัมพันธ์เล็กน้อย คือ ร้อยละ 58 และ 55.7 ตามลำดับ รองลงมาคือความรู้ระดับสูงทั้งสองกลุ่ม แต่อัตราของกลุ่มที่ไม่มีเพศสัมพันธ์กลับสูงกว่าอัตราของกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์เล็กน้อย คือ ร้อยละ 36.5 และ 33.3 ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของระวีวรรณ วุฒประสิทธิ์⁽³⁵⁾ และการศึกษาของสิบลักษณ์ ไชยพรรค และสันศักดิ์ เสริมศรี⁽⁴⁶⁾ ที่พบว่านักเรียนวัยรุ่นส่วนใหญ่มีความรู้เรื่องเพศศึกษาและการคุมกำเนิดในระดับปานกลาง การศึกษาดังนี้ชี้ข้อน่าสังเกตว่าความรู้ของวัยรุ่นที่อยู่ในระดับปานกลางนี้ ยังไม่เพียงพอที่จะนำไปปฏิบัติจริง ให้ถูกต้อง ได้ดังจะเห็นได้จากการใช้วิธีคุมกำเนิดโดยการนับระยะปลอดภัยของวัยรุ่น ที่มีความเข้าใจผิดในการนับและทำให้เกิดการผิดพลาดขึ้น ก่อให้เกิดปัญหาการตั้งครรภ์ตามมาถึง 3 ราย และความรู้เรื่องเพศศึกษาและการคุมกำเนิดไม่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพของสมาคมพัฒนาประชากรและชุมชน ร่วมกับสมาคมอื่นๆ⁽³⁶⁾ ที่พบว่าความรู้ของวัยรุ่นในเรื่องการคุมกำเนิดยังไม่ลึกซึ้งพอที่จะนำไปปฏิบัติให้ถูกต้องได้

พฤติกรรมที่มีส่วนกระตุ้นทางเพศ เหตุที่พฤติกรรมการอ่านหนังสือลามกหรือดูภาพการร่วมเพศพบในอัตราที่สูงกว่าพฤติกรรมอื่นๆ เนื่องจากในปัจจุบันนี้หนังสือและภาพเหล่านี้มีจำหน่ายอยู่ทั่วไป ราคาไม่แพงเกินไปสะดวกต่อการซื้อหา และให้ยืมกันในหมู่ของวัยรุ่น ส่วนการดูภาพยนตร์หรือเพโทรทัศน์เกี่ยวกับการร่วมเพศ พบในอัตราที่รองลงมาเนื่องจากต้องอาศัยอุปกรณ์ในการดู ได้แก่ เทป เครื่องเล่นเทป และโทรทัศน์ ซึ่งมีราคาสูง และการดูต้องอาศัยสถานที่ที่มีจิตพอสมควร ประกอบกับวัยรุ่นส่วนใหญ่ของการศึกษาดังนี้พักอาศัยอยู่กับบิดามารดาหรือญาติพี่น้อง ดังนั้นการดูจึงดูได้เป็นบางโอกาสเท่านั้น ส่วนการเที่ยวสถานเริงรมย์ ซึ่งพบในอัตราที่ต่ำสุดจากพฤติกรรมทั้ง 3 อย่างนี้ เนื่องมาจากการเที่ยวสถานเริงรมย์ต่างๆ จะต้องใช้เงินที่ค่อนข้างสูงในการเที่ยวแต่ละครั้ง และค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของวัยรุ่นได้รับประมาณ 433 บาท/เดือน เท่านั้น ประกอบกับสถานเริงรมย์ในจังหวัดสุพรรณบุรีมีไม่มากนัก และยิ่งนอกเขตอำเภอเมืองออกไปยิ่งพบได้น้อยมาก สำหรับเหตุจูงใจของการเกิดพฤติกรรมเหล่านี้ส่วนใหญ่เนื่องจากอยากรู้อยากเห็นและเพื่อนชักชวน เพราะวัยรุ่นเป็นวัยที่อยากรู้อยากเห็น และอยากลองโดยเฉพาความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศซึ่งเป็นเรื่องแปลกใหม่ในความรู้สึกของวัยรุ่น และการที่วัยรุ่นได้อยู่รวมกลุ่มวัยเดียวกันทำให้วัยรุ่นเข้าใจกันและชักชวนกันหาประสบการณ์ เพื่อนสนิทจึงมีอิทธิพลต่อวัยรุ่นมาก ซึ่งจะเห็นได้จากการปฏิบัติพฤติกรรมเหล่านี้ของเพื่อนสนิทที่พบในอัตราใกล้เคียงกัน และ

สอดคล้องกับการศึกษาของชลดศรี แดงเปี่ยม (40) และการศึกษาของนาง
 พานิชสุข (53) ส่วนความถี่ของการปฏิบัติพฤติกรรมเหล่านี้ ส่วนใหญ่ปฏิบัติเป็นบางครั้ง
 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของชวนชม สกนชวัลณ์ และคณะ (37) นอกจากนี้ยังเห็นได้
 ว่ากลุ่มวัยรุ่นและเพื่อนสนิทของวัยรุ่นที่เคยมีเพศสัมพันธ์มีการปฏิบัติพฤติกรรมเหล่านี้ ในอัตรา
 ที่สูงกว่ากลุ่มวัยรุ่นและเพื่อนสนิทของวัยรุ่นที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ และการมีเพศสัมพันธ์ของ
 วัยรุ่นกับการปฏิบัติพฤติกรรมที่มีส่วนกระตุ้นทางเพศทั้งของวัยรุ่นเอง ของเพื่อนสนิท และ
 การมีเพศสัมพันธ์ของเพื่อนสนิทมีความสัมพันธ์กันเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

สรุปการวิจัย และข้อเสนอแนะ

สรุปการวิจัย

วัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจและมีความอยากรู้อยากเห็น อยากรลองกับสิ่งแปลกใหม่ในชีวิต โดยเฉพาะในเรื่องเพศ ประกอบกับสภาพสังคมในปัจจุบันนี้บิดา มารดา ผู้ปกครอง ไม่มีเวลาให้ความสนใจกับวัยรุ่น ทำให้วัยรุ่นมีความเห็นอิสระ ใกล้ชิดกับเพื่อนมากขึ้นมีโอกาสทำผิดพลาดได้ง่าย และเกิดการมีเพศสัมพันธ์ขึ้น ก่อให้เกิดปัญหาทั้งส่วนตัววัยรุ่นเอง และปัญหาสังคมตามมา การทราบพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น และปัญหาต่างๆ ที่ติดตามมาตลอดจนปัจจัยที่เป็นเหตุส่งเสริมให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ จะนำไปสู่แนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ถูกต้อง ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการมีเพศสัมพันธ์และการคุมกำเนิดของกลุ่มนักเรียนวัยรุ่น ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญในจังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 836 ราย จากกลุ่มประชากรทั้งหมด 5,665 ราย เลือกตัวอย่างด้วยวิธีสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified random sampling) และศึกษาแบบย้อนหลัง (Retrospective design) ดำเนินการเก็บข้อมูลในช่วงระยะเวลาที่กำหนด (Cross-sectional studies) โดยมีแบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้ใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แสดงลักษณะทั่วไปของข้อมูล และใช้สถิติไคสแควทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์กับปัจจัยด้านประชากร เศรษฐกิจ สังคม และความรู้เรื่องเพศศึกษาและการคุมกำเนิด

ผลการวิจัย นักเรียนวัยรุ่น 836 ราย เป็นหญิงร้อยละ 50.8 ส่วนใหญ่มีอายุ 17 ปี ร้อยละ 34.4 และอายุเฉลี่ยประมาณ 17 ปี ได้รับค่าใช้จ่ายประจำเดือนต่ำกว่า 500 บาท ร้อยละ 66.5 เฉลี่ยค่าใช้จ่ายประจำเดือน 433 บาท ส่วนใหญ่สถานการเงิน พ่อกินพอใช้ มีเหลือเก็บบ้างเล็กน้อย และหาความบันเทิงได้พอประมาณ ร้อยละ 72.1 มีบิดามารดาอยู่ด้วยกัน ร้อยละ 81.8 และพักอาศัยอยู่กับบิดามารดาร้อยละ 70.7 จำนวนหนึ่งอยู่ในครอบครัวเฉลี่ย 4 คน เห็นพี่น้องเพศชาย 2 คน เพศหญิง 2 คน ส่วนใหญ่เป็นบุตรคนแรกของครอบครัว ร้อยละ 30.6 ลำดับที่บุตรของตนเองในครอบครัวเฉลี่ย ลำดับที่ 3

การมีเพศสัมพันธ์ วัยรุ่นเคยมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 23.3

เพศชายเคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 40.6 เพศหญิงเคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 6.6 อายุเฉลี่ยของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์ประมาณ 18 ปี ได้รับค่าใช้จ่ายประจำเดือนเฉลี่ย 546 บาท ส่วนใหญ่สถานการเงินพอใช้ มีเหลือเก็บบ้างเล็กน้อย และหาความบันเทิงได้พอประมาณ ร้อยละ 60 มีบิดามารดาอยู่ด้วยกัน ร้อยละ 83.6 และพักอาศัยอยู่กับบิดามารดาร้อยละ 71.3 จำนวนพี่น้องในครอบครัวเฉลี่ย 4 คน เป็นพี่น้องเพศชายเฉลี่ย 2.3 คน เป็นพี่น้องเพศหญิงเฉลี่ย 1.6 คน ส่วนใหญ่เป็นบุตรคนแรกของครอบครัว ร้อยละ 33.3 มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุ 15 ปีขึ้นไป ร้อยละ 93.8 อายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกประมาณ 16 ปี การมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกส่วนใหญ่เพราะอยากลองร้อยละ 86.7 โดยใช้โรงแรม ร้อยละ 38.5 ส่วนใหญ่นักเรียนวัยรุ่นชายมีเพศสัมพันธ์กับโสเภณี ร้อยละ 43.1 ของวัยรุ่นชายที่มีเพศสัมพันธ์โดยมีจำนวนครั้งเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ประมาณ 4 ครั้งต่อปี ส่วนใหญ่นักเรียนหญิงมีเพศสัมพันธ์กับคนรักร้อยละ 89.3 ของวัยรุ่นหญิงที่มีเพศสัมพันธ์และส่วนใหญ่มีเพียงครั้งเดียว การเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ พบร้อยละ 20.5 ซึ่งเป็นวัยรุ่นชายทั้งหมดและส่วนใหญ่รักษาด้วยการซื้อยาจากร้านขายยา ร้อยละ 57.5 วัยรุ่นชายเคยทำให้คู่ร่วมเพศตั้งครรภ์ร้อยละ 4.2 และส่วนใหญ่แก้ปัญหาด้วยการทำแท้ง ส่วนวัยรุ่นหญิงที่ศึกษาไม่พบการตั้งครรภ์เลย

การยอมรับการคุมกำเนิด ส่วนใหญ่ให้การยอมรับในระดับความผิดร้อยละ 94 แต่เมื่อถึงขั้นปฏิบัติพบเพียงร้อยละ 63.8 โดยใช้ถุงยางอนามัยเพื่อการป้องกันโรคมากกว่าเพื่อการคุมกำเนิด และผู้ที่ไม่ใช่วิธีคุมกำเนิดเมื่อมีเพศสัมพันธ์เพราะไม่คิดว่าจะมีเพศสัมพันธ์ในวันนั้นร้อยละ 39.1

ความรู้เรื่องเพศศึกษาด้านสรีรวิทยาระบบสืบพันธุ์และความรู้เรื่องการคุมกำเนิด ส่วนใหญ่มีความรู้อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 56.2 โดยทำคะแนนเฉลี่ยได้ 7.59 คะแนนจากคะแนนทั้งหมด 13 คะแนน

พฤติกรรมที่มีส่วนกระตุ้นทางเพศ ส่วนใหญ่อ่านหนังสือลามกหรือดูภาพการร่วมเพศร้อยละ 66.1 เพราะอยากหาประสบการณ์ ร้อยละ 55.5 โดยอ่านหรือดูเป็นบางครั้ง ร้อยละ 91.1 เคยดูภาพยนตร์หรือเทปโทรทัศน์เกี่ยวกับการร่วมเพศร้อยละ 52.3 เพราะอยากหาประสบการณ์โดยดูเป็นบางครั้ง เคยเที่ยวสถานเริงรมย์ร้อยละ 44 เพราะเพื่อนชักชวน โดยเที่ยวเป็นบางครั้ง และการปฏิบัติพฤติกรรมเหล่านี้ของเพื่อนสนิทพบในอัตราใกล้เคียงกัน

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์กับปัจจัยด้านประชากร เศรษฐกิจ สังคม และความรู้เรื่องเพศศึกษาและการคุมกำเนิด พบว่า เพศ อายุ ค่าใช้จ่าย ประจำเดือนที่ได้รับ จำนวนพี่น้องเพศชายในครอบครัว จำนวนพี่น้องเพศหญิงในครอบครัว พฤติกรรมที่มีส่วนกระตุ้นทางเพศทั้งของวัยรุ่นและของเพื่อนสนิท การมีเพศสัมพันธ์ของเพื่อนสนิท มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ ($P < .01$) สำหรับ ลักษณะที่อยู่อาศัย จำนวนพี่น้องในครอบครัว ลำดับที่บุตรของตนเองในครอบครัว ความรู้เรื่องเพศศึกษาและการคุมกำเนิด มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญ ($P > .01$)

ข้อเสนอแนะ

การนำผลการวิจัยไปใช้

1. การให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาและการคุมกำเนิดแก่นักเรียนวัยรุ่นในจังหวัดสุพรรณบุรี ยังมีความจำเป็นและควรให้การสนับสนุนอย่างจริงจัง เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้พบว่าผู้ที่เคยมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ ยังมีความรู้ในเรื่องเพศศึกษาและการคุมกำเนิด ไม่ได้ไปกว่าผู้ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ทั้งๆ ที่เคยมีประสบการณ์เรื่องเพศสัมพันธ์มาแล้ว ในทางตรงข้ามกลับพบว่าผู้ไม่เคยมีประสบการณ์เพศสัมพันธ์มีความรู้เรื่องเหล่านี้ระดับสูงในอัตราที่สูงกว่าผู้ที่เคยมีประสบการณ์เพศสัมพันธ์
2. การให้ความรู้เรื่องการคุมกำเนิดแก่นักเรียนวัยรุ่นในจังหวัดสุพรรณบุรี ควรมุ่งไปจนถึงขั้นสามารถนำไปปฏิบัติได้ถูกต้อง
3. การให้ความรู้เรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ควรเน้นถึงการหลีกเลี่ยง ป้องกัน และวิธีที่ควรปฏิบัติเมื่อเป็นโรค โดยพยายามชี้ให้เห็นโทษของการมีเพศสัมพันธ์บ่อยๆ และไม่ป้องกันหรือโทษของการรักษาโรคไม่ถูกวิธี

4. บิดามารดา ผู้ปกครอง และครูอาจารย์ ควรให้ความอบอุ่น และเป็นที่ปรึกษาแก่บุตรหลาน และลูกศิษย์ของท่านให้มากเท่าที่จะทำได้ เนื่องจาก การดูแลเลี้ยงที่ชอบที่เยียวสถาน เจริญหรือแหล่งอบาหมุขต่างๆ และการมีเงินใช้จ่ายมากพอสมควร ประกอบกับความเข้าใจผิดหรือการรู้เท่าไม่ถึงการณ์ การอยากรู้ อยากรอง สิ่งเหล่านี้ เป็นเหตุส่งเสริมให้มีเพศสัมพันธ์ในกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นของจังหวัดสุพรรณบุรี และหนึ่งในวัยรุ่นชายจำนวนมาก

5. ให้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการศึกษาวิจัยปัญหาเรื่องเพศสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่นในจังหวัดสุพรรณบุรีต่อไป

การศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

1. การดูแลกลุ่มและเก็บแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างควรใช้ผู้ดูแล 1 คน ต่อกลุ่มตัวอย่างประมาณ 12 - 15 คน เพื่อความสะดวกในการตรวจความถูกต้องครบถ้วนของข้อมูลในขณะเก็บรวบรวม
2. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรายรับของนักเรียนวัยรุ่นเป็นรายวัน รายสัปดาห์ และรายเดือน กับการมีเพศสัมพันธ์ว่าเป็นอย่างไร
3. ศึกษาสาเหตุและประเภทของบุคคลที่มีเพศสัมพันธ์กับวัยรุ่น ในปัจจุบัน เพื่อค้นหาปัญหาที่ลึกซึ้งและหาทางป้องกันแก้ไขต่อไป
4. ศึกษาความรู้เรื่องเพศศึกษาและการคุมกำเนิดของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 ว่ามีความรู้แตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร และมีผลสัมฤทธิ์ของการเรียนเป็นไปตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาหรือไม่ อย่างไร
5. ศึกษาการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นนอกสถานศึกษาในเขตชนบท เพื่อทราบปฏิบัติการการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นส่วนใหญ่ของประเทศและนำไปสู่การป้องกันแก้ไขต่อไป

บรรณานุกรม

1. ศิริธรรม ธนะภูมิ. จิตวิทยาวัยรุ่น. เอกสารประกอบการสอนวิชาเพศศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล.
กรุงเทพมหานคร, 2526 : (อัดสำเนา)
2. จิตรา วสุวนิช. ครอบครัวยุคใหม่กับการพัฒนาพฤติกรรมเด็ก. ใน : เอกสารการสอนชุดวิชาการพัฒนาพฤติกรรมเด็ก. สุโขทัยธรรมมาธิราช, ผู้จัดพิมพ์.
กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สหมิตรจำกัด, 2526 : 44 - 45.
3. เอนก อาริพรรค และสุัทนา อาริพรรค. เรียนรู้เรื่องเพศ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525 : 89 - 91.
4. วางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทย, สมาคม. ครอบครัวยุคใหม่. เอกสารประกอบโครงการอบรมวิทยากรเรื่องชีวิตครอบครัวศึกษา. สมาคมวางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร, 2529 : 1 - 10.
5. สันหัด เสริมศรี และสืบพงษ์ ไชยพรรค. ความสัมพันธ์ทางเพศของวัยรุ่นในเขตเมืองส่วนภูมิภาค. การประชุมวิชาการประชากรศาสตร์แห่งชาติ 2530.
โรงแรมอิมพีเรียล, 2530 : 303 - 313.
6. ปราโมทย์ ประสาทกุล และคณะ. พฤติกรรมทางเพศก่อนแต่งงานของวัยรุ่นในเขตเมืองและเขตชนบท. การประชุมวิชาการประชากรศาสตร์แห่งชาติ 2530. โรงแรมอิมพีเรียล, 2530 : 284 - 292.
7. อุไรวรรณ จันทรเทพเทวัญ. แนะนำให้รู้จักโรคหนองใน. วารสารศูนย์แพทยศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่น 2523 : ปีที่ 6, เล่มที่ 1 : 13.
8. กระทรวงสาธารณสุข. รายงานประจำปี 2510 - 2528. กองกามโรค กรมควบคุมโรคติดต่อ กระทรวงสาธารณสุข กรุงเทพมหานคร, 2528 : (อัดสำเนา)
9. โรงพยาบาลบางรัก. รายงานประจำปี 2528. กองกามโรค กรมควบคุมโรคติดต่อ กระทรวงสาธารณสุข. กรุงเทพมหานคร, 2528 : (อัดสำเนา)
10. สภาประชากร. การทำแท้งในประเทศไทย : วรรณกรรมปริทัศน์.
กรุงเทพมหานคร, 2524 : 29.

11. อมร เกิดสว่าง และสุนทร เกิดสว่าง. อันตรายของสุขภาพจากการทำแท้ง
ผิดกฎหมาย. การประชุมโครงการศึกษาผู้ป่วยและตายจากการทำแท้ง.
กรุงเทพมหานคร, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2529.
12. สารีตา วรณวงษ์. การตั้งครรภ์ในวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตร-
มหาบัณฑิต (วิทยาการระบาด) สาขาวิทยาการระบาด. แพทยศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยมหิดล, 2528 : 59.
13. ศิริพงศ์ สวัสดิ์มงคล และสมหมาย กุญสุวรรณ. การตั้งครรภ์ในวัยรุ่น สารคดีราช
2520; ปีที่ 29, เล่มที่ 6 : 961 - 974.
14. Sujitra Tiansawad. Factors associated with outcome of
Pregnancy in Mother under 20 years of age. M.S.
Thesis in Family Health. Faculty of Graduate
Studies, Mahidol University, 1981.
15. Ministry of Public Health, Department of Health and Mahidol
University, Faculty of Public Health, Review of
Literature and Programs Related to Adolescent
Fertility, Bangkok, 1985 : 16
16. สุวิชัย อินทรประเสริฐ. การตั้งครรภ์ในวัยรุ่น. ใน : สถิติศาสตร์รามธิบดี.
กำหนด จาตรจินดา และคณะ บรรณาธิการ. กรุงเทพมหานคร :
เมติคัล มีเดีย, 2530 : 513 - 520.
17. กองอนามัยครอบครัว. สิ่งแพทย์คุมกำเนิดรับมือแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6. ข่าวนามัย-
ครอบครัว 2530 : ปีที่ 8, ฉบับที่ 1 : 12.
18. เขียวรัตน์ ปรปักษ์ขาม. การศึกษาถึงปัญหาความต้องการและบริการด้านการ
เจริญพันธุ์และวางแผนครอบครัวของเด็กวัยรุ่นในประเทศไทย.
กองอนามัยครอบครัว กระทรวงสาธารณสุข. กรุงเทพมหานคร, 2529
: 2, 123 - 124.
19. กระทรวงสาธารณสุข. แผนงาน/โครงการของกรมอนามัยในแผนพัฒนาสาธารณสุข
ฉบับที่ 6. และการสนับสนุนจังหวัด. กรมอนามัย กระทรวง
สาธารณสุข. กรุงเทพมหานคร, 2529 : 6 - 10.

20. สำนักงานสถิติแห่งชาติ. สัมภาษณ์ประชากรและการเคหะ พ.ศ. 2523.
สำนักงานนายกรัฐมนตรี. กรุงเทพมหานคร, 2528.
21. ชวนชม สกนธวัฒน์ และคณะ. การศึกษาความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติ
เกี่ยวกับเพศ การเจริญพันธุ์และการคุมกำเนิดในวัยรุ่น : ศึกษาเฉพาะ
กรณีนักเรียนอาชีวะในจังหวัดขอนแก่น. ขอนแก่น, 2529 : ง.
22. กองอนามัยครอบครัว. สอดคล้องธรรม.....ไว้กับเพศศึกษา. ข่าวอนามัย
ครอบครัว 2529; ปีที่ 6, ฉบับที่ 7 : 8.
23. ชเนศ ธรรมวังรอง. การสำรวจความรู้และความคิดเห็นขั้นพื้นฐานเรื่องเพศศึกษา
และการคุมกำเนิดของนักเรียนมัธยมศึกษา. สุพรรณบุรี, 2530 :
(อัดสำเนา)
24. วิฑูร โอสถานนท์. การสื่อสารให้ปฏิบัติวางแผนครอบครัวและประชากร ข้อคิดและ
ข้อมูลทางวิชาการ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์พระจันทร์, 2516 :
29 - 30.
25. Hampson, J.L. Determinate of Psychosexual Orientation. In :
Sex and Behavior. F.A. Beach ed. New York : Wiley,
1965.
26. Money, J. and Ehrhardt, A. Man and Woman, Boy and Girl. The
Differentiation and Dimorphism of Gender Identity
from Conception to Maturity. Baltimore : Johns
Hopkins, 1973.
27. วิฑูร โอสถานนท์, สมพล พงศ์ไทย. Human Sexuality. คณะแพทยศาสตร์
โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล เอกสารประกอบการสอน
วิชาสูติศาสตร์ (RAOG 401) เลขที่ 1/G44/83 2529 : 7 - 23.
(อัดสำเนา)
28. Kinsey, A.C., Pomeroy, W.B. and Martin, C.E. Sexual
Behavior in the Human Male. Philadelphia : W.B.
Saunders Co., 1948.

29. Kinsey, A.C., Pomeroy, W.B., Martin, C.E. and Gebhard, P.H.
Sexual Behavior in the Human Female. Philadelphia :
W.B. Saunder Co., 1953.
30. พันธุ์ หันนาคินท์. การสอนค่านิยมและจริยธรรม. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์
พิมพ์เนศ, 2523.
31. ประทุมพร วัชรเสถียร และคณะ. ร่างต้นฉบับเรื่องสตรีไทย. กรุงเทพมหานคร:
โครงการศึกษาและจัดพิมพ์เรื่องสตรีไทยสภาสตรีแห่งชาติ, 2518 :
1, 117.
32. จริยา พงศ์วิวัฒน์. การศึกษาความรู้ทัศนคติและความต้องการของนักศึกษาปีที่ 1
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ในเรื่องเพศศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคม
ศาสตรมหาบัณฑิต (สังคมสงเคราะห์ศาสตร์) บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 2526 : 129 - 131.
33. รัตนา ธนาพรสังสุทธิ์. ชัยภูมิเกี่ยวกับปัญหาการค้าประเวณี : ศึกษาเฉพาะกรณี
นิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร.
วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมศาสตรมหาบัณฑิต (สังคมสงเคราะห์ศาสตร์)
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2528 : 141 - 143.
34. พรทิพย์ วงศ์เพชรสง่า. การยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักศึกษา
มหาวิทยาลัย : การศึกษาเบื้องต้น. วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมศาสตร
มหาบัณฑิต (สังคมวิทยา). บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,
2528 : 50 - 52.
35. ระวีวรรณ วุฒิประสิทธิ์. ความรู้ เจตคติ และประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศของ
นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์
ปริญญาสังคมศาสตรมหาบัณฑิต (สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์) สาขา
ประชากรศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2526 :
1 - 124.
36. สมาคมพัฒนาประชากรและชุมชน, สมาคมวางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทย และ
สมาคมสุขภาพจิตแห่งประเทศไทย. พฤติกรรมการเจริญพันธุ์ของวัยรุ่น
ในประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร, 2529 : 2 - 46.

37. ชวนชม สกนธวัฒน์ และคณะ. การศึกษาความรู้ ทักษะ และการปฏิบัติเกี่ยวกับ
เพศภาวะเจริญพันธุ์และการคุมกำเนิดในวัยรุ่น : ศึกษาเฉพาะกรณี
นักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดขอนแก่น. กรุงเทพมหานคร, 2529 ;
ข - ง, 82 - 87.
38. Roger RS. Sex Education. London : Cambridge University,
1974 : 168 - 180.
39. Arya OP, Bennett FJ. Attitude of college students in East
Africa to sexual activity and venereal diseases.
Brit J Vener Dis, 1965 : 160 - 165.
40. ชลอศรี แดงเปี่ยม. ปัจจัยส่งเสริมพฤติกรรมทางเพศที่มีผลต่อการเป็นภามีโรคของ
เด็กชายวัยรุ่น อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่. รายงานวิจัย
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2526 : 144.
41. ประภาณี สุวรรณ. ทักษะ : การวัดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอนามัย.
กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2520 : 10 - 13.
42. ชวาล แพร้วกุล. เทคนิคการวัดผล. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร :
ไทยวัฒนาพานิช, 2518 : 201 - 221.
43. ดวงจิต ชูพันธ์. ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 3 ของโรงเรียนรัฐบาลส่วนกลาง. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยา. บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2518 : 30.
44. เทพม เมืองแมน และคณะ. ทักษะของนักเรียนไทยต่อการสอนเพศศึกษาและ
ประชากรศึกษาในโรงเรียน ใน : เพศศึกษาและปรัชญา.
พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร, 2518 : 13 - 15.
45. เทพม เมืองแมน. ปัญหาวัยรุ่นและโครงการที่เกี่ยวกับวัยรุ่น. การประชุมสัมมนา
เรื่องการส่งเสริมความรู้และการปฏิบัติงานพยาบาลสาธารณสุขในงาน
ครอบครัวศึกษา. ลำปาง, ศูนย์งานวางแผนครอบครัวภาคเหนือ,
2529 : 8 - 2.

46. สีนพงษ์ ไชยพรรค. การยอมรับการคุมกำเนิดของกลุ่มวัยรุ่นในสถาบันอาชีวศึกษา : การศึกษาเฉพาะเขตอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมศาสตรมหาบัณฑิต (สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์) สาขาสังคมศาสตร์การแพทย์และสาธารณสุข. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2530 : 33 - 67.
47. จันทร่เพ็ญ สิริพิพัฒน์. ความรู้ทัศนคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว และพฤติกรรมทางเพศของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมศาสตรมหาบัณฑิต (สังคมวิทยาและมนุษยวิทยา) สาขาประชากรศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527 : 61.
48. สมาคมส่งเสริมการวิจัยการเจริญพันธุ์แห่งประเทศไทย วิจัยร่วมกับเพศสัมพันธ์. จดหมายข่าวสมาคมส่งเสริมการวิจัยการเจริญพันธุ์แห่งประเทศไทย 2529, ฉบับที่ 14 : 1 - 2.
49. วิเชียร เกตุสิงห์. สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2526 : 133-139.
50. ประคอง การนุสตร. สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์บรรณกิจ, 2525 : 33-72.
51. ราโผ สุขสวัสดิ์ ณ อยุธยา. สถิติการวิจัย. กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัด เอช-เอน การพิมพ์, 2526 : 34-35, 210-211.
52. วันทนี วาสิกะสิน. ปัญหาพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์กับงานสังคมสงเคราะห์ กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2526 : 59.
53. นพพร พานิชสุข. ทัศนคติและความต้องการของนักเรียนมัธยมสาธิตรามคำแหงในเรื่องการสอนเพศศึกษา. กรุงเทพมหานคร: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง. 2522 : 67-73.

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามเพื่อการศึกษาเรื่องการมีเพศสัมพันธ์และการคุมกำเนิด
ของกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ ในจังหวัดสุพรรณบุรี

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้มุ่งหมายที่จะค้นหาปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่น
โปรดตอบแบบสอบถามให้ครบถ้วนทุกข้อ ตามความเป็นจริงเพื่อประโยชน์ของ
การวิจัย ข้อมูลที่ได้เหล่านี้จะเก็บไว้เป็นความลับที่สุด และเพื่อการวิจัยเท่านั้น

เลขที่แบบสอบถาม	ตัวแปรที่	สละคมที่
	ID	1-3
ชื่อโรงเรียนผู้ตอบแบบสอบถาม.....	SC	4-5
<u>ส่วนที่ 1</u> ลักษณะทางประชากร เศรษฐกิจและสังคม		
1. เพศของท่านคือ () ชาย () หญิง	1	6
2. ท่านมีอายุ.....ปี (อายุครบไม่ใช่อายุย่าง)	2	7-8
3. โดยทั่วไป ในปัจจุบันนี้ ท่านได้รับค่าใช้จ่ายประจำเดือน (รวมจากทุกแหล่ง) ประมาณเดือนละ.....บาท	3	9-12
4. เงิน ที่ได้รับในข้อ 3 พอใช้จ่ายต่อเดือนหรือไม่ () ไม่พอต้องหยิบยืมเพื่อนฝูงเสมอ () พอดี ไม่มีเหลือเก็บและไม่ค่อยเหลือไว้หาความบันเทิง () พอเกิน พอใช้ มีเหลือเก็บบ้างเล็กน้อยและหาความบันเทิง ได้พอประมาณ () เหลือเกิน เหลือใช้ ให้เพื่อนฝูงหยิบยืมเสมอ และหาความบันเทิงเสมอ	4	13

5. สถานภาพสมรสของบิดามารดา

- () อยู่ด้วยกัน
 () แยกกันอยู่
 () หย่าร้าง
 () บิดาหรือมารดาเสียชีวิต
 () เสียชีวิตแล้วทั้งคู่
 () อื่นๆ ระบุ.....

6. ปัจจุบันนี้ ท่านอาศัยอยู่กับใคร

- () บิดามารดา
 () บิดาหรือมารดา
 () ญาติพี่น้อง
 () เพื่อนหรือหอพักหรือบ้านเช่า
 () อื่นๆ ระบุ.....

7. ท่านมีพี่น้องทั้งหมด.....คน (รวมตัวท่านเองด้วย)

เป็นชาย.....คน

เป็นหญิง.....คน

8. ท่านเป็นบุตรลำดับที่.....ของครอบครัว

ส่วนที่ 2 การมีเพศสัมพันธ์และการยอมรับการคุมกำเนิด

1. ท่านเคยมีเพศสัมพันธ์ (ร่วมเพศ)* หรือไม่

- () เคย () ไม่เคย (ข้ามไปตอนข้อ 4)

* การร่วมเพศ หมายถึง การที่ฝ่ายชายสอดใส่องคชาติ
 เข้าในช่องคลอดหญิง

2. ท่านเคยมีเพศสัมพันธ์ (ร่วมเพศ) กับใครบ้าง

- () คนรัก ————— ความถี่ในการร่วมเพศ
 — () 1. ครั้งเดียว
 — () 2. นานๆ ครั้ง ระบุ ปีกะ.....ครั้ง
 — () 3. บ่อยๆ ระบุ เดือนละ.....ครั้ง
 — () อื่นๆ ระบุ.....

ตัวแปรที่	ระคนกัที่
5	14
6	15
7	16-17
8	18-19
9	20-21
10	22-23
11	24
12-14	25
12	26-30

() โสเภณี ————— ความถี่ในการร่วมเพศ

- () 1. ครั้งเดียว
- () 2. นานๆ ครั้ง ระบุ ปีกะ.....ครั้ง
- () 3. เกือบๆ ระบุ เดือนละ.....ครั้ง
- () อื่นๆ ระบุ.....

() อื่นๆ ระบุ..... ————— ความถี่ในการร่วมเพศ

- () 1. ครั้งเดียว
- () 2. นานๆ ครั้ง ระบุ ปีกะ.....ครั้ง
- () 3. บ่อยๆ ระบุ เดือนละ.....ครั้ง
- () อื่นๆ ระบุ.....

3. ท่านใช้วิธีคุมกำเนิด หรือไม่ อย่างไร

- () ไม่ใช้เลย (ข้ามไปตอบข้อ 3.2)
- () เคยร่วมเพศครั้งเดียวและใช้วิธีคุมกำเนิดด้วย
- () เคยร่วมเพศมากกว่า 1 ครั้งและไม่ได้ใช้วิธีคุมกำเนิดทุกครั้ง
ไประบุ ระบุ จำนวนครั้งที่ร่วมเพศ.....ครั้ง
และจำนวนครั้งที่ใช้วิธีคุมกำเนิด.....ครั้ง
- () ใช้ทุกครั้งที่มีการร่วมเพศ
- () อื่นๆ ระบุ.....

3.1 ท่านใช้วิธีคุมกำเนิดวิธีใดบ้าง

- () นับระยะปลอดภัย
- () หลั่งภายนอกช่องคลอด
- () ยาเม็ดคุมกำเนิด
- () ถุงยางอนามัย — () เพื่อการคุมกำเนิด
- () เพื่อการป้องกันโรค
- () อื่นๆ ระบุ.....

ตัวแปรที่	คะแนนที่
13	31-38
14	36-40
15	41
16	42-43
17	44

	ตัวแปรที่	คะแนนที่
3.2 ท่านไม่ใช้วิธีคุมกำเนิด เพราะอะไร () ไม่คิดว่าจะมีการร่วมเพศในวันนั้น () หาอุปกรณ์คุมกำเนิดไม่ได้ () ไม่เข้าใจวิธีการใช้ () ไม่เป็นธรรมชาติ () ไม่คิดว่าจะตั้งครรภ์ () ให้คู่ร่วมเพศใช้ () ไม่ได้คิดถึงเรื่องการคุมกำเนิดเลย () อื่นๆ ระบุ.....	18	45
4. สมมติว่าในช่วงที่ท่านเรียนอยู่นี้ ท่านมีคู่รัก และยังไม่ได้นั่งงานกัน ถ้าหากจะมีเพศสัมพันธ์ ท่านจะใช้วิธีคุมกำเนิดหรือไม่ () ใช่ () ไม่ใช่ เพราะ.....	19	46
5. ท่านเคยไปเที่ยวสถานที่ต่อไปนี้หรือไม่ ลานสเก็ต, คอฟฟี่ช็อป, ดิสโก้เธค, บาร์, ไนท์คลับ หรือสถานเริงรมย์อื่นๆ () ไม่เคย	20	47
() เคย — <u>เหตุผลใจในการเที่ยว</u> () 1. เพื่อนชักชวน () 2. อยากหาประสบการณ์ () 3. ความเครียด () 4. มีเงินใช้จ่ายเหลือเฟือ () 5. บังเอิญ () 6. อื่นๆ ระบุ.....	20	48
— <u>ความถี่ในการไปเที่ยว</u> () 1. บ่อยๆ () 2. บางครั้ง	20	49

6. ท่านเคยอ่านหนังสือลามกหรือดูภาพการร่วมเพศ หรือไม่

() ไม่เคย

() เคย — เหตุจูงใจในการเที่ยว

— () 1. เพื่อนชักชวน

— () 2. อยากหาประสบการณ์

— () 3. ความเครียด

— () 4. มีเงินใช้จ่ายเหลือเฟือ

— () 5. บังเอิญ

— () 6. อื่นๆ ระบุ.....

— ความถี่ของการอ่านและการดู

— () 1. บ่อยๆ

— () 2. บางครั้ง

7. ท่านเคยดูภาพยนตร์หรือเทปโทรทัศน์เกี่ยวกับการร่วมเพศ หรือไม่

() ไม่เคย

() เคย — เหตุจูงใจในการดู

— () 1. เพื่อนชักชวน

— () 2. อยากหาประสบการณ์

— () 3. ความเครียด

— () 4. มีเงินใช้จ่ายเหลือเฟือ

— () 5. บังเอิญ

— () 6. อื่นๆ ระบุ.....

— ความถี่ในการดู

— () 1. บ่อยๆ

— () 2. บางครั้ง

8. ท่านคิดว่า เพื่อนสนิทที่สุดของท่านเคยกระทำการสิ่งต่อไปนี้หรือไม่

8.1 การมีเพศสัมพันธ์

() ไม่เคย

() เคย

ด้านปรกติ	สังคมทั่วไป
21	50
21	51
21	52
22	53
22	54
22	55
23	56

	ตัวแปรที่	สคริปต์
8.2 การไปเที่ยวสถานเกิด คือน้ำร้อน ดิสโก้ บาร์ ในท้องถิ่น หรือสถานเริงรมย์อื่นๆ () ไม่เคย () เคย	24	57
8.3 การอ่านหนังสือลามกหรือดูภาพการร่วมเพศ () ไม่เคย () เคย	25	58
8.4 การดูภาพยนตร์หรือเพย์โทรทัศน์เกี่ยวกับการร่วมเพศ () ไม่เคย () เคย	26	59
ตั้งแต่ 9 - 14 ให้ตอบเฉพาะผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์ (ร่วมเพศ) กับ เพศตรงข้ามเท่านั้น		
9. ท่านมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุ.....ปี	27	60-61
10. ท่านเคยเป็นโรคติดต่อจากการร่วมเพศหรือไม่ () ไม่เคย () เคย _____ รักษาอย่างไร (ตอบได้หลายข้อ) () บ่อยให้หายเอง () ซื้อยาจากร้านขายยา () ไปหาแพทย์/เจ้าหน้าที่อนามัย () อื่นๆ ระบุ.....	28	62
11. ท่านเคยตั้งครรภ์หรือไม่ (ตอบเฉพาะหญิง) () ไม่เคย () เคย _____ ทำอย่างไรต่อไป () ทานทั้ง () อื่นๆ ระบุ.....	29	63
12. ท่านเคยทำให้คู่ร่วมเพศของท่านตั้งครรภ์หรือไม่ (ตอบเฉพาะชาย) () ไม่เคย () เคย _____ ทำอย่างไรต่อไป () ทานทั้ง () อื่นๆ ระบุ.....	30	64

13. สาเหตุของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก

- () อายากลอง
- () ถูกบังคับ
- () ต้องการเงิน
- () อื่นๆ ระบุ.....

14. เหตุการณ์การมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเกิดขึ้นที่ไหน

- () สถานที่ตนเองอาศัย
- () บ้านเพื่อน
- () โรงแรม
- () สวนสาธารณะ
- () สถานที่ขายบริการและสถานเริงรมย์ต่างๆ
- () อื่นๆ ระบุ.....

ส่วนที่ 3 ความรู้เรื่องเพศศึกษาสำหรับวิทยาระบบสหพันธ์ และ
การคุมกำเนิด (ให้ตอบข้อที่ท่านคิดว่าถูกต้องที่สุด โดยกาเครื่องหมาย /
ลงใน () และให้ตอบได้เพียงคำตอบเดียว)

1. ประจำเดือนที่ออกมาเป็นลิ่มมาจากอะไร

- () เลือดเสียในช่องคลอด
- () เลือดเสียในร่างกาย
- () การสลายตัวของไข่และรังไข่
- () การสลายตัวและหลุดออกของเยื่อเมือก
- () ไม่ทราบ

2. ร่างกายของคนปกติจะมีฮอร์โมนเพศชนิดใด

- () เฉพาะฮอร์โมนเพศชายหรือหญิงตามเพศของตน
- () ทั้งฮอร์โมนเพศชายและหญิงในปริมาณที่เท่ากัน
- () ทั้งฮอร์โมนเพศชายและหญิงในปริมาณมากน้อยต่างกัน
ตามเพศของตน
- () ฮอร์โมนเพศชนิดใดก็ได้ไม่แน่นอน
- () ไม่ทราบ

ตัวแปรที่	ข้อสอบที่
31	65
32	66
33	67
34	68

3. การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง จะเกิดผลต่อผู้ปฏิบัติอย่างไร

- () ทำให้ผ่อนคลายอารมณ์ทางเพศ
- () ทำให้เลือดไปเลี้ยงสมองน้อยกว่าปกติ
- () ทำให้เชื้อสุมัคไปเร็วก่อนวัยอันสมควร
- () ทำให้มีอาการทางประสาท
- () ไม่ทราบ

4. การปฏิสนธิคืออะไร

- () รังไข่ผลิตไข่เพื่อรอการผสมพันธุ์
- () อสุจิเข้าผสมกับไข่
- () อสุจิเข้าฝังตัวในมดลูก
- () ไข่เริ่มแบ่งตัวเพื่อสร้างตัวทารก
- () ไม่ทราบ

5. ทารกในครรภ์อยู่ในส่วนใดของมารดา

- () รังไข่
- () มดลูก
- () ช่องท้อง
- () ช่องคลอด
- () ไม่ทราบ

6. สตรีที่มีการร่วมเพศ อาการหรือการตรวจใด เป็นสิ่งแรก

ที่ทำให้นึกถึงเรื่องการตั้งครรภ์

- () มีอาการคลื่นไส้ อาเจียน
- () ตรวจปัสสาวะ
- () ประจำเดือนไม่มาตามกำหนด
- () อหิวาภิณณไม่ร่สแก้รียา
- () ไม่ทราบ

7. การร่วมเพศที่มีโอกาสตั้งครรภ์มากที่สุด จะอยู่ในช่วงเวลาใด

- () ก่อนมีประจำเดือน 7 วัน
- () ก่อนมีประจำเดือน 14 วัน
- () มีโอกาสตั้งครรภ์ได้เท่ากันทุกช่วงเวลา
- () หลังมีประจำเดือน 7 วัน
- () ไม่ทราบ

ตัวแปรที่	คะแนนที่
35	69
36	70
37	71
38	72
39	73

	ตัวแปรที่	คะแนนที่
8. การคุมกำเนิด คืออะไร () การป้องกันกาตั้งครรภ์ () การทำแท้ง () การทำให้ชายไม่มีสุจิ และหญิง ไม่มีประจำเดือน () การกำหนดระยะเวลาการมีบุตร () ไม่ทราบ	40	74
9. วิธีคุมกำเนิดชนิดใดมีประสิทธิภาพที่สุด () หลังภายนอกช่องคลอด () ทำหมัน () นีรหะสตลอดภย () ถุงยางอนามัย () ไม่ทราบ	41	75
10. วิธีคุมกำเนิดชนิดใดที่เหมาะสมกับวัยรุ่นที่สุด () ยาเม็ดคุมกำเนิด () ทำหมัน () ยาฉีดคุมกำเนิด () ถุงยางอนามัย () ไม่ทราบ	42	76
11. การกินยาเม็ดคุมกำเนิดมีผลต่อการมีประจำเดือนอย่างไร () ประจำเดือนมาสม่ำเสมอ และไม่ปวดท้องขณะมีประจำเดือน () ประจำเดือนมามากและนานกว่าปกติ () ปวดท้องมากขณะมีประจำเดือน () ประจำเดือนมากระปริดกระปรอย () ไม่ทราบ	43	77
12. การใช้ถุงยางอนามัย นอกจากจะใช้คุมกำเนิดได้แล้วยังมีประโยชน์ดังนี้ () ทำให้ชายหลั่งน้ำกามเร็วขึ้น () ป้องกันโรคติดต่อจากการร่วมเพศ () ทำให้ชายหลั่งน้ำกามช้าลง () ทำให้ความพอใจในการร่วมเพศน้อยลง () ไม่ทราบ	44	78

13. การคุมกำเนิดโดยกันระยะปลอดภัย (Safety period)

ที่ให้หลักเกณฑ์ว่า "หน้า 7 หลัง 7" หมายความว่าอย่างไร

- () มีเพศสัมพันธ์ได้ใน 1 สัปดาห์
- () มีเพศสัมพันธ์ได้ในระยะก่อนมีประจำเดือน 7 วัน
และภายหลังหมดประจำเดือนอีก 7 วัน
- () มีเพศสัมพันธ์ได้ในระยะก่อนมีประจำเดือน 7 วัน
และหลังจากมีประจำเดือนวันแรกอีก 7 วัน
- () มีเพศสัมพันธ์ภายใน 7 วันที่มีประจำเดือน
- () ไม่ทราบ

ตัวแปรที่	สังเกตที่
45	79

ภาคผนวก ข

การวัดและการกำหนดค่าตัวแปร

ภาคผนวก ข

การวัดและการกำหนดค่าตัวแปร (Measurement and Scoring of Variables)

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีการวัดและการกำหนดค่าเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ดังนี้

ตารางที่ 9 การวัดและกำหนดค่าของตัวแปร

ตัวแปร	การวัดและการกำหนดค่า
<u>ส่วนที่ 1</u> ตัวแปรด้านประชากร เศรษฐกิจ สังคม	
1. เพศ	1 = ชาย 2 = หญิง
2. อายุ	จำนวนปีเต็มของอายุ
3. ค่าใช้จ่ายประจำเดือนที่ได้รับ	ลงตามจำนวนจริง
4. สถานะการเงิน	1 = ไม่พอใช้ 2 = พอใช้ ไม่มีเหลือเก็บ 3 = พอใช้ มีเหลือเก็บเล็กน้อย 4 = เหลือกิน เหลือใช้
5. สถานภาพสมรสของบิดามารดา	1 = อยู่ด้วยกัน 2 = แยกกันอยู่ 3 = หย่าร้าง 4 = บิดาหรือมารดาเสียชีวิต 5 = เสียชีวิตทั้งคู่
6. ลักษณะที่อยู่อาศัย	1 = อยู่กับบิดามารดา 2 = อยู่กับบิดาหรือมารดา 3 = อยู่กับญาติพี่น้อง 4 = อยู่กับเพื่อนหรือหอพัก 5 = อยู่วัดและอื่นๆ

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ตัวแปร	การวัดและการกำหนดค่า
7. จำนวนที่นั่งในครอบครัว	ลงตามจำนวนจริง
8. จำนวนที่นั่งพิเศษในครอบครัว	ลงตามจำนวนจริง
9. จำนวนที่นั่งพิเศษในครอบครัว	ลงตามจำนวนจริง
10. ลำดับที่บุตรของตนเองในครอบครัว	ลงตามจำนวนจริง
ส่วนที่ 2 ตัวแปรด้านการมีเพศสัมพันธ์และการยอมรับการคุมกำเนิด	
11. การมีเพศสัมพันธ์	0 = ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ 1 = เคยมีเพศสัมพันธ์
12. การมีเพศสัมพันธ์กับคนรัก	ลงตามจำนวนจริง หน่วย ครั้ง/ปี
13. การมีเพศสัมพันธ์กับโสเภณี	ลงตามจำนวนจริง หน่วย ครั้ง/ปี
14. การมีเพศสัมพันธ์กับคนอื่น	ลงตามจำนวนจริง หน่วย ครั้ง/ปี
15. ความถี่ของการคุมกำเนิด	0 = ไม่ใช้วิธีคุมกำเนิดเลย 1 = เคยร่วมเพศครั้งเดียวและใช้วิธีคุมกำเนิดด้วย 2 = ใช้วิธีคุมกำเนิดประมาณร้อยละ 25 ของจำนวนครั้งร่วมเพศ 3 = ใช้วิธีคุมกำเนิดประมาณร้อยละ 50 ของจำนวนครั้งร่วมเพศ 4 = ใช้วิธีคุมกำเนิดประมาณร้อยละ 75 ของจำนวนครั้งร่วมเพศ 5 = ใช้ทุกครั้งที่มีการร่วมเพศ

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ตัวแปร	การวัดและการกำหนดค่า
16. วิธีคุมกำเนิดที่เคยใช้	01 = น้ประยงตลอดัย 02 = หลั่งภายนอกช่องคลอด 03 = ถุงยางอนามัย 04 = ยาเม็ดคุมกำเนิด 05 = ยาฉีดคุมกำเนิด 06 = น้ประยงปลอดภัยและหลั่งภายนอก 07 = น้ประยงปลอดภัยและถุงยางอนามัย 08 = หลั่งภายนอกและถุงยางอนามัย 09 = ยาเม็ดและถุงยางอนามัย 10 = น้ประยงปลอดภัย, หลั่งภายนอก, ถุงยางอนามัยและยาเม็ดคุมกำเนิด
17. วัตถุประสงค์ของการใช้ถุงยางอนามัย	1 = เพื่อการคุมกำเนิด 2 = เพื่อการป้องกันโรค 3 = เพื่อการคุมกำเนิดและป้องกันโรค
18. เหตุผลของการไม่ใช้วิธีคุมกำเนิด เมื่อมีเพศสัมพันธ์	1 = ไม่คิดว่าจะมีเพศสัมพันธ์ในวันนั้น 2 = ห่วงการคุมกำเนิดไม่ได้ 3 = ไม่เป็นธรรมชาติ 4 = ไม่คิดว่าจะตั้งครรภ์ 5 = ให้คู่ร่วมเพศใช้ 6 = ไม่คิดถึงเรื่องการคุมกำเนิดเลย
19. การยอมรับการคุมกำเนิดในระดับความคิด	0 = ไม่ยอมรับ 1 = ยอมรับ

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ตัวแปร	การวัดและการกำหนดค่า
20. การเที่ยวสถานเริงรมย์	0 = ไม่เคยเที่ยว 1 = เคยเที่ยว
21. การอ่านหนังสือลามกหรือคู่มือ ภาพการร่วมเพศ	0 = ไม่เคย 1 = เคย
22. การดูภาพยนตร์หรือเทปโทรทัศน์ เกี่ยวกับการร่วมเพศ	0 = ไม่เคย 1 = เคย
23. การมีเพศสัมพันธ์ของเพื่อนสนิท	0 = ไม่เคย 1 = เคย
24. การเที่ยวสถานเริงรมย์ของ เพื่อนสนิท	0 = ไม่เคย 1 = เคย
25. การอ่านหนังสือลามกหรือคู่มือ การร่วมเพศของเพื่อนสนิท	0 = ไม่เคย 1 = เคย
26. การดูภาพยนตร์หรือเทปโทรทัศน์ เกี่ยวกับการร่วมเพศของเพื่อนสนิท	0 = ไม่เคย 1 = เคย
27. อายุของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก	จำนวนปีเต็มของอายุ
28. การเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	0 = ไม่เคยเป็น 1 = เคยเป็น
29. การตั้งครรภ์ของหญิงที่เคย มีเพศสัมพันธ์	0 = ไม่เคย 1 = เคย
30. การทำให้คู่ร่วมเพศตั้งครรภ์	0 = ไม่เคย 1 = เคย
31. สาเหตุของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก	1 = อายากลอง 2 = ถูกบังคับ 3 = ต้องการเงิน 4 = อื่นๆ

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ตัวแปร	การวัดและการกำหนดค่า
32. สถานที่ที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก	1 = ที่สาธารณะ 2 = บ้านเพื่อน 3 = โรงแรม 4 = สวนสาธารณะ 5 = สถานที่ขายบริการและสถานเริงรมย์ 6 = อื่นๆ
ส่วนที่ 3 . ความรู้เรื่องเพศศึกษาด้านสรีรวิทยา ระบบสืบพันธุ์ และการคุมกำเนิด	
33 - 45 ความรู้เรื่องเพศศึกษาและการคุมกำเนิด	0 = ตอบผิด หรือไม่ทราบ 1 = ตอบถูกต้อง

ภาคผนวก ค

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ภาคผนวก ค

การหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม (Discrimination Power)

การหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม เป็นการหาหรือลักษณะที่สามารถจำแนกหรือแบ่งลักษณะเด่น ค้อยของกลุ่มตัวอย่าง หรือสิ่งที่ผู้วิจัยได้มีขั้นตอนดังนี้

1. แยกสอบถามที่จะวิเคราะห์จะต้องมีคะแนนแยกได้ตัวกันทุกข้อ ในที่นี้เก็บแบบตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน ทุกข้อ
2. ตรวจคะแนนทุกคนที่ถูกทดสอบ แล้วเรียงลำดับคะแนนจากสูงสุดไปหาค่าต่ำสุด
3. แบ่งกลุ่มที่ได้คะแนนสูงและต่ำ โดยให้แต่ละกลุ่มเป็น 50 % ของจำนวนผู้ถูกทดสอบทั้งหมด ซึ่งได้กลุ่มละ $\frac{30}{2} = 15$ ราย
4. หาค่า $\bar{X}$, S^2 ของกลุ่มคะแนนสูงและต่ำในแบบทดสอบแต่ละข้อ
5. เอาค่า $\bar{X}$, S^2 ในแต่ละข้อไปหาค่า t จากสูตร

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2 + S_L^2}{N}}} \dots \dots \dots (49)$$

- เมื่อ
- t = ค่าอำนาจจำแนก
 - $\bar{X}_H$ = มีขั้วมี เลขคณิตของกลุ่มคะแนนสูง ในแต่ละข้อ
 - $\bar{X}_L$ = มีขั้วมี เลขคณิตของกลุ่มคะแนนต่ำ ในแต่ละข้อ
 - S_H^2 = ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนในกลุ่มคะแนนสูง ในแต่ละข้อ
 - S_L^2 = ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนในกลุ่มคะแนนต่ำ ในแต่ละข้อ
 - N = จำนวนผู้ถูกทดสอบทั้งหมด (30 ราย)

6. แยกทดสอบข้อที่ได้ค่า t ตั้งแต่ 2.00 ขึ้นไปถือว่ามีความอำนาจจำแนกสูงอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน (40)

การทดสอบหาความยากง่ายของแบบสอบถาม

การหาความยากง่ายของแบบสอบถามแต่ละข้อ ว่ามีระดับความยากง่ายอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานสามารถนำไปใช้ได้หรือไม่ มีขั้นตอนดังนี้คือ

1. รวมคะแนนที่ตอบถูกในแต่ละข้อของแบบสอบถาม
2. หาความยากง่ายของแบบสอบถามในแต่ละข้อจากสูตร

$$P = \frac{R}{N} \dots \dots \dots (50)$$

เมื่อ P = ค่าระดับความยากง่ายของแบบสอบถามแต่ละข้อ
 R = คะแนนที่ตอบถูกในแต่ละข้อ
 N = จำนวนผู้ที่ถูกทดสอบทั้งหมด ซึ่ง = 30 ราย

3. แบบสอบถามที่มีค่าระดับความยากง่าย ระหว่าง 0.20 - 0.80 ถือว่ามีระดับความยากง่ายอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน นำไปใช้ได้⁽⁵⁰⁾

การหาความเที่ยงของแบบสอบถาม (Reliability)

การหาความเที่ยงของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรของ Kurder-Richardson Method (KR.20) นี้ เป็นสูตรที่ใช้ได้กับแบบสอบถามที่ประกอบด้วยข้อสอบที่ตัดสินได้ว่า ถูก, ผิด หรือแบบสอบถามที่ประกอบด้วยข้อสอบที่ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน เท่านั้น มีขั้นตอนดังนี้คือ

1. เลือกเฉพาะแบบสอบถามที่ให้ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 2 ขึ้นไป
2. รวมคะแนนของผู้ที่ตอบถูกทั้งหมด ทั้งในแต่ละข้อ และคะแนนรวมทั้งหมด
3. หาค่า Reliability Index (r_{tt}) จากสูตร KR.20

$$\begin{aligned} r_{tt} &= \frac{MS_T - MS_e}{MS_T} \dots \dots \dots (51) \\ &= \frac{0.78 - 0.27}{0.78} \\ &= 0.65 \end{aligned}$$

ในการทดสอบหาความน่าเชื่อถือได้ค่า Reliability Index = 0.65 ซึ่งเป็นค่าที่น่าพอใจอยู่ในระดับที่ใช้ได้

การทดสอบไคสแคว (Chi Square test) เป็นการทดสอบความอิสระของตัวแปร

สูตรทดสอบ $\chi^2 = \sum \sum \frac{O_{ij}^2}{E_{ij}} - n$; $df = (r-1)(c-1)$

ให้

- X_i = กลุ่มย่อยที่ i ของตัวแปร x , $i = 1, \dots, r$
- Y_j = กลุ่มย่อยที่ j ของตัวแปร y , $j = 1, \dots, c$
- O_{ij} = ความถี่ของคู่กลุ่ม x_i, y_j ในตัวอย่าง
- R_i = ผลรวมของความถี่ของแถวที่ i
- C_j = ผลรวมของความถี่ของสัณที่ j
- n = ขนาดของตัวอย่าง = $\sum R_i = \sum C_j$
- E_{ij} = ค่าคาดหวังของคู่กลุ่ม x_i, y_j

$$\text{ในทฤษฎี} = \frac{R_i C_j}{n}$$

ในการมีตารางเพียง 2×2 ใช้ Yate's Correction

$$\chi^2 = \frac{n \left\{ \begin{array}{cc|c} 0 & 0 & -0 \\ 11 & 12 & 21 \end{array} \right\}^2}{\begin{array}{cc|cc} R & R & C & C \\ 1 & 2 & 1 & 2 \end{array}} ; df = 1$$

แต่เมื่อความถี่คาดหวัง (Expected frequency) มีค่าต่ำกว่า 5 ให้ Fisher's

Exact test

$$P\text{-value} = \frac{R_1! R_2! C_1! C_2!}{n! \begin{array}{cccc} 0 & 0 & 0 & 0 \\ 11 & 12 & 21 & 22 \end{array}}$$

